

Leden

K. + M. + B. + 2007

Šifra, která se objeví na dveřích na začátku Nového roku, nám znovu připomene příchod tří mužů z východu. Jejich jména nejsou zachycena v žádném biblickém textu, ale pozdější křesťanská tradice je uvádí jako **Kašpara, Melichara a Baltazara**.

Jsou spojováni se svátkem **Zjevení Páně** (6. ledna), který patří mezi nejvýznamnější svátky liturgického roku. Církev se v něm už od prvních století připomínala **zjevení Kristova božství** třemi biblickými událostmi: **klaněním východních mudrců narozenému Ježíši** (Mt 2,1-12), **Ježíšovým křtem v Jordáně** (Mt 3,13-17; Mk 1,9-11); Lk 3,21 n; Jan 1,29-34) a jeho prvním **zázrakem proměnění vody ve víno v Káně Galilejské** (Jan 2,1-11). V liturgické obnově po 2. vatikánském koncilu nastala úprava svátku v tom smyslu, že se Ježíšův křest v Jordáně připomíná v neděli po svátku Zjevení Páně.

Ze třech připomenutých biblických událostí zaujalo už nejstarší církevní Otce a ještě více křesťanský lid právě klanění východních mudrců. To se projevilo i v liturgických textech zvláště v nejrůznějších lidových zvycích (např. tříkrálová koleda). Proto se dříve svátek Zjevení Páně označoval také názvem Svátek Tří králů (srov. německé slovo Dreikönigsfest). Obnovená liturgie se vrací k původnímu názvu Zjevení Páně.

Slovo *zjevení* se svým významem jasně liší od slova *objevení*. Objevování je chápáno jako lidské úsilí, jehož výsledkem nalezení nějakého místa, předmětu nebo osoby (např. Kolumbus jako objevitel Ameriky), zatímco zjevení je spojováno s Boží činností, Bůh se dává poznat, a tímto poznáním obdaruje člověka.

Co víme o východních mudrcích, o kterých vypráví Písmo, že se přišli poklonit narozenému Ježíši Kristu a kteří vyvolali tak velkou ozvěnu v liturgii, lidových zvycích a v církevním umění?

Matoušovo evangelium říká jednoduše, že to byli „mágové“, řecky magoi, z Východu. Slovem mág dnes označujeme člověka, který se zabývá okultním (tajemným) učením a praktikami. Shoduje se přibližně s významem slova čaroděj. Slovo mág však pochází z Persie a původně označovalo perské kněze, kteří vynikali moudrostí. Tak slovo mág významově spíše odpovídá našemu staršímu slovu mudrc, to znamená člověk, který svým poznáním pronikl hluboko do tajemství života a hmotného i nehmotného světa.

V evangeliu se několikrát připomíná, že východní mudrce podnítila k daleké cestě mimořádná hvězda. Museli se tedy zabývat zkoumáním hvězd a jejich významu pro události v lidských dějinách, čemuž říkáme astrologie. Mudrci byli přesvědčeni, že mimořádná hvězda znamená narození nového židovského krále. Z celého jejich náročného úsilí a vytrvalé

důslednosti, s jakou šli k cíli své cesty, se dá usuzovat, že považovali toto narození za velmi významnou událost.

Jejich jednání prozrazovalo několik **ušlechtilých charakterových rysů**. Už namáhavá dlouhá cesta, ze které měli jen hmotnou ztrátu, naznačovala jejich **nezištnou a obětavou velkodušnost**. Mudrci asi nic nevěděli o Herodově krutosti spojené s chorobným strachem o trůn, ale i tak způsob, jakým se ptali na narozeného krále, svědčil o jejich **přímé a jednoduché upřímnosti**. Velmi sympatickým rysem byla jejich neskrývaná **hluboká radost**, když byli konečně u cíle cesty.

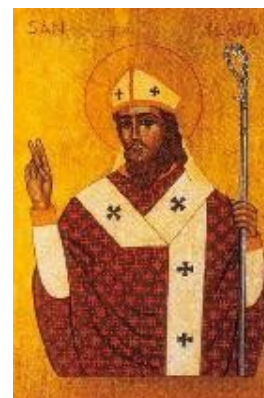
Projevili mudrci svou nezvyklou poutí, klaněním a bohatými dary víru v božství Ježíše Krista? Evangelium o tom přímo nemluví. Někteří církevní Otcové však usuzují, že se jejich víra projevila úkonem klanění a ještě více v přinesených darech. Tak např. sv. Irenej říká: „*Svémi dary ukázali, kdo byl ten, komu bylo třeba se poklonit. Obětovali mu myrhu, protože měl zemřít za lidské pokolení; zlato, protože je králem, jehož království bude bez konce; kadidlo, protože je Bůh.*“ (Adv. haer. III, 9,2)

Tři mudrci z východu jsou hledači a objevitelé a zároveň lidé obdarovaní Zjevením Božího Syna. Všechno naše úsilí, hledání a objevování v Novém roce může a má končit u Boha, nad kterým pak žaseme a Jemu se s vděčností a láskou klaníme.

P. L.

Liturgický kalendář

1. pondělí	Slavnost MATKY BOŽÍ, PANNY MARIE – zasvěcený svátek
2. úterý	Památka sv. Basila Velikého a Řehoře Nazíánského, biskupů a učitelů církve
3. středa	Nejsvětějšího Jména Ježíš
5. pátek	První pátek v měsíci
6. sobota	Slavnost ZJEVENÍ PÁNĚ – doporučený svátek
7. neděle	Svátek Křtu Páně
13. sobota	Sv. Hilária, biskupa a učitel církve
14. neděle	2. neděle v mezidobí
17. středa	Památka sv. Antonína, opata
18. čtvrtek	Památka Panny Marie, Matky jednoty křesťanů
20. sobota	Sv. Šebastiána, mučedníka
21. neděle	3. neděle v mezidobí
22. pondělí	Sv. Vincence, jáhna a mučedníka
24. středa	Památka sv. Františka Saleského, biskupa a učitele církve
25. čtvrtek	Svátek Obrácení sv. Pavla, apoštola
26. pátek	Památka sv. Timoteje a Tita, biskupů
27. sobota	Sv. Anděly Mericiové, panny
28. neděle	4. neděle v mezidobí
31. středa	Památka sv. Jana Boska, kněze

sv. Hilarius

Oznámení

- ✓ Biblické katecheze na téma: „Život Pána Ježíše podle evangelií“ pokračují v sobotu 6. a 27. ledna ve farním sále sv. Jana Nep. v 18.15 hod.
- ✓ Promítání filmu bude v sobotu 13. ledna v 18.15 hod. ve farním sále sv. Jana Nep.
- ✓ Další schůze farní rady je v pátek 12. ledna v domečku u Nejsvětější Trojice v 18.30 hod.

Zápis ze schůze výboru Společnosti přátel košířských kostelů, konané dne 8. prosince 2006 v domečku u Nejsv. Trojice v Košířích

Přítomní: P. Lohelius, František Gregorovič, Jan Havel, Stanislav Hojek, MUDr. Horáková, Jan Nekula a Stanislav Dobeš

Program:

1. Kontrola zápisu z minulé schůze výboru
2. Řešení problematiky údržby našich kostelů a jejich zařízení
3. Farní aktivity, diskuse a různé

Ad 1. Kontrolou jednotlivých bodů zápisu z minulé schůze bylo konstatováno, že projednávané záležitosti a problémy jsou průběžně řešeny.

V dalším průběhu jednání bylo dohodnuto zejména záležitosti s nutnými opravami střechy u sv. Jana sledovat a v dříve dohodnutém pořadí jednotlivé závady odstraňovat. Ve většině případů se jedná o práce dosti nákladné, takže je nutno postupovat velice uvážlivě při jejich realizaci. Z toho důvodu bylo také nutno odsunout na pozdější dobu vyhřívání lavic u sv. Jana, kde kromě objednání vlastních vyhřevných rohoží bude třeba realizovat též instalaci přívodu elektřiny do lavic. Firmy na oba druhy prací byly kontaktovány a získány předběžné rozpočty. Ty ovšem přesahují současné naše možnosti, takže to vyhřívání bude možné snad začátkem topné sezony 2007-8, podaří-li se pro tento účel získat částku cca 170.000,- Kč (v letošní úrovni cen a DPH.)

Ad 2. K záležitosti GO varhan v kostele Nejsv. Trojice výbor konstatuje, že její provedení je stále ve stavu, kdy nebylo z administrativních příčin možno práce zahájit (firmou pana Habětína). Naskytá se však možnost, že by se této akce ujala firma jiná, sídlící v Kutné Hoře, doporučená konsistorním organologem panem Pavlem Černým, která má všechna potřebná odborná oprávnění, pověření a licenci k provádění oprav historicky chráněných – což je také záležitost našich varhan u Nejsv. Trojice. P. Lohel vejde do kontaktu s panem Černým tak, aby ještě letos mohlo být s pracemi započato. Jejich dokončení se pravděpodobně protáhne do I/07.

Ad 3. Výbor vysoce ohodnotil přednášku našeho stav. Havla, uskutečněnou v sobotu 25. listopadu ve farní aule u sv. Jana. K jejímu obsahu se rozvinula další beseda, která informace stav Havla ještě dále rozvinula. Přednášky se zúčastnilo cca 25 posluchačů, lze jen litovat, že jich nebylo více. Propagaci podobných akcí bude napříště třeba věnovat větší péči.

Na dny 2 – 7. ledna 2007 je plánována Tříkrálová sbírka, kterou budou provádět naši mladí farníci, zájemci se mohou spojit a informovat s Vaškem Drábem v sakristii u sv. Jana, ev. na jeho mobil. číslo 724 308 209

Další farní aktivity, výpravy, zájezdy a poutě budou navrhovány a projednávány na příští výborové schůzi, která je svolána na obvyklé místo a čas u Nejsv. Trojice a to na pátek 12. ledna 2007

V průběhu jednání zaznamenal

Stanislav Dobeš

Další pohledy na víru

(nahlédnutí do Kompendia katechismu katolické církve)

Druhá kapitola

VĚŘÍM V JEŽÍŠE KRISTA, JEDNOROZENÉHO SYNA BOŽÍHO

76. Jaká je radostná zvěst pro člověka?

Je to zvěst o Ježíši Kristu, „Synu živého Boha“ (Mt 16,16), který zemřel a vstal z mrtvých. V době Heroda a císaře Augusta Bůh splnil zaslíbení daná Abrahámovi a jeho potomstvu:

poslal „svého Syna, narozeného ze ženy, podrobeného Zákonu, aby vykoupil lidi, kteří podléhali Zákonu. Tak jsme byli přijati za syny“ (Gal 4,4-5).

80. Jak se tato radostná zvěst šíří?

První učedníci měli již od počátku vroucí touhu hlásat Ježíše Krista, aby přivedli všechny k víře v něho. Také dnes se z láskyplného poznání Krista rodí touha hlásat evangelium a katechizovat, to znamená odhalovat v jeho osobě celý boží plán a uvádět lidstvo do společenství s ním.

„I V JEŽÍŠE KRISTA, SYNA JEHO JEDINÉHO, PÁNA NAŠEHO“

81. Co znamená jméno „Ježíš“?

Jméno „Ježíš“, sdělené andělem při zvěstování, znamená „Bůh zachraňuje“. Vyjadřuje Ježíšovu totožnost i jeho poslání, „protože on spasí svůj lid od hříchů“ (Mt 1,21). Petr vyznává, že „pod nebem není lidem dáno žádné jiné jméno, v němž bychom mohli dojít spásy“ (Sk 4,12).

82. Proč se Ježíš nazývá „Kristus“?

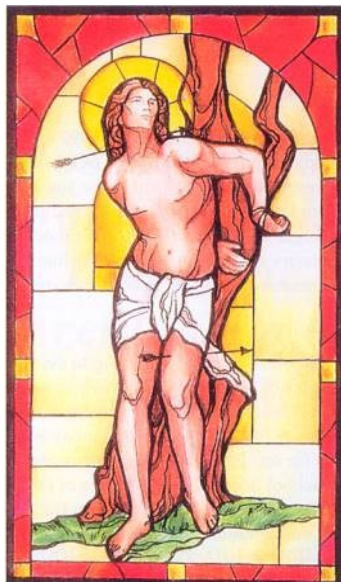
„Kristus“ v řečtině, stejně jako „Mesiáš“ v hebrejštině, znamená „pomazaný“. Ježíš je Kristus, protože Bůh ho posvětil, pomazal ho Duchem Svatým pro vykupitelské poslání. Je Mesiáš, očekávaný Izraelem, kterého Otec poslal na svět. Ježíš přijal titul Mesiáše a odhalil jeho plný smysl: je to ten, „který sestoupil z nebe“ (Jan 3, 13), ukřižovaný a potom zmrtvýchvstalý, trpící služebník, „který dal svůj život jako výkupné za všechny“ (Mt 20,28). Od jména *Kristus* pochází název *křesťané*.

83. V jakém smyslu je Ježíš „jednorozený Syn Boží“?

Je jím v jedinečném a dokonalém smyslu. V okamžiku křtu a proměnění označuje Otcův hlas Ježíše za svého „milovaného Syna“. Sám Ježíš se představuje jako Syn, který „zná Otce“ (Mt 11,27), zjevuje svůj jedinečný a věčný vztah k Bohu, svému Otci, Ježíš je „jednorozený Boží Syn“ (1 Jan 4,9), druhá osoba Trojice. Tato pravda je středem apoštolského kázání: apoštolové „viděli jeho slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn“ (Jan 1, 14).

84. Co znamená titul „Pán“?

V Písmu svatém tento titul obvykle označuje svrchovaného Boha. Ježíš si jej připisuje a zjevuje svou božskou svrchovanost skrze svou moc nad přírodou, nad zlými duchy, nad hříchem a nad smrtí, a především svým zmrtvýchvstáním. První křesťanská vyznání prohlašují, že moc, čest a sláva, náležející Bohu Otci, patří také Ježíšovi: Bůh „mu dal Jméno, nad každé jiné jméno“ (Flp 2,9). On je Pán světa a dějin, jediný, jemuž má člověk zcela podřídit svou osobní svobodu.

Sv. Šebastián

(mučedník, 3. století)

20. ledna je v církevním kalendáři kromě jiných světců uveden velmi známý mučedník sv. Šebastián. Obrazy a sochy jej představují v nejrůznějším věku a podobě; nejčastěji jako obnaženého mladíka atletické postavy přivázaného ke stromu nebo ke sloupu a probodeného několika šípy.

Jméno je latinské (Sebastianus); muž ze Sebasta – tak se jmenuje několik měst v Orientě. Základ slova je řecký – Sébastos, latinsky Augustus – tedy vznešený, velebný, posvátný, majestátný. To byl také titul (čestné příjmení) římského císaře. Římský senát jej poprvé udělil císaři Oktaviánovi 17. ledna r. 27 př. Kr.

Šebastián žil pravděpodobně v druhé polovině třetího století. Původem nebyl Říman. Snad pocházel z Milána. Podle některých dohadů jen jeho matka byla Milánčanka, zatímco on se měl narodit v městě Narboně (nynější jižní Francie), kde byl jeho otec římským úředníkem.

Je jisté, že koncem 3. století, při pronásledování křesťanů za císaře Diokleciána, byl Šebastián už v Římě. Nejstarší životopisy uvádějí, že byl vojákem a snažil se pomáhat pronásledovaným, a zvláště uvězněným křesťanům. Když se císař dozvěděl, že je Šebastián křesťan, dal ho zabít.

Podrobnější písemné zprávy o Šebastiánově mučednictví se zachovaly z první poloviny 5. století. Podle nich Šebastiána nejdříve mučili lukostřelci. Někde mimo město jej přivázali ke sloupu nebo ke stromu a stříleli do něj šípy. Přestali až tehdy, když se jim zdálo, že odstřelovaný voják je mrtvý. Po odchodu střelců si jedna mladá vdova jménem Irena chtěla vzít mučednickovo tělo a pochovat ho. Ale náhle si všimla, že Šebastián dosud žije, ujala se ho a pečovala o něj, dokud se neuzdravil.

Římsí věřící mu potom radili, aby v tajnosti odešel z města a tak se zachránil. Ale Šebastián chtěl dovršit své mučednictví. Při jisté příležitosti předstoupil veřejně před císaře, vyznal svou nezlomnou víru a vyčítal císaři krutosti, kterých se dopouští na křesťanech. Císař pak dal toho, kterého pokládal za mrtvého, odvést do cirku, římského závodiště, a zmrskat k smrti. Jeho tělo hodili do kanálu.

Křesťanka jménem Lucina vytáhla Šebastiánovo tělo ze stoky (Cloaca Maxima) a pohřbila je na Sépiově silnici (Via Appia) u baziliky sv. apoštolů, která se dnes jmenuje San Sebastiano a náleží k sedmi římským poutním kostelům z rané křesťanské doby. V kamenné rakvi pod oltářem první levé postranní kaple se dnes uchovávají drahocenné ostatky mučednickovy.

Úcta k mučedníku Šebastiánovi jako ochránci proti moru se odvolává na to, že epidemie r. 680 v Římě přestala, když byly ulicemi nesený světcovy ostatky. Protože patřil Šebastián vždy k lidovým svatým, byl také opěvován v lidových písních. Proti moru a jiným nemocem se nosil v dřívějších dobách tzv. Šebastiánův šíp. Je také patronem vojáků, hasičů, kovářů a různých bratrstev na ošetřování nemocných.

*Použitá literatura: Schaubert-Schindler, Rok se svatými, Kostelní Vydří 1994
R. Ondruš S.J., Blízko Bohu a l'ud'om, Bratislava 1991*

K přemýšlení (výroky sv. Ignáce Loyoly)

Všechno k větší cti a slávě Boží

Štěstí nového roku a štěstí celého našeho života záleží v tom, abychom se dokázali neustále i během naší práce- obracet k Bohu.: ke cti a slávě jediného Boha. Bůh to od nás jako náš nejvyšší Pán žádá docela právem. My jako jeho služebníci jsme mu tím celou svou vnitřní podstatou povinni.

Kdo hledá jen vlastní čest a slávu a nikoliv Boží, je zlodějem a lupičem. Jedině Bohu náleží čest a sláva, nám pak stud a hanba. Čest a sláva Boží musí nám být jednak pobídkou k plnění našich povinností, jednak heslem, za kterým jdeme.

Nikdo se nepostará o sebe hůře než ten, kdo dává přednost vlastní cti a slávě před ctí a slávou Boží. Připravuje se zároveň o svou čest časnou i věčnou.. Vždycky je nešťastný: zde na světě, poněvadž ztrácí pravou čest Boží, jednou na věčnosti, poněvadž tam přijde i svoji vlastní. Tito lidé to sami nakonec jednou přiznají. Bohužel, bude již pozdě, když řeknou: „Celou noc jsme se lopotili a nic jsme nechytili“ (Lk 5,5). Tím „nic“ je lidská čest a sláva. Pozvedá hlavu jako kvetoucí tráva, která je potom pošlapána. Vystupuje jako kouř, který se brzy rozplyne vničeč.

Jde-li tedy o čest a slávu, tak vyhledávej jen tu pravou.

Ještě krátké obrazové pozastavení nad listopadovými farními událostmi...

V neděli 26.11.06 byl před bohoslužbou požehnan restaurovaný kříž po mnoha letech znovu umístěný do niky kostela sv. Jana Nepomuckého. Restaurátorské dílo se zdařilo, všichni farníci přítomní při této malé slavnosti společně poděkovali za navrácení vrcholného křesťanského symbolu na původní místo.

Ke krásnému životnímu výročí popřála paní Lejsalové před nedělní mší svatou celá komunita shromážděná v kostele sv. Jana Nepomuckého v čele s duchovním pastýřem P. Lohelem.

(Všechny obrázky jsou dílem našeho pohotového už téměř profesionálního fotografa ing. V. Fundy).

***Do nového roku 2007 hojnost
Božích milostí a požehnání a
pod ochranou Matky Boží
přeje všem farníkům
redakce Farního listu.***

Vydává:
Redakční rada:
Uzávěrka:
Náklad:
Internet:

Římskokatolická košířská farnost v Praze 5
P. Lohelius Klindera, Th.D., S. Dobeš, V. Plíšek, M. Práger
15. každého měsíce
170 výtisků
<http://kosirska.farnost.cz>

Č.ú.: 125708379/0800
Neprodejné

Únor

**AŽ USLYŠÍTE DNES JEHO HLAS,
NEZATVRZUJTE SVOJE SRDCE... (Ž 95,8)**

Kristus při svém zjevení sv. Markétě M. Alacoque r. 1675 naléhavě žádal od křesťanů úctu ke svému Srdci a přislíbil:

Ctitelům mého Srdce:

- Dám všechny potřebné milosti a požehnám jejich činnost.
- Potěším je ve všech jejich obtížích.
- Hříšníci najdou v něm nevyčerpatelné milosrdenství.
- Vlažní se stanou horlivými a horliví dokonalejšími.
- Ochráním ty, kteří se mu zasvěti a nepřestanou ho zbožně uctívat.
- Vepíši do svého Srdce jména všech, kdo budou rozšiřovat úctu k němu.
- Kde budou uctívat obraz mého Srdce, tam dám svůj mír a spojím rozdvojené.
- Ochráním rodiny, které se s důvěrou na mne obrátí, v jakémkoli soužení.
- Společnosti, které se dají pod mou ochranu uchovám ve svornosti a uchráním je trestů, které si zasloužily.
- Těm, kteří pracují na spáse duší, dám milost, že obrátí i nejzatvrzelejší.
- Zahrnu nebeským požehnáním všechny, kteří o mém svátku přistoupí ke stolu Páně, aby odčinili urážky, kterých se mi dostává především v Nejsvětější Svátosti.
- Má všemohoucí láska udělí všem, kdo po devět po sobě jdoucích prvních pátků mě přijmou, milost konečného setrvání. Nezemřou ve stavu nemilosti a bez svátostí. Mé Božské Srdce jim bude v posledním okamžiku bezpečným útočištěm.

sv. Markéta Alacoque

Otče, matko, přistupujte se svými dětmi již od jejich prvního svatého přijímání na první pátek v měsíci ke svátosti smíření a ke stolu Páně. Budete tak usmířovat své hříchy i hrozné urážky, kterých se Kristu dostává od hříšného lidstva.

Můžete si být jisti spásou svou i svých dětí!

ACE XI/2689/1986

Slova 95. žalmu: „**Nezatvrzujte svá srdce**“, kterou cituje novozákonní list Židům, upozorňují, že v člověku nenacházíme jen rozum, vůli a cit, ale také zvláštní jádro jeho osobnosti, jímž je mravní rozhodčí – srdce.

Pán Ježíš nás mnoha svými slovy varuje před tvrdým srdcem. Velmi výrazně toto varování zaznívá především ve třech podobenstvích. Jedno z nich je uvedeno v evangeliu sv. Matouše v 18. kapitole od 23. do 34. verše a zachycuje nemilosrdné jednání služebníka, jemuž byl odpuštěn velký dluh a on vzápětí odmítne odpustit mnohem menší dluh svému dlužníkovi.

Další odstrašující příklady jsou postavy kněze a levity, kteří nechávají ležet polomrtvého u cesty v podobenství o milosrdném Samaritánovi v Lukášově evangeliu v 10. kapitole od 25. do 37. verše. Jako třetí varování před tvrdostí srdce nám může posloužit postoj staršího bratra v podobenství o Milosrdném otci a ztraceném mladším synu, jak jej uvádí sv. Lukáš v 15. kapitole svého evangelia od 11. do 32. verše.

Tyto evangelní texty bychom měli dobře znát. Zaznívají k nám při slavení liturgie v průběhu celého církevního roku někdy opakovaně. Jejich přesné uvedení v tomto textu můžeme vnímat jako **podnět k rozjímání na letošní postní dobu**. Zkusme si je doma v klidu vyhledat a zamyslet se nad nimi. Třeba se v nich také najdeme a zjistíme, že se u nás projevuje obdobná zatvrzelost srdce.

Kolem sebe si dokážeme velmi citlivě všimnout, jak tvrdé srdce ostatních lidí vede k neschopnosti domluvit se v rodině, v politickém životě, v umělecké oblasti, ve sportu, v různých firmách, ale i v duchovním společenství. Vznikají i vážné vleklé konflikty.

Ptejme se však při pohledu na sebe, v čem se u mne projevuje tvrdost srdce.

1. Může jít o pokažený postoj k Bohu. V žalmu 95. čteme Boží napomenutí: „Jejich srdce pořád bloudí a nechtějí rozumět mým záměrům“. Člověk má sklon stavět se vůči Bohu vyčítavě. V nepříznivé situaci obviňuje Boha, reptá proti němu, nedokáže trpělivě snášet životní zkoušky. Svým srdcem bloudí v bažinách roztrpčenosti, hořkosti a bezmocného vzteku. Nevěří v lásku Boží. Myslí si o Bohu, že je k němu lhostejný nebo dokonce krutý. Nechce rozumět Božím záměrům. Není schopen a ochoten uznat, že i záporné věci mu mohou napomáhat k dobrému.

2. Často může být člověk tvrdý i k sobě. Přestává být sám sobě přítelem. Cítí velké zklamání ze sebe, které pramení z uražené pýchy, z neochoty přijmout svůj neúspěch a smířit se s ním.

Sám sobě nadává, nenávidí se. Zapomíná na Boží dobrodiní: „Ačkoli čtyřicet roků viděli, co jsem konal.“ (Ž 95)

3. Tvrdost ke druhým lidem bývá provázena určitou umanutostí, paličatostí, tupým a nepřístupným prosazováním vlastních názorů, neochotou vyslechnout mínění druhého, často i strachem o sebe, o vlastní prestiž, o své sobecké zájmy.

95. žalm se recituje v úvodu Denní modlitby církve jako první modlitba dne. Má to svůj hluboký smysl, myslíme-li na vnitřní úroveň s jakou máme prožívat všechny situace, které nás čekají. Ve všech uvedených oblastech se můžeme vyvarovat zatvrzelosti srdce a žít laskavě.

V jednom obrazném příběhu se vypráví o ostrově, kterému hrozilo zatopení mořem. Z ostrova se postupně vytráceli obyvatelé, aby se zachránili. Jako poslední tam zůstala Láska.

Kolem ostrova potom plulo Bohatství – přepychový parník a Láska na něj volala: „Vezmi mě, prosím k sobě!“ Dostala však odmítavou odpověď: „Tady pro tebe není vůbec žádné místo, sem nepatříš!“ Jako další plula kolem ostrova Pýcha. Když ji Láska prosila o pomoc, Pýcha ji odmítla slovy: „Nevezmu tě, vždyť bys mi tady všechno pokazila!“ Další loď – Dobrá nálada si ostrova s Láskou ani nevšimla, protože byla příliš zaujata sama sebou. Když plul kolem Strach nechtěl k sobě vzít Lásku, protože chtěl zůstat sám. Později se konečně objevil jeden zachránce – Stařec, který odvezl Lásku z potápějícího se ostrova na pevninu a zmizel. Láska chtěla zjistit, kdo to byl, a tak se šla zeptat Vědy. Ta ji poučila, že to byl Čas, který dobře prověřuje, co je v životě nejdůležitější a co trvá.

Až uslyšíme její hlas, nezatvrzujeme svá srdce a vezměme ji na lodičku svého života!

P.L.

Liturgický kalendář

2. pátek	Svátek Uvedení Páně do chrámu
3. sobota	Sv. Blažeje, biskupa a mučedníka
4. neděle	5. neděle v mezidobí
5. pondělí	Památka sv. Agáty, panny a mučednice
6. úterý	Památka sv. Pavla Mikiho a druhů, mučedníků
8. čtvrtek	Sv. Josefíny Bakhity, panny
9. pátek	Památka sv. Scholastiky, panny
10. sobota	Svátek sv. Huga, opata
11. neděle	6. neděle v mezidobí
17. sobota	Památka sv. Evermoda, biskupa
18. neděle	7. neděle v mezidobí
21. středa	POPELEČNÍ STŘEDA
22. čtvrtek	Svátek Stolce sv. Petra, apoštola
25. neděle	1. NEDĚLE POSTNÍ

sv. Scholastika

Oznámení

- ✓ Biblické katecheze budou pokračovat v sobotu 3. a 17. února v 18.15 hod. ve farním sále.
- ✓ Promítání filmu „ŽIVOT SV. PAVLA“ – II. DÍL bude v sobotu 10. února v 18.15 hod. ve farním sále.
- ✓ *Popeleční středou*, která je dnem přísného půstu, začíná letos 21. února postní doba. Liturgie této doby nás vede k vnitřní duchovní obnově a vybízí nás k větší soustředěnosti, sebeovládání, kajícínosti a smírnému odčiňování hříchů.
- ✓ *Duchovní obnova* farnosti se uskuteční v sobotu 3. března od 15.30 hod. v prostorách kostela sv. Jana Nepomuckého. V programu budou dvě promluvy, příležitost ke svátosti smíření, křížová cesta a slavení eucharistie.
- ✓ Další setkání farní rady se uskuteční v pátek 8. února po večerních bohoslužbách v domečku u kostela Nejsvětější Trojice.
- ✓ Pravidelné setkání starších farníků se koná každý pátek kromě druhého pátku v měsíci v domečku u kostela Nejsvětější Trojice vždy po večerních bohoslužbách.

V lednu oslavil narozeniny náš duchovní Otec P. Lohelius Klindera, Th.D O.Praem.

Co mu přát jiného než to, co mu vyprošujeme po každé mši sv:

Pane Ježíši, prosíme Tě:

- ... dej mu věrnost a vytrvalost v tak svaté službě
- ... dej mu ducha moudrosti a rady
- ... dej mu upřímnost otcovské lásky
- ... dej nám i jemu trpělivost a vzájemné pochopení
- ... dej mu zdraví pro jeho těžkou službu

S vděčností

Košířští farníci

Zápis ze schůze výboru Společnosti přátel košířských kostelů, konané dne 12.1.2007 v domečku u Nejsv. Trojice v Košířích

Přítomní: P. Lohelius, Václav Funda, Jan Havel, Stanislav Hojek, MUDr. Horáková, Jan Nekula a Stanislav Dobeš

Program: 1. Záležitosti projednané na minulé schůzi – viz zápis z 08.12.2006
2. Problematika obnovy a údržby našich kostelů
3. Farní aktivity, rozprava a různé

Ad 1. Výbor znovu projednával možnost realizace vyhřívání lavic v kostele sv. Jana. Potřebnou peněžní sumu, tj. cca 170 tis. Kč v současné cenové úrovni je nyní již reálné do začátku příštího zimního období shromáždit. P. Lohelius sdělil, že informace o potřebě získání finančního krytí této investice se již setkala s příznivou odezvou šlechetného donátora. Lze tedy předpokládat, že s přispěním institucí OÚ Praha 5, konsistoře a v neposlední řadě sbírkami našich věřících se podaří potřebné finanční krytí včas zabezpečit.

P. Lohel informoval výbor o zdárné přípravě opravy varhan u Nejsv. Trojice a o předpokládané pozdější opravě původních varhan u sv. Jana. Opravy provede firma pana Otcovského, která již dříve provedla opravu a instalaci varhan, u sv. Jana nyní úspěšně používaných.

Ad 2. Pan stav. Havel sdělil podrobnou informaci o záležitostech dodávky vody a zejména o jejím odvodu do městské kanalizace. Používání kanalizačních stok je ovšem rovněž zpoplatněno, i když jinou sazbou, než dodávka vody pitné. Zatékání dešťové vody vadnými svody ze střechy bylo v nejkritičtějších místech opraveno (svod v JZ rohu střechy – nad vchodem do kostela) a další závady tohoto druhu budou opraveny vždy včas, aby se předešlo nutnosti tak rozsáhlé opravy, jako v uvedeném případě. Naši odborníci situaci průběžně sledují a v případě potřeby navrhnou okamžitá potřebná opatření.

Výbor vzal na vědomí změnu oficiální adresy sídla farního úřadu a to na : Strahovské nádvoří č. 1/132, 118 00 Praha 1. Tam je také nutno zasílat veškerou korespondenci, která případně má být doručena poštou.

Ad 3. Pro slavnostní První svaté přijímání dětí je stanoven termín - středa 16. května, na den patrona našeho kostela sv. Jana Nepomuckého.

Pro farní poutní zájezd je předběžně vybrán termín v sobotu 26. května. Cíl této poutní výpravy bude po úvaze stanoven v průběhu ledna a všem zájemcům včas oznámen ve Farním listě a na našich vývěskách u všech kostelů.

Příští schůze výboru SPKK bude v sobotu 8. února tr. u Nejsv. Trojice v obvyklou dobu.

Zapsal

Stanislav Dobeš

Tříkrálové koledování

Jsem rád, že se naše farnost mohla opět zúčastnit již pátým rokem tříkrálové sbírky, jejímž účelem je pomoci nemocným, handicapovaným, seniorům, matkám s dětmi v tísní a dalším jinak sociálně potřebným skupinám lidí chudým či postiženým. Nejméně desetina výnosu sbírky je každoročně určena také na humanitární pomoc do zahraničí. O část prostředků můžou na svůj sociální projekt požádat farnosti, které sbírku prováděly. Žádost musí být do Arcidiecézní charity Praha doručena nejpozději do 15. února 2007. Je to největší dobrovolnická akce v ČR a probíhá již sedmým rokem.

Tento rok byl speciální záměr na vybudování kombinovaného projektu: Azylového domu pro matky s dětmi v tísní a Týdenního stacionáře pro seniory (Praha 5, Hlubočepy). Kombinovaný projekt vznikne přestavbou bývalé mateřské školy v Renoirově ulici na sídlišti Barrandov. (Komu připadá, že je to na ten samý účel jako vloni – má pravdu. Jde totiž o rekonstrukci tohoto domu z důvodu nesplnění technických požadavků.)

Při náboru koledníků se ukázalo, že nás bude zase o něco méně. Ve farnosti je čím dál tím těžší získat ochotné dobrovolníky. Z počátku to vypadalo, že budeme schopni vytvořit maximálně jednu kolednickou skupinku. Využil jsem

proto známosti se skauty a získal dva dobrovolníky. Díky Otci Lohelovi nám přišel na pomoc ještě nejmladší koledník Pěťka. Oficiálně se zahajovalo 2.1. mší svatou a požehnáním v Arcibiskupském paláci. Poté už mohli první koledníci vyjít do ulic a koledovat. Celá sbírka trvala do 8.1. 2007.

S pomocí dvou vřát jsem začal vybírat ve čtvrtek 4.1. dva dny před Slavností Zjevení Páně. Jak jsem koukal, tak kolegů už po Praze koledovalo více a chodilo dost lidí, co už jinde přispěli. U Anděla jsme v jednu chvíli byli také s jednou zmrzlou skupinkou, která se záhy šla někam ohřát. Od jedné paní jsem slyšel, že přispěje až na Tři krále. Tyto tradicionalisty si nenechal ujít Vítek a spolu s Pěťkou vyšli rozdávat cukíčky jako poděkování za příspěvek do kasičky. Den nato se po mši našla silná skupinka opět s Vítkem B., Ondrou V. a Václavem P., který neváhal dorazit z Odolené Vody a ochotně se na pár hodin přestrojit za krále.

Z Charity jsem si už předem přivezl šest kasiček. Počáteční okolnosti nasvědčovaly tomu, že budou naplněné sotva dvě. Jsem proto velmi rád, že se podařilo naplnit všech šest. A dokonce jsme vybrali ještě více než před rokem. Letos je to tedy 13 705 Kč.

Zároveň jsem si uvědomil, že už ani pořádně nevím, kdy jsme s touto akcí začali a zabrousil jsem trochu do historie. Musím říct, že mě mé pátrání i trochu překvapilo.

Ted' potěším milovníky statistiky a ukážu Vám, co jsem si z předešlých farních listů a na stránkách Charity zjistil:

Jak jsme koledovali v každém roce. Košířská farnost.:

2003	2004	2005	2006	2007
30 153	nezjištěno	18 171	8 960	13 705

Zájem koledníků o vybírání přibývá (ve většině farností), jak ukazuje následující tabulka:

kolednické skupinky	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
Praha	250	411	413	500	807	1 083	1 112

Výnosy koledování po diecézích (stav k 31.12.2006) – od začátku konání Tříkrálové sbírky

Diecéze	2000 *)	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Brno		4 352 241	6 739 769	8 957 620	9 605 975	12 076 275	11,865,201
České Budějovice		755 357	1 069 649	1 388 978	1 560 583	2 255 555	2,015,973
Hradec Králové		3 066 696	4 567 938	5 536 149	5 908 588	7 841 728	7,036,426
Litoměřice		357 655	504 854	835 222	772 999	969 859	768,197
Olomouc	4 621 119	8 283 934	9 967 955	12 376 166	13 173 279	17 629 662	15,979,876
Ostrava-Opava		4 394 551	6 142 312	7 473 045	8 016 601	10 915 499	9,299,885
Plzeň		1 171 654	1 739 283	2 194 118	2 168 558	2 933 692	2,536,476
Praha		1 121 081	1 486 345	1 603 340	2 033 089	2 853 282	2,909,963
Celkem	4 621 119	23 503 169	32 218 105	40 364 638	43 239 672	57 475 552	52,411,995

Rok 2007 – Praha 1 922 908

Děkuji tedy všem, kdo se účastnili: Vítek Bobysud, Ondra Vaněček, Václav Plíšek, Pět'a Bartoš

Veliké díky patří příznivcům, kteří naše řady doplnili: Michael Balík a Jakub Hospodka.

A nakonec všem lidem dobré vůle, kteří sbírku podpořili.

Václav D.

Další pohledy na víru

(nahlédnutí do Kompendia katechismu katolické církve)

„JEŽÍŠ KRISTUS BYL POČAT Z DUCHA SVATÉHO A NARODIL SE Z MARIE PANNY“

85. Proč se Boží Syn stal člověkem?

Boží Syn se vtělil v lůně Panny Marie působením Ducha svatého pro nás lidi a pro naši spásu, tedy proto: aby nás hříšníky smířil s Bohem; abychom poznali jeho nekonečnou lásku; aby nám byl vzorem svatosti; abychom měli „úcast na božské přirozenosti“ (2 Petr 1,4).

86. Co znamená slovo „vtělení“?

Církev nazývá „vtělením“ tajemství obdivuhodného spojení božské a lidské přirozenosti v jediné božské osobě Slova. Aby Boží Syn uskutečnil naši spásu, stal se „tělem“ (Jan 1,14) a tak se stal opravdu člověkem. Víra ve vtělení je rozlišujícím znamením křesťanské víry.

87. Jakým způsobem je Ježíš Kristus pravý Bůh a pravý člověk?

Ježíš je neoddelitelně pravý Bůh a pravý člověk v jednotě své božské osoby. On, Boží Syn, který je „zrozený, ne stvořený, jedné podstaty s Otcem“, se stal pravým člověkem, naším bratrem, aniž přestal být Bohem, naším Pánem.

88. Co o této věci učí Chalcedonský koncil (roku 451)?

Chalcedonský koncil učí vyznávat „jednoho a téhož Syna, našeho Pána, Ježíše Krista, stejně dokonalého v božství a v lidství, pravého Boha a pravého člověka, téhož z rozumové duše a těla,

soupodstatného s Otcem podle božství a téhož soupodstatného s námi podle lidství, *nám podobného ve všem kromě hříchu* (Žid 4,15); zrozeného z Otce před věky podle božství a v těchto posledních dnech pro nás a pro naši spásu z Bohorodičky Panny Marie podle lidství“.

89. Jak církev vyjadřuje tajemství vtělení?

Církev učí, že Ježíš Kristus je pravý Bůh a pravý člověk s dvojí přirozeností, božskou a lidskou, které nejsou smíšeny, nýbrž spojeny v osobě Slova. Proto všechno v Ježíšově lidství – zázraky, utrpení, smrt – musí být přičítáno jeho božské osobě, která jedná skrze přijatou lidskou přirozenost.

„Ó jednorozený Synu a Slovo Boha, ty, který jsi nesmrtelný, ráčil ses vtělit pro naši spásu v lůno svaté Boží Matky a vždy Panny Marie; ty, který ses bez proměny stal člověkem a byl jsi ukřižován, ó Kriste, Bože, ty, který jsi svou smrtí přemohl smrt, ty, který jsi Jeden ze svaté Trojice, oslavovaný s Otcem a Duchem svatým, spas nás!“

(Byzantská liturgie sv. Jana Zlatoústého.)

Sv. Agáta

(panna a mučednice, + r. 251) - 5. února

Podobně jako sv. Anežka nebo sv. Šebastián i sv. Agáta patří mezi svaté, jejichž úcta se rozšířila v Církvi už v nejstarších dobách. Římská liturgie zařadila její jméno do kánonu (eucharistické modlitby) mše sv.. O jejím životě však máme málo historicky zaručených zpráv. Nejstarší životopisy, které se zachovaly, pocházejí z 5. století a historické údaje se v nich prolínají s legendami.

Sv. Agáta se narodila, žila a zemřela na velkém středomořském ostrově Sicílii. Pocházela pravděpodobně z města Catanie na východním sicilském pobřeží. Čest jejího rodiště si nárokuje i město Palermo, ale vážné důvody mluví ve prospěch Catanie.

Sv. Agáta žila někdy v polovině 3. století. Životopisy o ní vyprávějí, že pocházela z významné a bohaté rodiny. Už v časně mladosti se rozhodla žít v panenství, aby co nejvíce patřila Kristu. Proto odmítala nápadníky, kteří s ní chtěli uzavřít manželství. Jeden z nich se jí za odmítnutí pomstil tak, že ji udal římským úřadům jako křesťanku. Bylo to pravděpodobně během pronásledování za císaře Décia (249-251).

Agátu nejdříve dali pod dohled jedné mravně zkažené ženy, aby ji tak charakterově zlomili. Když se jim to nepodařilo, uvrhli ji do vězení a postavili před soud. Soudce nejdříve zkoušel získat Agátu řečmi. Když to nepomohlo, dal ji mučit. Hrdinskou dívku bičovali, bodali, pálili ohněm. Sadistický soudce jí dal i odříznout ňadra. Takto zmučenou a zkrvavenou Agátu znovu uvrhli do vězení. Legenda vypráví, že se jí zjevil sv. Petr a uzdravil ji. Agátu podrobili novým mukám, ale ona zůstala věrná Kristu až do posledního dechu. Zemřela 5. února. Rok smrti je nejistý; pravděpodobně to byl rok 251.

Křesťané prokázali úctu mladé hrdince tím, že uložili její tělo do zvláštního, celkem nového hrobu. Podle legendy na první výročí její smrti nastal velký výbuch sopky Etny. Hrozilo, že láva zaplaví a zničí město Catanii. Tehdy Cataňané, jak křesťané tak i pohané, začali prosit svou umučenou rodačku o pomoc. Vzali plachtu z jejího hrobu a šli s ní proti postupující lávě. A láva se zastavila. Od té doby oslavují Agátu nejen jako záchránkyni Catanie, ale i jako ochránkyni před nebezpečnou sopkou a před ohněm. Ve středověku získala lidová úcta i jiné rozličné formy.

Úcta ke svaté Agátě se rozšířila po křesťanském Západě i Východě. Mimořádně silná byla v Římě, kde začátkem 5. století vzniklo k její cti deset kostelů. Avšak nejvíce se tato svěťice uctívá na Sicílii a zvláště v městě Catanii, kde se k její cti konají každoroční velké slavnosti.

V katedrále města Catanie stojí vzácná schránka ze 16. století, která obsahuje ostatky lidem milované svěťice. Také ve veronském dómě se uchovávají domnělé Agátiny ostatky v krásném vysokém náhrobku.

Je patronkou kojných, tkalců, pasaček, zvonařů, zlatníků, havířů; ochránkyně proti rakovině prsu, proti zánětům; proti nepohodě, zemětřesení, ohni, proti neštěstí, proti výbuchu sopky Etny.

Použitá literatura: Rajmund Ondruš S.J.: *Blizki Bohu i ľuďom*, Bratislava 1991.
Schauber-Schindler: *Rok se svatými, Kostelní Vydří* 1994.

Vydává:

Redakční rada:

Uzávěrka:

Náklad:

Internet:

Římskokatolická koširská farnost v Praze 5

P. Lohelius Klíndera, Th.D., S. Dobeš, M. Práger

15. každého měsíce

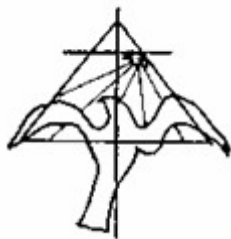
170 výtisků

<http://kosirska.farnost.cz>

Tech. red.: J. Brůček

Č.ú.: 125708379/0800

Neprodejné

Březen

PROČ SE POSTIT?

V postmoderní době se často setkáváme s názorem, že půst je překonaná a zbytečná věc. Na druhé straně se mnozí lidé zdržují jídla nebo pěstují pečlivou kázeň ve stravování často ze zdravotních nebo estetických důvodů.

Odložila již církev půst jako pro věřícího nepotřebnou zátěž? Vůbec ne. Naopak. Snaží se hlouběji pochopit jeho smysl a užitečnost pro duchovní život, v němž má mít pevné místo vedle dobročinnosti a modlitby.

Jeden ze současných autorů – Anselm Grün uvádí několik klíčových důvodů pro půst.

1. Lék pro tělo i duši

Půst léčí člověka na těle i na duši, vede ho do vnitřní svobody, je cestou k sebeuskutečnění, k vnitřnímu štěstí.

V tradici antických filosofických škol zdůrazňují i církevní otcové ve svých spisech kladné účinky postu na tělo i duši. Jan Zlatoústý v jednom svém kázání mluví o léku postu, který vymyslel náš „vládný Panovník jako láskyplný Otec“.

Protože se člověk od přirozenosti rád oddává rozkoši a nedovede přitom zachovat míru, musí se vždy znovu a znovu postit, aby se vnitřně uvolnil od přehnaných starostí o věci tohoto světa a aby se mohl lépe věnovat věcem duchovním.

Kassián si myslí, že množství pokrmů otupuje srdce, a „když duch ztuční zároveň s tělem, poskytuje nebezpečnou látku k roznění hříchu“. Pro staré mnichy zřejmě existuje úzká souvislost mezi duší a tělem. Ztuční-li tělo, ztuční a otupí i duše. Mnoho jídla umenšuje duchovní bdělost člověka. Tělesné a duševní zdraví tvoří jednotu. To potvrzuje i dnešní psychologie.

Postem jsou vylučovány škodlivé látky, tělo je zbaveno strusek a tím i osvobozeno od mnoha nemocí. Půst odbourává přestarlé buňky a tím povzbuzuje tvorbu mladých buněk.

Atanáš se však nezastavuje jen u čistě tělesných účinků postu. Půst zapuzuje zlé duchy, odhání zvrácené myšlenky a dává větší jasnost duchu. Půst očišťuje tělo i duši.

Jan Klimak připisuje postu podobné účinky: „Půst staví hráze proudu řeči, konejší neklid, chrání poslušnost, klidní spánek, uzdravuje těla a upokojuje duše.“

2. Boj s vášněmi a neřestmi

Tělesný půst musí být provázen postem ducha; nebo lépe řečeno: správně chápaný půst těla je vždy také postem ducha. V něm totiž člověk nebojuje jen se svým tělem, nýbrž i se svými vášněmi a myšlenkami.

Mniši nasazují půst jako osvědčený prostředek do zápasu o čistotu srdce, která je jejich vlastním cílem. Chtějí se otevřít Bohu, touží po životě ve stálé přítomnosti Boží a po tom, aby byli v myšlenkách i citech stále u Boha a v Bohu. Čistota srdce pro ně znamená dojít ve svém srdci klidu, protože jejich srdce je zcela nasměrováno k Bohu a proniknuto jeho duchem. K tomuto cíli nasazují různé prostředky: modlitbu a meditaci, mlčení, práci rukou, bratrskou lásku a také půst. Všechny tyto prostředky patří k sobě.

V postu se setkávám se sebou, setkávám se s nepřáteli své duše, s tím, co mne vnitřně ujařmuje. Jde o poznání toho, co mne vlastně drží, jaká nosná síla mě nese, z čeho

v podstatě žiji. Právě když v postu vědomě odložím všechna nespočetná náhražková uspokojení, která mě dost často ohlušují a oslepují, tu poznám svou nejnějnější pravdu. Postem snímám slupku, která kryje mé vířící myšlenky a city. Tak může vyjít na povrch vše, co je ve mně: má nesplněná přání a touhy, myšlenky kroužící jen kolem mne samého, mého úspěchu, majetku, zdraví, mého sebepotvrzení, kolem mých citů, jako je hněv, hořkost a smutek. Mé rány, pracně přikryté aktivitou, sebeúctěnými prostředky nebo jídlem a pitím se náhle otevrou. Všechno potlačené vyjde najevo. Půst mi odkrývá, kdo jsem. Ukazuje mi má ohrožení a naznačuje mi, kde musím začít s bojem.

Půst pomáhá v boji s obžerstvím a smilstvem. Bakchus je výrazným spojencem Venuše. Bujné jídlo a pití – zvláště alkohol – dráždí sexualitu. Střídmé stravování a pití vede k ovládnutí sexuality.

Augustin říká, že v postu nejde o to nenávidět své tělo, ale pouze bojovat proti zlým návykům vášní, a tak přispívat k ozdravení těla: „Neboť i po vzkříšení tomu bude tak, že tělo bude v nejvyšším pokoji podrobena plně duchu, a tak bude věčně kvést. Proto se už v tomto životě máme starat o to, aby se vylepšovaly tělesné návyky a nestavěly se nespořádanými hnutími proti duchu.“

3. Souvislost s modlitbou

Modlitba má vnitřní vztah k postu a dobročinnosti (almužně). Staří mistři modlitbu vždy považovali za úkon, jehož se účastní tělo i duše. Je to patrné v tělesných gestech, které modlitbu provázejí. Tělesný půst zintenzivňuje modlitbu. Platí to především pro modlitbu prosebnou. Člověk se modlí celou svou existencí. Úpí k Bohu tělem i duší, svým postem, a vyznává, že tu sám nic nezmuže, že je odkázán jedině na Boží pomoc. V postu se modlím tělem. Půst sám už je modlitbou. Je naléhavým křikem těla k Bohu.

Ve výkladu Mt 9,15 se půst zdůvodňuje očekáváním Ženicha: „Přijdou však dny, kdy jim Ženicha vezmou, a potom se budou postit.“ Ženichem je sám Kristus. Podle podobnosti o deseti pannách přijde Kristus uprostřed noci. Proto spočívá půst i noční bdění na mystice očekávání Páně. Půst je „voláním po neviditelném Ženichovi, aby se vrátil“. (Isaak v. Ninive, de Perfectione religiosa, cit v Régamey 95.) Půst je výrazem touhy po Pánu, jenž má přijít; půst udržuje touhu ve stálé bdělosti.

Půst má charakter pokání a smíru. Postem se člověk přiznává před Bohem k tomu, že je hříšník, a dává najevo, že nechce ve svém hříchu setrvat, ale že se chce nově obrátit k Bohu.

Obyvatelé Ninive reagují na Jonášovo kázání postem a dosáhnou tak Božího milosrdenství (srov. Jon 3,5). Půst je pro Starý zákon nejpoctivější formou pokání a obrácení. Postem člověk vyznává, že překročil míru, že se před svým Tvůrcem provinil a svým hříchem přestoupil a narušil Boží řád.

4. Cesta k osvětlení

Půst nám otvírá zrak pro skutečnost, že je v nás Bůh. V postu už máme podíl na budoucí skutečnosti, na království Božím.

Mniši rozvíjejí tuto myšlenku, když svůj život popisují jako rovný andělům (vita angelica). Půst je cestou k životu, v němž bychom jako andělé byli v ustavičném důvěrném kontaktu s Bohem. Tak říká Atanáš: „Půst – to je život andělů, jenž přenesete ty, kdo se mu oddají, do andělského království.“ Půst neznamena něco negativního, nevydechuje ani tak zápach vážné askeze, spíše z něj vane vůně radosti. Půst nám dává podíl na nebeských radostech. Už teď nás přenáší do ráje, kde máme spolu s anděly bezprostřední kontakt s Bohem. Tato myšlenka prosvítá už ze zprávy o Ježíšově pokušení – na konci Kristova postu a pokušení Bible říká: „Potom ho ďábel nechal – i přistoupili andělé a sloužili mu“ (Mt 4,11). Hora pokušení se mění v horu rajskou.

Půst je cestou k životu zcela zaměřenému na Boha, k ustavičnému chození v Boží přítomnosti a k přátelsky důvěrnému styku s Bohem.

P. L.

Liturgický kalendář

2. pátek	První pátek v měsíci
4. neděle	2. NEDĚLE POSTNÍ
7. středa	středa po 2. neděli postní sv. Perpetum a Felicitas, mučednice
8. čtvrtek	čtvrtek po 2. neděli postní sv. Jan z Boha
9. pátek	pátek po 2. neděli postní sv. Františka Římská, řeholnice
10. sobota	sobota po 2. neděli postní sv. Jan Oglilvie, kněz a mučedník
11. neděle	3. NEDĚLE POSTNÍ
17. sobota	sobota po 3. neděli postní sv. Patrika, biskupa
18. neděle	4. NEDĚLE POSTNÍ
19. pondělí	pondělí po 4. neděli postní Slavnost SVATÉHO JOSEFA, SNOUBENCE PANNY MARIE doporučený svátek
24. sobota	sobota po 3. neděli postní Sv. Turibia z Mongroveja, biskupa
25. neděle	5. NEDĚLE POSTNÍ
26. pondělí	pondělí po 5. neděli postní Slavnost ZVĚSTOVÁNÍ PÁNĚ

Sv. Patrik, biskup

Oznámení

- ✓ **V sobotu 3. března se uskuteční POSTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA FARNOSTI.** První promluva začne v 15,30 hod. v zimní kapli sv. Václava v areálu kostela sv. Jana Nep. Potom bude příležitost ke svátosti smíření. V 17.00 hod. následuje pobožnost Křížové cesty v prostoru kostela sv. Jana Nep. a v 17.30 hod. bude rekolekce zakončena slavením eucharistie s druhou rekolekční promluvou.
- ✓ Pobožnosti Křížové cesty budou po celý měsíc březen pravidelně v pátek od 17.00 hod. v kostele Nejsvětější Trojice a v sobotu od 17.00 hod. v kostele sv. Jana Nep.
- ✓ **Další díl filmu o Sv. Pavlu z Tarsu bude promítán v sobotu 10. března v 18.15 hod. ve farním sále sv. Jana Nep.**
- ✓ **Další biblická katecheze o životě Pána Ježíše podle evangelií se uskuteční v sobotu 17. března po mši sv. ve farním sále.**
- ✓ **Příležitost ke společnému přijetí svátosti pomazání nemocných bude během nedělních bohoslužeb 25. března.** Příprava na přijetí této svátosti se uskuteční v průběhu předchozího týdne v rámci bohoslužeb. Podmínkou pro příjemce je pokročilý věk nebo vážná nemoc.
- ✓ **Páteční setkávání starších farníků v domečku u Nejsvětější Trojice bude pokračovat** s programem, který obsahuje čtení a rozbor encykliky papeže Benedikta XVI.: „Deus caritas est“.

Zápis ze schůze výboru Společnosti přátel košířských kostelů, konané v pátek 9. února 2007 u Nejsvětější Trojice v Košířích

<i>Přítomní:</i>	P. Lohelius, Václav Funda, František Gregorovič, Jan Havel, Stanislav Hojek, MUDr. Horáková, Jan Nekula a Stanislav Dobeš
<i>Program:</i>	1. Kontrola záznamu z minulé schůze 2. Technické záležitosti, opravy a údržba 3. Farní záležitosti, rozprava a různé

Ad 1. Zápis z minulé porady přečten a ve všech bodech projednán. K plnění jednotlivých bodů nebyly vzneseny podstatné připomínky. V jednom případě však dojde ke změně plánovaného termínu (první sv přijímání dětí), viz bod 3 tohoto zápisu.

Ad 2. P. Lohelius informoval o návštěvě nového technika konsistoře pana Přibyla, který v jeho doprovodu provedl podrobnou pochůzku po všech našich kostelích a seznámil se zevrubně s problematikou jejich oprav a údržby. Prohlídkou byl též zjištěn stav poškození střechy u sv Jana vichřicí a navržen způsob odstranění těchto škod. Jedná se zejména o skleněný světelný pás v ose stropu tohoto kostela, kde skleněné tabule budou nahrazeny pásy z pleximateriálu.

Dále bude třeba provést nátěr oplechování stříšky nad hlavním vchodem do chrámové lodi a taktéž nad vchodem do sakristie.

Ve farním kostele Nejsv. Trojice je třeba vyčistit půdní prostor od holubího trusu, případně vhodným způsobem zamezit pronikání ptáků do tohoto prostoru.

Prohlídkou bylo též zjištěno, že na jednom místě střechou zatéká dešťová voda, čemuž je též třeba zabránit. Pokud je dřevěný krov někde napaden houbou, je nutno urychleně provést ošetření vhodným antimykózním nátěrem.

Ad 3. P. Lohelius sdělil informaci o významném životním jubileu pana kardinála Miloslava Vlka, které připadá na sobotu 19. května. V ten den bude v katedrále sv Víta, Vojtěcha a Václava slavnostní děkovná bohoslužba, na kterou jsou pozváni též všichni věřící diecéze. Z té příčiny je také změněn termín prvního sv přijímání dětí, přesné datum bude včas oznámeno.

S předstihem je sděleno datum udělování svátosti biřmování u sv Jana, které bude v neděli 23. září udělovat pan biskup Karel Herbst.

Příští schůze bude v pátek 09.03.2007 v obvyklou hodinu a na obvyklém místě

Zaznamenal

Stanislav Dobeš

Další pohledy na víru

(nahlédnutí do Kompendia katechismu katolické církve)

90. Měl vtělený Boží Syn duši s lidským poznáním?

Boží Syn přijal tělo oživené lidskou rozumovou duší. Svým lidským rozumem se Ježíš naučil mnoha věcem na základě zkušenosti. Avšak i jako člověk měl Boží Syn důvěrné a bezprostřední poznání Boha, svého Otce. Pronikal stejně do skrytých myšlenek lidí a plně poznával věčné záměry, které přišel zjevit.

91. Jak spolupracují dvě vůle vtěleného Slova?

Ježíš má vůli božskou i vůli lidskou. Za svého pozemského života Boží Syn lidsky chtěl všechno, o čem pro naši spásu božsky rozhodl s Otcem a Duchem svatým. Kristova lidská vůle bez odporu a zdráhání koná božskou vůli, nebo lépe, je jí podřízena.

92. Měl Kristus pravé lidské tělo?

Kristus vzal na sebe pravé lidské tělo, v němž se neviditelný Bůh stal viditelným. Z tohoto důvodu může být Kristus zobrazován a uctíván na posvátných obrazech.

93. Co představuje Ježíšovo Srdce?

Ježíš nás znal a miloval lidským srdcem. Jeho božské srdce, probodené pro naši spásu, je symbolem nekonečné lásky, jíž miluje Otce i každého člověka.

94. Co znamená výraz: „Jenž se počal z Ducha Svatého...“

Znamená, že Panna Maria počala věčného Syna ve svém lůně pouze působením Ducha Svatého, bez přispění muže: „Ducha Svatý sestoupí na tebe“ (Lk 1,35), oznámil jí anděl při zvěstování.

95. ...narodil se z Marie Panny": proč je Maria opravdu Matka Boží?

Maria je opravdu *Matka Boží*, protože je matkou Ježíše (Jan 2,1; 19,25). Vždyť ten, kterého počala z Ducha Svatého a který se stal skutečně jejím synem, je věčný Syn Boha Otce. Je to sám Bůh.

96. Co je to „neposkvrněné početí“?

Bůh od věčnosti darem ze své milosti vyvolil Marii za matku svého Syna, aby mohla splnit takové poslání, byla počata neposkvrněná. To znamená, že byla již od svého početí pro zvláštní milost Boží a předvídané zásluhy Ježíše Krista uchráněna poskvrny prvotního hříchu.

Sv. Františka Římská

9. března

Františka se narodila r. 1384 v Římě v šlechtické rodině. Již v dětství chtěla vstoupit do kláštera, ale splnila přání svého otce a vdala se v mladém věku za Lorenza de Ponziani, který byl velitelem papežského vojska. Měla s ním šest dětí, ale dospělého věku se dožil jen syn Battista.

Bylo to v době velkého schizmatu, kdy Řím byl pustošen válkou, hladem a morem. Na fóru se pásly krávy, stáda byla zaháněna do baziliky sv. Pavla, jejíž střecha se zčásti zřítily. Městem pobíhali vlci. Manžel Františky válčil s neapolským králem, který město dvakrát dobyl a zpustošil. Roku 1413 musel Lorenzo do vyhnanství a syn Battista byl zajat.

Františka se věnovala charitě, starala se o chudé a nemocné. Přesvědčila řadu římských paní, aby opustily lehkomyšlný život a vytvořila s nimi společenství oblátek u benediktinského opatství Santa Maria Nuova. Z tohoto společenství vznikla později kongregace benediktinských oblátek, kterou schválil papež Eugen IV. v r.1433. Její členky vedly zasvěcený život bez povinnosti žít v klášteře a bez řeholních slibů. Věnovaly se kontemplaci a dobrým skutkům.

Františka se souhlasem svého manžela žila zdrženlivým životem a stále pokračovala v kontemplaci. Byla jednou z největších mystiček 15. století. Měla dar vidění, zejména viděla v tělesné podobě svého anděla strážného. Měla zjevení o očištění a pekle, předpověděla konec velkého schizmatu. Byla známá svou pokorou, poslušností a trpělivostí. Tu osvědčila zvláště v době vyhnanství svého muže a zajetí syna.

Po smrti manžela (1436) odešla k obláčkám na předměstí Tor di Specchi a stala se tam představenou. Zemřela 9. března 1440. Svatou byla prohlášena papežem Pavlem V. v r. 1608 a její svátek byl stanoven na 9. března. Ale již dlouho před tím římstí věřící uctívali tělo této světky, která spojovala mystický život s životem dobročinnosti, v kostele Santa Maria Nuova na římském fóru. Ten se nyní nazývá kostel sv. Františky Římské. Její ostatky tam jsou dnes vystaveny ve skleněném sarkofágu.

Ve vatikánském archivu je uložen rukopis Život sv. Františky z r. 1469, který sepsal její zpovědník G. Mattiotti. Je napsán v tehdejší lidovém římském jazyku.

Františka je zobrazována s košíkem chleba nebo s andělem strážným po boku. Papež Pius XI. ji v r. 1925 prohlásil patronem automobilistů (spolu se sv. Kryštofem a Eliášem).

M.P.

Použitá literatura: Cath. Encycl., Heiligenlexikon a j. z Internetu

K přemýšlení (výroky sv. Ignáce z Loyoly)

Zdravá společnost se musí bránit a starat se o to, aby si zchovala svou neporušenost včasným odstraněním nakažených členů, a to dříve, než se od nich nakazí ti zdraví.

Podivná věc: nikdo nechce být špatným sám! Nákaza, která zachvátila jednu část těla, se může snadno rozšířit na celé tělo a nakonec je zahubit.

I nákaza v řeholních komunitách působí jako mor. Bylo by největším nesmyslem ji z pouhé dobroty přezírat. Špatný člen, nemá-li nakazit ostatní, musí odejít. Jinak může jeho nákaza proniknout a nepozorovaně ohrozit celou společnost.

Špatné příklady škodí i těm, kteří se jim brání. I když se jich nebojíme, požívámeš přesto tento jed v malých dávkách. Jedinou pomocí je, že se od špatných co nejdále vzdálíme.

Jako se samo nebe zbavilo zlých andělů, tak se i apoštolský sbor zbavil zrádce-apostola. A vůbec jim to není k necti, že vyloučili nehodné. Na místě vyloučeného zla vyrůstá dvojí dobro: jedno, že se zlo umenšilo a druhé, že na jeho místě vyrostlo dobro. Matěj vyváží vrchovatě zlo Jidášovo.

In memoriam

*Ve středu 14.2.07 zemřel v Ústí nad Labem náš bývalý košířský farník,
P. HYNEK ŠŤASTNÝ, OSOBNÍ DĚKAN.*

P. Hynek Šťastný se narodil v Praze 6.1.1934. Kněžské svěcení přijal po absolvování katolického semináře 23.6.1963 v Litoměřicích. Den poté slavil svou primiční mši svatou v kostele sv. Jana Nepomuckého v Košířích.

Zmínku o tom lze najít ve Farním listu (č.7-8, 2004) v citacích z farní kroniky: „Dne 24.6.1963 byla v kostele sv. Jana Nepomuckého primice bohoslovce P. Hynka Šťastného. Primiční kázání měl dp. Zdeněk Wagner z Třebotova. Byla to první primice v novém kostele.“

P. Hynka Šťastného jsme měli možnost opakovaně vídat jako koncelebranta při bohoslužbách v kostele sv. Jana Nep. při jeho návštěvách u rodiny jeho bratra v Košířích, v místech kde prožíval dětská a jinošská léta. Ani jeho těžké zdravotní postižení mu nezabránilo ve vykonávání kněžských povinností.

Jistě všichni, starší i mladší košířští farníci, děkujeme za dar kněžského povolání, kterého se naší farnosti dostalo a P. Hynka zachováme ve svých modlitbách a vzpomínkách.

Po pohřebním obřadu v pátek 23.2.2007 byl P. Hynek Šťastný uložen do rodinného hrobu na Vinohradském hřbitově v očekávání dne vzkříšení.

Životní výročí **ing. Jana Nekuly**

Před 75 lety (17.3.1932) se narodil věrný farník košířský **ing. Jan Nekula**. V jeho případě by se skoro chtělo pochybovat o správnosti matričních zápisů. Tak neuvěřitelně dobře totiž vypadá jeden z našich „skalních“ farníků, který přivádí na bohoslužby do košířských kostelů celou svou rozvětvenou rodinu. Sportovec-tenista, který suverénně poráží na kurtu své o mnoho let mladší spoluhráče včetně našeho Otce Lohela, jehož scalp má jistě ve své vítězné sbírce na čestném místě. Rozvážný a moudrý otec rodu, milující a pečlivý manžel – vpravdě muž bohobojný. Pro farnost pracuje ve farní radě, jejímž členem je již řadu let. Skromný, nenápadný a přece v našem společenství velmi viditelný.

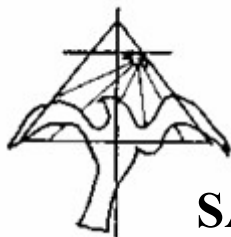
Ze srdce mu přejeme, aby byl i nadále s pomocí Boží „vidět“, a to jak ve stánku Božím tak uprostřed své rodiny a na milovaném (vítězném) kurtu.

Vydává:
Redakční rada:
Uzávěrka:
Náklad:
Internet:

Římskokatolická košířská farnost v Praze 5
P. Lohelius Klindera, Th.D., S. Dobeš, M. Práger
15. každého měsíce
170 výtisků
<http://kosirska.farnost.cz>
Tech. red.: J. Brůček
Č.ú.: 125708379/0800
Neprodejné

5
květen
2007

Košířský farní list

Květen

SANCTA MARIA, ORA PRO NOBIS!

V májových pobožnostech je pravidelně zastoupena modlitba litaní k Panně Marii, která se vyskytuje v různých formách a variacích, jak se objevují v bohaté modlitební praxi nejen u nás, ale i v jiných zemích katolické tradice s pestrou a mnohotvárnou mariánskou úctou.

Zřejmě nejpůvodnější a nejzákladnější budou v této oblasti Loretánské litanie. Panna Marie se tu vzývá 50 názvy, vzatými z Písma a z Otců. Řecké slovo litanie znamená prosbu. V liturgii se tak začalo říkat modlitbám, ve kterých je stálý dialog mezi tím, kdo se předmodlívá, a lidem, který odpovídá. Na Západě se užívaly hlavně při procesích. Proto slovo „litanie“ značí často procesí. Původně to byly prosby k Bohu za potřeby lidu. Na Východě se užívají už ve 3. století. Později se jich užívá ke cti svatých.

Litanie mariánské se vyvinuly rozvinutím tří proseb, které jsou na počátku litaní ke všem svatým: svatá Maria, svatá Boží Rodičko, Panno panen. Jakýsi druh mariánských litaní se vyskytuje už v 8. století ve Španělsku. V Benátsku se zpívaly od r. 1280 dlouhé litanie při procesích s obrazem Panny Marie (Nicopeia, byzantského stylu), opakovalo se stále „svatá Maria“, a přitom se rozvíjely další tituly a obrazy mariánské.

V 16. století bylo mnoho druhů takových litaní. V Loretě se zpívaly každý den v týdnu jiné. R. 1601 však zakázal Klement VIII. skládání nových, k užívání v kostele pak schválil jenom litanie všech svatých a z mariánských jednu formu z těch, které se zpívaly v Loretě, ve které byly převážně tituly vzaté z Písma. Římská kongregace obřadů zakázala, aby se k nim bez schválení přidávaly prosby nové. Jen pět nových se tu časem dostalo. Po slavném prohlášení dvou dogmat se přidalo „Královno bez poskvrny dědičného hříchu počatá“ a později „Královno na nebe vzatá“. Za první světové války vznikla prosba „Královno míru“. Lev XIII. zavedl „Královno svatého růžence“ a „Matko dobré rady“, Jan Pavel II. zavedl invokaci „Královno rodin“. Je tedy všech proseb 50. V našich krajích se loretánské litanie často zpívají, zvláště při májových pobožnostech, na zlidovělý nápěv Křížkovského.

Některé invokace těchto litaní mohou vypadat podivně nebo nesrozumitelně. Potřebné vysvětlení těchto problematičtějších proseb a titulů Panny Marie můžeme najít v bohaté literatuře nebo je můžeme zachytit v májových promluvách, kde se někdy objasňují.

Všimněme si jedné takové zvláštní prosby s oslovením:

„VĚŽI Z KOSTI SLONOVÉ“.

Tento výraz nacházíme ve starozákonní knize Píseň písní :

Něco podobného pak můžeme najít v knize Žalmů:

„Tvé hrdlo je jak věž ze slonoviny“(Vlp 7,5)

„Celé tvé roucho myrhou, aloe, kasií voní,

z paláců zdobených **slonovou kostí**

hra strun zní pro radost tobě. (Ž 45,9)

Panna Maria je nejen pevnou věží, ale i krásnou a vzácnou věží.

Ani my, lidé třetího tisíciletí, nejsme jiní než dávní lidé. I my tak jako oni chceme co nejvzácnější a nejdrahocennější věci. Z dějin Izraele víme, že jejich nejmoudřejší a nejbohatší král Šalamoun sháněl ten nejvzácnější materiál na výzdobu chrámu, ale i svého paláce a svého trůnu. Ten hýřil ozdobami ze slonoviny, které byly umělecky zhotovené.

Slonovinu prodávali jako drahocenný materiál Ozdoby z ní svědčily o vznešenosti a kráse budov. Slonovina je však symbol pevnosti.

Je to nádherné přirovnání pro Pannu Marii. Věž ze slonové kosti!

Maria! Ty jsi naše nejkrásnější a nejvzácnější Věž. Přehodnotila jsi však naše hmotné hodnoty. Z královského Davidova rodu jsi nám dala slíbeného potomka podle Boží smlouvy.

Ty sama jsi Věž Davidova. Ozdobou tvé věže jsou tvé úžasné ctnosti, které neporovnatelně převyšují drahocennost ozdob a výrobky ze slonoviny.

Tvá panenská pokora je základem věže života.

Tvá čistota září jako světelný maják na paláci stvořeného světa. Zdaleka se třpytí, přitahuje a volá: „Pojďte, děti, já jsem Matka krásného milování!“

Tvá spoluúčast na našem vykoupení v tmavnoucím slunci na Kalvárii je jako skvělý rubín na sněhobílém poli čistoty, který dosvědčuje: „V bolesti jsem vás porodila. Jste drazí mému srdci!“

Tvá mateřská starost o lidi, kterou jsi ukázala v Káně při nedostatku vína na svatbě... Tvůj tichý ústup do ústraní, když tě tvůj Boží Syn vyhlásil za matku všech, co plní vůli Otce!...To vše svědčí, že jsi do své lásky k Synu zahrnula i nás. Máme se od tebe mnohému učit a za mnohé děkovat!

Tvůj život ční mezi námi jako vysoká věž, ale věž, která je z nejdrahocennějšího materiálu, jaký si nelze koupit ani zasloužit. Je možné ho jen obdivovat a v naději a poníženosti na něj čekat. Měřítkem tvé výšky je láska, která zasáhla Boha a přiblížila ho k nám. Tou samou silou lásky dokážeš vynést k Bohu i nás, ubohé hříšníky.

Slituj se nad nám, Věži vzácná, slituj se a pomoz i nám alespoň trochu se změnit
na živou a krásnou lásku, podobné tobě, Věži z kosti slonové!

P.L.

Použitá literatura: Bible, ČBS 1995
M. Liptovská Krátke úvahy o Loretánských litaniích, Spolok sv. Vojtecha, Trnava 1994.
T. Špidlík, Prameny světla, Řím 1981.

Liturgický kalendář

1. úterý	Sv. Josefa, Dělníka
2. středa	Památka sv. Atanáše, biskupa a učitele církve
Svátek Přenesení ostatků sv. Norberta, biskupa
3. čtvrtek	Svátek sv. Filipa a Jakuba, apoštolů
4. pátek	První pátek v měsíci
5. sobota	První sobota v měsíci
6.	5. NEDĚLE VELIKONOČNÍ
8. úterý	Panny Marie, Prostřednice všech milostí
12. sobota	Svátek Výročí posvěcení katedrály
13.	6. NEDĚLE VELIKONOČNÍ
14. pondělí	Svátek sv. Matěje, apoštola
16. středa	POUTNÍ SLAVNOST SV. JANA NEPOMUCKÉHO,
kněze a mučedníka, hlavního patrona Čech
17. čtvrtek	Slavnost NANEBEVSTOUPENÍ PÁNĚ
doporučený svátek
18. pátek	Sv. Jana I., papeže a mučedníka
20.	7. NEDĚLE VELIKONOČNÍ
21. pondělí	Sv. Kryštofa Magallanese, kněze, a druhů, mučedníků
22. úterý	Sv. Rity z Cascie, řeholnice
24. čtvrtek	Sv. Heřmana Josefa, kněze premonstráta
25. pátek	Sv. Řehoře VII., papeže
Sv. Marie Magdalény de' Pazzi, panny
26. sobota	Památka sv. Filipa Neriho, kněze
27. neděle	Slavnost SESLÁNÍ DUCHA SVATÉHO
30. středa	Sv. Zdislavy

Oznámení

- ✓ **Poutní slavnost v kostele sv. Jana Nepomuckého bude ve středu 16. května v 17.30 hod.** Proto v tuto dobu nebude sloužena pravidelná mše sv. v kostele Nejsvětější Trojice. Všichni farníci i poutníci z celého světa jsou zváni na poutní slavení eucharistie a radostné agapé na rozkvetlé louce před kostelem.
- ✓ **Biblická katecheze o životě Pána Ježíše ve světle evangelií pokračuje v sobotu 5. a 19. května v 18.15 hod. ve farním sále.**
- ✓ **Poslední díl filmu o životě sv. Pavla, apoštola bude promítán v sobotu 12. května po večerních bohoslužbách v 18.15 hod. ve farním sále.**

- ✓ **Farní výprava do cisterciáckého kláštera Tišnov a do Velké Bíteše a Lomnice se zámek a naučnou stezkou J. Cimrmana se uskuteční v sobotu 26. května.** Odjezd autobusem bude v 7.00 hod. od kostela sv. Jana Nepomuckého. Zájemci se mohou zapsat v sakristiích košířských kostelů.

Druhé Boží přikázání zní: „Nevezmeš jména Božího nadarmo!“

V letech bolševické nadvlády jsem často služebně cestoval na různá místa na Slovensku. Při návratu z jedné cesty přistoupila ke mně do kupé paní se dvěma dětmi, odhadem asi tak pěti až sedmiletými. Děti se chvíli bavily vyhlídkou z okna, později se začaly vzájemně pošťuchovat, jak už to u dětí bývá. Jejich matka však nebyla příliš trpělivá a stále je napomínala, aby byly potichu. To by nebylo nic pozoruhodného, ovšem zvláštní byl způsob, jakým to dělala. Ta paní totiž každé svoje oslovení či okřiknutí dětí začínala vzýváním Božích osob a Svaté rodiny, ve stylu: „Jéžiš“ dej už té Marušce pokoj, ať pořád neječí, nebo „Šmarjá Józef“ Pepíčku, nedávej ty nohy na to sedadlo, popř „BóžeBóže“ já se z vás zblázním. V tomto duchu se nesl její výchovný rozhovor s dětmi téměř nepřetržitě po celou dobu od jejich vstupu do kupé na nádraží v Žilíně.

Když to nebralo konce, oslovil jsem tu dobrou ženu konstatováním, že musí asi být velice nábožná, když děti stále oslovuje naznačeným způsobem. Paní se zarazila, ale podezření z nábožnosti brskně odmítla s tím, že ona je uvědomělá komunistka a s Bohem nechce mít nic společného. Na moji námitku, proč tedy nepoužívá jména jí bližší, např Lenin, Marx nebo Fidel, rozpačitě odvětila, že to by se asi nehodilo. Otázal jsem se jí ještě, jestli podobným způsobem hovoří i v zaměstnání (věděl jsem totiž, že je to sekretářka jednoho okresního tajemníka kompartaje, ale ona nemohla vědět, že já to vím). Na to už mi neodpověděla, pouze odsekla, že jsem „ňákej moc chytřej“, a abych se radši staral sám o sebe. Potom asi za půl hodiny vlak zastavil na ostravském nádraží, soudružka sekretářka byla doma a s dětmi vystoupila. Fakt ale je, že od ukončení hovoru se mnou mluvila s dětmi z mého hlediska zcela nezávadně, zmíněných slovních obrátů již nepoužila ani jednou. Jestli si to vynahradila později, to ovšem nevím.

Na tuto příhodu si často vzpomenu, když podobným způsobem slyším hovořit i jiné lidi; někteří jsou dokonce častými návštěvníky kostela a bohoslužeb. Považují to, podobně jako zmíněná soudružka, za pouhou frázi, nic neznamenající úsloví, a vůbec je nenapadá, že překračují druhé Boží přikázání z Desatera.

Před časem jsem tuto příhodu vyprávěl jednomu z přátel, kterému také vadí tento zlovyk u lidí, jinak nám svým smýšlením docela blízkých. Řekl mi, že on si to vyřešil po svém tak, že vždy, když někoho zaslechne brát Boží jméno nadarmo, v duchu pronese např. pozdrav „Chvála Kristu“, nebo jinou podobnou myšlenku směřující k Boží oslavě. Myslím, že je to nápad docela vhodný k následování, že ?

DŠ

Sv. Jan Sarkander

kněz, mučedník - památka 6. května

Narodil se r. 1576 ve Skoczově (tehdy v Těšínském Slezsku, které bylo částí Habsburské monarchie, nyní Polsko) jako syn měšťana. Po otcově smrti se ve věku 12 let s matkou odstěhoval do moravského Příbora. Tam navštěvoval farní školu. Pak studoval v Olomouci u jezuitů. Pak přešel na univerzitu do Prahy a v r. 1602 dosáhl bakalářského stupně.

Tehdy se rozhodl pro kněžské povolání. Teologii vystudoval ve Štýrském Hradci. V r. 1607 byl v Brně vysvěcen na kněze. Během jedenácti let působil úspěšně v šesti farnostech olomoucké diecéze (Olomouc ještě nebyla sídlem arcidiecéze a diecéze zahrnovala celou Moravu). Poslední byla farnost v Holešově, kam ho povolal Ladislav z Lobkovic, zemský místodržící a věrný katolík, který ho podporoval. Jeho odpůrcem byl vlivný nekatolík Václav Bítovský z Bystřice.

Pak ale nastaly zlé časy. Vypuklo české povstání proti Habsburkům, jehož příčiny byly náboženské i mocenské. Lobkovic i olomoucký kardinál Dietrichstein byli uvězněni, stejně tak jako olomoučtí kanovníci a další katoličtí kněží. Jezuité byli vypovězeni. Sarkander se nejdříve ukrýval, pak se rozhodl, že splní svou dávnou touhu navštívit svatyni Matky Boží Čenstochovské. V Polsku pobyl několik měsíců. Pak byl Lobkovicem povolán zpátky do Holešova.

V únoru 1620 vtrhlo na Moravu polské vojsko a pustošilo zejména nekatolická panství. Když se blížili k Holešovu, shromáždil Sarkander obyvatele a vyšel v průvodu s Nejsvětější Svátostí polským žoldnéřům naproti. Ti ušetřili Holešov a šli dále.

Tato událost se stala důvodem k obvinění Jana Sarkandera z toho, že přivedl polské vojsko na Moravu. Brzy na to byl uvězněn v olomouckém žaláři. Začaly výslechy, v nichž nově jmenovaní soudci žádali, aby se přiznal a aby vyzradil zpovědní tajemství Ladislava Lobkovic. Sarkander vinu odmítl a řekl, že zpovědní tajemství nikdy nezradí. Výslechy pokračovaly a k zlomení vězně bylo použito mučení. Mučen byl několikrát velmi krutě a za měsíc po posledním výslechu Sarkander na jeho následky zemřel 17.března 1620.

Na Moravě začal být velice brzy uctíván jako mučedník a tato úcta je tam stále živá. Byl blahorečen papežem Piem IX dne 6.května 1859. Ten den se světí jeho památka. Jeho tělo je pohřbeno v olomoucké katedrále. Svatořečení Jana Sarkandera papežem Janem Pavlem II. v Olomouci jsme byli svědky 21. května 1995.

Podle pramenů na Internetu (Cath. Encycl.,cath. forum,vatican.va).

M.P.

Další pohledy na víru

(nahlédnutí do Kompendia katechismu katolické církve)

101. V jakém smyslu je celý Kristův život tajemstvím?

Celý Kristův život je událostí zjevení. Co je na jeho pozemském životě viditelné, to přivádělo k jeho *neviditelnému tajemství*, především k *tajemství jeho božského synovství*. „Kdo viděl mne, viděl Otce“ (Jan 14,9). Mimoto i spása je zcela plodem kříže a zmrtvýchvstání, celý

Kristův život je *tajemstvím spásy*, protože všechno, co Ježíš dělal, říkal a trpěl, bylo zaměřeno na spásu člověka padlého hříchem, na jeho návrat k původnímu povolání Božího dítěte.

102. Jak byla připravována Ježíšova tajemství?

Především dlouhým, mnoho staletí trvajícím obdobím očekávání Mesiáše, které znovu prožíváme při slavení adventní liturgie. Bůh, kromě nejasného očekávání, které probouzel i v srdcích pohanů, připravoval příchod svého Syna prostřednictvím Staré smlouvy až po Jana Křtitele, který je posledním a největším z proroků.

103. Co učí evangelium o *tajemstvích* Ježíšova narození a dětství?

O *vánocích* se nebeská sláva projevuje ve slabém dítěti; Ježíšova *obřízka* (Lk 2,21) je znamením jeho příslušnosti k hebrejskému lidu a předobrazem našeho křtu; *zjevení Páně* je představením Krále-Mesiáše Izraele všem národům; při *obětování v chrámě* přichází v Simonovi a Anně celé očekávání Izraele *vstříc* svému Spasiteli; *útěk do Egypta* a zavraždění neviňátek (Mt 2,13)n ukazují, že celý Kristův život bude ve znamení pronásledování; jeho *návrat z Egypta* připomíná exodus a představuje Ježíše jako nového Mojžíše: pravého a definitivního osvoboditele.

104. Čemu nás učí Ježíšův skrytý život v Nazaretě?

Během svého *skrytého života* v Nazaretě zůstává Ježíš skryt v mlčení obyčejného života. Umožňuje nám tak, abychom s ním byli spojeni ve svatosti všedního života, který je utvářen modlitbou, prostotou, prací a rodinnou láskou. Ježíšova poslušnost vůči Marii a Josefovi, jeho pěstounovi, je obrazem jeho synovské poslušnosti vůči Otci. Maria a Josef svou vírou přijímají Ježíšovo tajemství, i když je vždy plně nechápu.

Poznáváme naše farníky

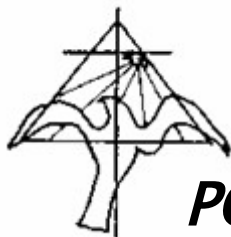
V dubnu oslavila 80 let života **paní Jiřina Hynková**. Ženy často zůstávají ve stínu svých (i jiných) mužů, ale jejich nenápadné práce a modlitby jsou jistě vysoce ceněny Pánem Nejvyšším.

Naše jubilantka je toho příkladem. Představujeme ji jako skromnou ženu, pravidelně sedající při bohoslužbách u sv. Jana Nep. ve třetí lavici levé strany. Dříve s manželem, nyní na témže místě léta sama. Dílo jejích rukou všichni máme před očima celý advent – krásný adventní věnec s láskou pro tuto dobu pravidelně připravuje. Patří jí náš dík spolu s přáním zdraví mysli i těla a ochrany Boží do dalších let.

Vydává:
Redakční rada:
Uzávěrka:
Náklad:
Internet:

Římskokatolická košířská farnost v Praze 5
P. Lohelius Klindera, Th.D., S. Dobeš, M. Práger
15. každého měsíce *Tech. red.:* J. Brůček
170 výtisků **Č.ú.: 125708379/0800**
<http://kosirska.farnost.cz> **Neprodejné**

Košířský farní list

Červen

POSLÁNÍ TŘÍ BOŽSKÝCH OSOB

V dějinách spásy můžeme krásně pozorovat poslání tří božských osob.

Jaká je jejich úloha a poslání?

Východní Otcové, jako sv. Basil, sv. Řehoř z Nyssy a sv. Řehoř Naziánský, nediskutují o tajemství Nejsvětější Trojice, ale ponořují se do něj. Místo toho, aby diskutovali o různých vztazích mezi Otcem, Synem a Duchem svatým, mluví o Otci, který nás miluje, o Synovi, který nám přináší vykoupení a odpuštění hříchů, o Duchu svatém, který nás posilňuje charismaty a dává nám moudrost a dary. Místo diskusí o identitě Trojice, kterou tak jako tak nejsme schopni vyjádřit, hovoří východní Otcové o poslání božských osob s ohledem na naši spásu.

Bůh Otec

Kdo je Otec, nebo lépe, kdo je pro mě Otec? Otec je ten, kdo nás miloval ještě před naším početím. Od věčnosti jsme byli v jeho mysli a nejsme tady náhodou. Jsme zde proto, protože Otec chtěl, abychom tu byli. Přeje si, abychom existovali, a miluje nás. Miluje nás v naší originalitě, ať už jsme muži nebo ženy, miluje nás s naší povahou, v našem prostředí, s našimi charismaty i slabostmi. Miluje nás takové, jací jsme, protože jsme jeho synové, protože jsme jeho dcery.

Otec nás zachraňuje láskou. Čím více cítíme, že nás Otec miluje, tím jsme zdravější. Čím více se osvobozujeme od bloků, které nás svazují, tím jsme celistvější, protože jsme stvořeni k Božímu obrazu a Bůh je láska. Bůh nám dal schopnost milovat a být milováni. A čím více milujeme, tím jsme Bohu bližší a bližší.

To je Otec. Nemluvíme zde o jeho identitě, protože ji nejsme schopni pochopit. Mluvíme spíše o jeho poslání v našem životě, o jeho vztahu k nám, o komunikaci mezi námi, která se uskutečňuje v lásce. Když cítíme, že nás Otec miluje, tehdy prožíváme osobní zkušenost s Otcem.

Bůh Syn

Totéž platí o synovi. Kdo je syn? Ježíš Kristus. Kdo je Ježíš Kristus pro mě? Je velmi náročné pochopit identitu slova, které se stalo tělem. Je bohublé chtít pochopit tajemství vtělení, tajemství dvou přirozeností a jedné osoby. Najdeme stovky a stovky knih o historii vtělení, a množství knih, které se snaží zkoumat vtělení z filozofického a teologického hlediska a vypořádat se s dvěma přirozenostmi a jednou osobou zároveň. Mnozí západní Otcové se zabývají předmětem vtělení z teologického hlediska. Píší překrásné traktáty, ale čím více pronikáme do jejich hloubky, tím větší ohromení se nás zmocňuje před nevyčerpatelnou velikostí tohoto tajemství.

Východní Otcové se zabývají Ježíšem jako Spasitelem. Hovoří o osobní zkušenosti se Synem, který mě spasil, který mi odpouští, který mě uzdravuje, který mě osvobozuje, o zkušenosti s Ježíšem, který mě činí celistvým, který mě rekonstruuje, obnovuje a proměňuje. Hovoří o zážitku se Synem.

Ptejme se sebe sama: Kdo je Ježíš Kristus pro mě? Je mým lékařem, mým vykupitelem, který prolil svou krev za odpuštění mých hříchů? Vnímám ho jako Boha, který přišel obnovit vesmír, ale především mě?

Bůh Duch svatý

Duch svatý sehrává v dějinách naší spásy velmi důležitou úlohu. Kdo je Duch svatý? Kdo je Duch svatý pro mě?

Je těžké pochopit, kdo je Otec a kdo je Syn ve své přirozenosti, ale mnohem těžší je porozumět tomu, kdo je ve své přirozenosti Duch svatý. Když mluvíme o Bohu Otci, máme alespoň nějakou analogii v přítomnosti otců mezi námi. Když se snažíme pochopit, kdo je syn, alespoň víme, co znamená být synem, protože všichni jsme synové nebo dcery. Pokud jde o třetí božskou osobu, nemůžeme ji na zemi přirovnat k ničemu, proto i jméno, které jí dáváme, je velmi všeobecné: je to Duch, který je svatý, Duch svatý.

Je zapotřebí na něho nahlížet z hlediska poslání, které má vzhledem k nám. Posláním Ducha svatého je obdařit nás mocí, duchovní mocí. Tato moc nebo energie, jak ji nazývají východní Otcové, nám pomáhá dostat se k Otci skrze Syna a jejich prostřednictvím zase k Duchu.

Otec mě vyzývá: „Synu, pojď ke mně.“

Ale má odpověď zní: „Ty přece víš, že k tobě nemůže přijít, protože mám křídla zlomená hříchem.“

Otec mi však říká: „Dobře, tak pošlu svého Syna, aby ti křídla uzdravil.“ A tak je ze mě opět ptáček s uzdravenými křídly.

Otec mě ujišťuje: „Teď už ke mně můžeš přijít. Už máš křídla v pořádku.“

Obrátím se k němu a odpovím: „Otče, ty snad žertuješ? Jak může ptáček jako já letět ke slunci? Copak nevíš, že na to nemám sílu?“

A Otec odpovídá: „dobře, tak ti pošlu Ducha svatého, aby ti potřebnou sílu dal.“

Poté co mě Ježíš obnovil, odpustil mi hříchy a uzdravil mě, přichází Duch svatý, aby mi soustavně dodával energii, abych byl něčeho schopen. Samozřejmě, já musím napnout křídla, abych vzlétl, musím udělat to minimum, přičemž mi je jasné, že síla v mých křídlech není přirozenou silou. Neustále potřebuji Ducha svatého, aby mě tlačil dopředu a na cestě k Otci mi dodával energii.

Posláním Ducha svatého je posouvat a postrkovat mě – velmi zdvořile a svobodně – k Ježíši. Říkáme Duchu: „Je pěkné jít za Ježíšem, ale já to nedokážu.“ A Duch svatý se mě zeptá: „Můžu tě trochu pošoupnout?“ A trochu mě postrčí, abych se pohnul kupředu směrem k Ježíši.

Ať nám letošní poutní slavnost našeho farního kostela Nejsvětější Trojice umožní dokonalejší a plnější spojení s láskou Otce i Syna i Ducha svatého!

P.L.

Použitá literatura: E. Vella: Duch svatý pramen života, Kostelní Vydří 2006. s. 34-37.

Liturgický kalendář

1.	pátek	Památka sv. Justina, mučedníka První pátek v měsíci
2.	sobota	Sv. Marcelina a Petra, mučedníků
3.	neděle	Slavnost NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE
5.	úterý	Památka sv. Bonifáce, biskupa a mučedníka
6.	středa	Slavnost sv. Norberta, biskupa a zakladatele premonstrátského řádu
7.	čtvrtek	Slavnost TĚLA A KRVE PÁNĚ –doporučený svátek
8.	pátek	Sv. Efréma Syrského, jáhna a učitele církve
10.		10. neděle v mezidobí
13.	středa	Památka sv. Antonína z Padovy, kněze a učitele církve
15.	pátek	Slavnost NEJSVĚTĚJŠÍHO SRDCE JEŽÍŠOVA
16.	sobota	Památka Neposkvrněného Srdce Panny Marie
17.		11. neděle v mezidobí
19.	úterý	Památka sv. Jana Nepomuckého Neumanna, biskupa
21.	čtvrtek	Památka sv. Aloise Gonzagy, řeholníka
22.	pátek	Sv. Jana Fischera, biskupa, a Tomáše Mora, mučedníků
23.	sobota	Vigilie ze slavnosti NAROZENÍ SV. JANA KŘTITELE
24.	neděle	Slavnost NAROZENÍ SV. JANA KŘTITELE

27.	středa	Sv. Cyrila Alexandrijského, biskupa a učitele církve
28.	čtvrtek	Sv. Ireneje, biskupa a mučedníka
29.	pátek	Slavnost SV. PETRA PAVLA, APOŠTOLŮ
30.	sobota	Svatých prvomučedníků římských

Oznámení

- ✓ **Pokračování biblických katechezí o životě Pána Ježíše podle evangelií bude v sobotu 2. a 16. června vždy po večerních bohoslužbách ve farním sále u sv. Jana Nep.**
- ✓ **Další promítání filmu o životě sv. Pavla z Tarsu - díl 5. - se uskuteční v sobotu 9. června po večerních bohoslužbách ve farním sále sv. Jana Nep.**
- ✓ **Svátost křtu bude udělena Johaně Nekulové v neděli 3. června na slavnost Nejsvětější Trojice v kostele sv. Jana Nepomuckého při mši sv. v 9.00 hod.**
- ✓ **Svátost manželství si udělí Jiří Fuchs a Lenka Karbulková při mši sv. v sobotu 16. června v 10.00 hod. v kostele sv. Jana Nepomuckého.**
- ✓ **Děkovná mše sv. za uplynulý školní rok bude ve čtvrtek 14. června v 17,30 hod. v kostele sv. Jana Nepomuckého.** Potom bude bezprostředně následovat farní táborák na louce před kostelem. Jsou srdečně zváni zvláště rodiče s dětmi i všichni farníci a naši známí, které můžeme pozvat.
- ✓ **Výstav Nejsvětější svátosti oltární se uskuteční od pátku 22. do pondělí 25. června v kostele sv. Jana Nepomuckého od 16,30 do 17,30 hod. s návaznou mši sv.** Z tohoto důvodu se neslaví mše sv. v pátek v kostele Nejsvětější Trojice.

Zápis ze schůze Výboru Společnosti přátel košířských kostelů, konané dne 11. května 2007 v kostele Nejsv. Trojice v Košířích

Přítomní: P. Lohelius, Václav Dráb, Stanislav Hojek, Jan Nekula a Stanislav Dobeš

Program: 1. Kontrola zápisu z minulé schůze
2. Problematika oprav a údržby kostelů
3. Činnost farního společenství a rozprava

Ad 1. Úkoly přijaté na minulé schůzi a zaznamenané v jejím zápise byly věcně posouzeny a jejich průběžné plnění konstatováno podle jednotlivých bodů. K problematice střech kostelů, resp svodu dešťové vody se naši experti vysloví znovu ještě na příští schůzi. Jejich dnešní nepřítomnost je z naléhavých příčin omluvena.

Ad 2. Dále bylo jednáno o dalších velice nákladných akcích, které bude nutno v krátké době realizovat. Je to zejména oprava západní fronty kostela sv. Jana, kde mimo opravy vnější omítky je třeba vyměnit stávající luxfery a jejich kovové rámy, dále též zbývající svody dešťové vody z prostoru střechy nad sakristií a nad kaplí sv. Václava.

V kostele Nejsv. Trojice pokračuje oprava stávajících varhan, které bude možno ještě začátkem letního období uvést do používání. Bylo dohodnuto aby uvedení těchto varhan do provozu bylo provedeno slavnostním způsobem a při té příležitosti byl na nich proveden slavnostní koncert chrámové hudby. Příslušného interpreta požádá o toto vystoupení správce farnosti P. Lohelius ev ve spolupráci s Vítkem Bobysudem. O této akci bude informována redakce periodika „Pražská pětka“, vydávaná pod záštitou OÚ Praha 5.

Ad 3. Byl projednán a potvrzen termín konání farního táboráku se zaměřením mj. též na ukončení školního roku. Táborák tedy bude ve čtvrtek 14. června se zahájením po večerní mši sv. v prostoru před kostelem, jak je již zaužívaným zvykem.

Rovněž zdárně pokračuje příprava – přihlašování – zájemců o farní poutní zájezd do kláštera Cisterciáků Porta coeli se zastávkou ve Velké Bíteši. Odjezd i návrat z prostoru před kostelem sv. Jana v Nepomucké ulici.

Příští schůze výboru bude v pátek 8. června v obvyklou hodinu.

Zaznamenal

Stanislav Dobeš

Svatý Bonifác

biskup a mučedník – památka 5. června

Svatý Bonifác, rodným jménem Winfrid (též Winfried, Wynfreth) byl Anglosas. Místo i datum narození jsou nejisté. Narodil se kolem r. 675 nejspíše v Creditonu v Devonshiru. Pocházel ze šlechtické rodiny a již v dětství dostal náboženskou výchovu a prokazoval velké nadání. Rodiče ho předurčili pro světskou dráhu, ale on, inspirován misionáři, které viděl doma, se cítil povolán k duchovnímu stavu. Po velké námaze k tomu dostal od otce svolení. Vstoupil do kláštera Adescancastre, poblíž dnešního Exeteru. Po sedmi letech vstoupil do opatství Nhutscelle (Nutshalling). V životě naplněném odříkáním a studiem pokročil ve zbožnosti i ve vědění. Vynikal ve znalosti Písma, byl vzdělán v historii, gramatice, rétorice i poezii. Složil slib jako člen benediktinského řádu a dostal na starost klášterní školu. Ve 30 letech byl vysvěcen na kněze. Jeho schopnosti byly známy, ale on netoužil po kariéře. Byl zaujat myšlenkou hlásání evangelia starým Sasům v Germánii.

K tomu dostal od opata povolení a v r. 716 se vydal na misie do Frýzka (kraj u Severního moře mezi Rýnem a Emží), kde misie konali již dříve jiní Anglosasové. Ale pro politické nepokoje byl nucen se brzy vrátit. Před svou další misijní cestou chtěl navštívit Řím a získat od papeže povolení.

V r. 718 ho přijal papež Řehoř II. a na jaře příštího roku mu dal plnou moc hlásat evangelium germánským pohanům na pravém břehu Rýna, tj. v podstatě ve východofranské říši. A přikázal mu, aby dodržoval římský způsob udělování křtu a aby se v nesnázích radil se Svatým Stolicem.

První inspekční cesta ukázala dobrý stav křesťanství v Bavorsku a Alamánii. Durynsko však našel Winfrid ve špatném stavu. Hodně lidí se zde po misii sv. Kiliána opět vracelo k pohanství a modlám. Winfrid se snažil bez velkého úspěchu povzbudit misionářského ducha a vést lid k opravdovému křesťanství. V té době zemřel frízský král a Winfrid se vydal do Frýzka a pod vedením biskupa sv. Willibrorda z Utrechtu cestoval neúnavně a neohroženě kázal.

Po smrti sv. Willibrorda se opět vydal do Říma podat zprávu. Papežem Řehořem byl vlídně přijat a pochválen a po složení přísahy věrnosti byl vysvěcen na biskupa r. 722 a dostal jméno Bonifác. Není zcela jisté, že jméno měl od této doby. Je to pravděpodobně podle sv. Bonifáce z Tarsu, mučedníka z 4. stol. Od papeže dostal list pro franského vládcu Karla Martella s prosbou o pomoc.

Pak působil hlavně v Hessensku. Z té doby je příběh, kdy Bonifác v Geismaru skácel dub zasvěcený germánskému bohu Donarovi a z jeho dřeva vybudoval kapli sv. Petra. Pohané byli ohromeni, že nebyl potrestán úderem blesku a mnoho jich konvertovalo. Setkával se zde však i s potížemi proto, že křesťanství bylo ještě smíšeno s pohanskými zvyky a že jako misionáři působili také lidé bez svěcení a nedostatečně vzdělaní. Vše to překonával pomocí své biskupské hodnosti a s pomocí, kterou dostával z Anglie i s papežskou podporou. Založil řadu klášterů, i ženských, jejichž představenými učinil osvědčené osoby.

Když papež Řehoř II. zemřel v r. 731, poslal Bonifác delegaci k novému papeži Řehořovi III., aby mu vyjádřil poslušnost a věrnost. Řehoř III. mu blahopřál a na znak uznání ho jmenoval arcibiskupem bez pevného sídla a poslal mu pallium. Dal mu pokyn, aby ustanovil biskupy, kdekoli to uzná za vhodné. V r. 738 vykonal Bonifác svou třetí, poslední cestu do Říma a zůstal tam asi rok. Papež ho vlídně přijal, ale nepřijal jeho rezignaci. Pro svou další činnost byl jmenován papežským legátem, a tak získal potřebnou autoritu. Po návratu organizoval církve v Bavorsku. Vytýčil hranice diecézí, např. rezenské, a založil nové diecéze, např. v Pasově. Později ještě další i mimo Bavorsko, např. Erfurt.

V r. 741 zemřel vládce franské říše Karel Martell i papež Řehoř. Syn Karla Martella Karloman se stal vládcem východofranské říše a po dohodě s Bonifácem byl svolán první synod. Byl dílem světský, dílem církevní. Mezi jiným se projednala podřízenost kléru biskupovi, kněžím bylo zakázáno účastnit se válek a nosit zbraň. Byly zakázány sňatky mezi příbuznými.

V r. 748 ustanovil papež Zachariáš Bonifáce arcibiskupem v Mohuči. Karloman odešel r. 747 do kláštera a vlády se ujal jeho bratr Pipin. Zbytek života Bonifác upevňoval to, co mezi Germány dosáhl. Dohlížel na dodržování zasvěceného života, zvláště se věnoval svému oblíbenému klášteru ve Fuldě.

Když viděl, že o všechny záležitosti je postaráno, vrátil se ke svému dávnému přání, jít hlásat evangelium Frízům. Se souhlasem papeže i panovníka rezignoval na arcibiskupský úřad a odešel na misie. Měl úspěchy v dnešním Nizozemí východně od Ijselského moře. Příští rok zorganizoval udílení bířmování u města Dokkum. Ale tam na shromáždění vtrhli pohané a Bonifáce a mnoho jeho druhů pobili. Bylo to 5. června 754. Po nějakém čase se rozprchnutí křesťané vrátili a našli tělo mučedníka. To pak bylo převezeno přes Utrecht a Mohuči do kláštera ve Fuldě.

Ze spisů sv. Bonifáce se zachovaly "Sbírka dopisů", "Básně a ", "Penitenciál", "Kompendium latinského jazyka" i jiné.

V 16. století byl nazván Apoštolem Němců. V oblasti, kde působil, bylo už křesťanství hlášáno. Působili tam misionáři z Irska i franští kněží. První zvěstování evangelia vykonal vlastně jen v pomezí hessensko-durynském. Jeho význam je v tom, že přijatou víru upevňoval. Na velkém prostoru působil

jako organizátor. Vybudoval pevnou síť biskupství a staral se o to, aby církev ve východní části franské říše byla za souhlasu panovníka ve stálém spojení s Římem. Přispěl tak k dobrým vztahům mezi franskou říší a římskou církví. I když občas narážel na odpor místních vládců nebo i kněží, dosáhl úspěchu bez použití síly nebo dokonce meče. Na jeho díle pak se pak franská církev dále rozvíjela. A odtud se pak mohlo, po příslušné době, šířit křesťanství dále na východ.

Podle Cath.Encycl., Heiligenlexikon – Internet, Franzen: Malé círk. dějiny.

M.P.

Poutní slavnost v kostele sv. Jana Nepomuckého 16.5.07

Poutní mši svatou na svátek sv. Jana Nepomuckého koncelebrovali v košířském kostele, svatému Janu zasvěceném, převor strahovského premonstrátského kláštera P. Adrián Zemek a náš pan farář P. Lohelius.

V poutním kázání uvedl P. Adrián osobní zkušenost v práci generálního vikáře – 11 let vykonával tuto funkci v plzeňské diecézi. Velmi dobře tedy dovedl posoudit radosti i strasti této práce, kterou konal sv. Jan Nepomucký sice v historicky jiné době, která ale měla řadu

rozdílných, ale i shodných problémů s dobou naší. Neochvějnost víry a osobní statečnost musí prokazovat katoličtí křesťané v každé době a k tomu nám naši dva celebranti vyprošovali pomoc a požehnání sv. Jana Nepomuckého.

Jako vždy počasí bylo k nám poutníkům vlídné, naše farnice tradičně pohostinné a tak bylo možno využít pro slavnostní agapé prostor před kostelem ke konzumaci různých dobrot a společenského setkávání.

Všem organizátorům díky, oběma celebrantům pak navíc prosbu o další doprovázení na pozemské pouti pod ochranou sv. Jana Nepomuckého.

Stará lidová báseň, vytesaná na jedné ze soch sv. Jana Nepomuckého na Kutnohorsku, prosí:

*Svatý Jene z Nepomuku, drž nad námi svoji ruku
Dej nám co Bůh Tobě, by náš jazyk neshnil v hrobě.*

Není jasné, zda tato prosba nevytryskla ze srdce některé zbožné ženy, jazykem často a náruživě vládnoucí... Rozluštění zůstává na čtenáři veršů.

Další pohledy na víru

(nahlédnutí do Kompendia katechismu katolické církve)

105. Proč Ježíš přijímá od Jana „křest pokání, aby byly odpuštěny hříchy“ (Lk 3,3)?

Přijetím křtu od Jana Ježíš zahajuje svůj veřejný život a předjímá „křest“ své smrti: dává se započítat mezi hříšníky, i když je bez hříchu, on „beránek Boží, který snímá hříchy světa“ (Jan 1,29). Ježíš je

představen Otcem jako jeho „milovaný Syn“ (Mt 3,17) a sestupuje na něho Duch. Ježíšův křest je předobrazem našeho křtu.

106. Co odhalují Ježíšova pokušení na poušti?

Ježíšova pokušení jsou opakováním Adamova pokušení v ráji a pokušení Izraele na poušti. Satan pokouší Ježíše v jeho synovské poslušnosti vůči poslání, které mu svěřil Otec. Kristus, nový Adam, odolává a předjímá tak své vítězství v utrpení, svrchovanou poslušnost své synovské lásky. Církev se připojuje k tomuto tajemství zvláště v *postní době*.

107. Kdo je povolán k účasti na Božím království, které Ježíš hlásal a ustanovil?

Ježíš zve všechny lidi, aby se podíleli na Božím království. I nejhorší hříšník je povolán, aby se obrátil a přijal nekonečné milosrdenství Otce. Již zde na zemi patří jeho království těm, kteří je přijmou s pokorným srdcem. A jim jsou také zjevena jeho tajemství.

108. Proč Ježíš zjevuje království prostřednictvím znamení a zázraků?

Ježíš doprovází svá slova *znameními a zázraky*, aby dosvědčil, že království je přítomno v něm, Mesiáši. I když některé lidi uzdravuje, nepřišel odstranit všechna pozemská zla, nýbrž osvobodit nás především z otroctví hříchu. Vymítání zlých duchů ohlašuje vítězství jeho kříže nad vládcem tohoto světa“ (Jan 12,31).

109. Jakou moc v království dává Ježíš svým apoštolům?

Ježíš vyvolil *dvanáct apoštolů*, budoucích svědků svého zmrtvýchvstání, a dává jim účast na svém poslání a své moci, aby učili, odpouštěli hříchy, budovali a vedli církev. V tomto sboru Petr dostává „klíče království“ (Mt 16,19) a zaujímá první místo: jeho posláním je střežit neporušenost víry a posilovat své bratry.

110. Jaký je smysl proměnění?

V proměnění se zjevuje především Trojice: „Otec v hlasu, Syn v člověku, Duch v zářivém oblaku“ (sv. Tomáš Akvinský). Ježíš hovoří s Mojžíšem a Eliášem o své „smrti“ (Lk 9,31), aby ukázal, že do své slávy bude muset projít skrze kříž, a dává předchuť svého zmrtvýchvstání a svého slavného příchodu, „který přemění naše ubohé tělo, aby nabylo stejné podoby jako jeho tělo oslavené“ (Flp 3,21).

„Proměnil ses na hoře a tvoji učedníci, pokud toho byli schopni, patřili na tvou slávu, Kriste, Bože, aby pochopili, až tě uvidí ukřižovaného, že tvé utrpení je dobrovolné, a aby hlásali světu, že ty jsi opravdu vyzařování Otce“ (Byzantská liturgie).

111. Jak probíhal mesiášský vstup do Jeruzaléma?

V učenou dobu se Ježíš rozhodne jít do Jeruzaléma, aby podstoupil své utrpení, zemřel a vstal z mrtvých. Vjíždí do svého města na oslu jako král Mesiáš, který ukazuje příchod království. Je přivítán zástupy, jejichž volání je převzato do *Sanktus* eucharistické liturgie: Požehnaný, který přichází ve jménu Páně! *Hosanna (spas nás)*“ (Mt 21, 9). Oslavou Ježíšova vstupu do Jeruzaléma se v liturgii církve zahajuje Svatý týden.

Poznáváme naše farníky

Naše bývalá mládež se má (k našemu velkému potěšení) opravdu k světu! A tak můžeme přivítat další baby do naší farní rodiny.

Manželům **Kateřině a Pavlovi Křížovských** se narodila 25.4.2007 dceruška, které rodiče vybrali statečnou a bojovnou patronku - Johanku (Janu) z Arcu.

Parametry: 3.250 g, 51 cm (zatím to musí do soutěže krásy stačit). Jak patrně z reprodukce obrázku, Johanka svému otci tak říkajíc „z oka vypadla“ – jistě poznáváme my všichni, kdo známe Pavla ze služby u oltáře.

Přejeme Johance hodně zdraví a lásky, rodičům radost z nového života a úspěchy ve „výchovném procesu“.

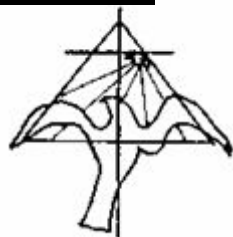
Vydává:
Redakční rada:
Uzávěrka:
Náklad:
Internet:

Římskokatolická košířská farnost v Praze 5
P. Lohelius Klindera, Th.D., S. Dobeš, M. Práger
15. každého měsíce *Tech. red.:* J. Brůček
170 výtisků **Č.ú.: 125708379/0800**
<http://kosirska.farnost.cz> **Neprodejné**

7-8

červenec
srpen
2007

Košířský farní list

Červenec Srpen

LETNÍ ORCHESTR

V letních měsících se často konají soustředění různých hudebních seskupení. Hudebníci se odeberou na nějaké příjemné místo a tam si připravují hlavně to, co budou mít v programu během další sezóny.

V následujícím příběhu o orchestru však můžeme symbolicky objevit situaci každého člověka, tedy nejen profesionálního či amatérského hudebníka.

Jednou se Pán Bůh rozhodl, že složí nádhernou symfonii a nechá ji zahrát vynikajícím orchestrem. Rozhodl se, že si tento orchestr sám vytvoří a že bude hrát podle jeho představ. Vymyslel rozmanité hudební nástroje. Pro každého sestrojil jedinečný hudební nástroj, který měl odpovídat jedinečným schopnostem hráčů. Pro Rudolfa vymyslel kytaru, pro Petra housle, pro Sylvii varhany, pro Antonína klarinet, pro Lenku bubny, pro Báru harfu, pro Renatu flétnu, pro Aničku klavír, pro Janu cimbál... dal dohromady skvělý orchestr s různými hudebními nástroji a osobami. Pán Bůh byl nadšený. Pak předal hudební nástroje jednotlivým hráčům.

S takovým pěkným a různými nástroji vybaveným orchestrem očekával Pán Bůh dobrý výsledek: pěknou symfonii a pěkný koncert. Bůh sám se zhostil úlohy dirigenta. Jaký byl ale výsledek? Disharmonie a nepříjemné zvuky. Proč? Protože nástroje nehrály podle Boží partitury.

Letní měsíce poskytují mnoho příležitostí k odpočinku. Člověk však není jen pracovní stroj, který by se střídavě zapínal a vypínal. I když prožívá chvíle samoty, často se nachází v *orchestru* s ostatními lidmi. Všem je poskytován od Ducha svatého nástroj, aby mohl přispět k harmonickému souzvuku. Může hrát falešně, podle vlastní libovůle, může druhým kazit společenství rodiny, party nebo jakékoliv komunity. Může to však dopadnout i naopak. O sv. Efrému Syrském se říkalo, že je „harfou Ducha svatého“. Skládal krásné duchovní hymny, které pronikly i do bohoslužebného slavení. V jeho osobním životě, ve vztahu ke druhým lidem zněly libé tóny Ducha sv., takže byl laskavý, vlídný, trpělivý a velkodušný, radostný a pokojný.

V klidnějším letním období se můžeme sami nad sebou zamyslet, jak jsme účinkovali v našem *orchestru* během roku a zvládnou co nejlépe *soustředění* - pobyt s těmi, ke kterým budeme přicházet nebo s nimiž se vydáme na cesty. Na nástroj si určitě nemůžeme stěžovat. Je jistě kvalitním a jedinečným darem pro každého z nás. A na Dirigenta se můžeme naprosto spolehnout. Na čem tedy ještě bude zaležet?

Skautský pěvecký sbor Cantuca

Liturgický kalendář

Červenec

1. neděle	13. neděle v mezidobí
3. úterý	Svátek sv. Tomáše, apoštola
4. středa	Památka sv. Prokopa, opata
5. čtvrtek	Slavnost SV. CYRILA, MNICHA, A METODĚJE, BISKUPA, patronů Evropy, hlavních patronů Moravy
6. pátek	Sv. Marie Goretiové, panny a mučednice, První pátek v měsíci
8. neděle	14. neděle v mezidobí
9. pondělí	Sv. Adriana a Jakuba, kněží premonstrátů a mučedníků
11. středa	Svátek sv. Benedikta, opata, patrona Evropy
14. sobota	bl. Hroznaty, mučedníka
15. neděle	15. neděle v mezidobí
16. pondělí	Panny Marie Karmelské
17. středa	Bl. Česlava a sv. Hyacinta, kněží
20. pátek	Sv. Apolináře, biskupa a mučedníka
21. sobota	Sv. Vavřince z Brindisi, kněze a učitele církve
22. neděle	16. neděle v mezidobí
23. pondělí	Svátek sv. Brigity, řeholnice, patronky Evropy
24. úterý	Sv. Šarbela Makhlufa, kněze
25. středa	Svátek sv. Jakuba, apoštola
26. čtvrtek	Památka sv. Jáchyma a Anny, rodičů Panny Marie
27. pátek	Památka sv. Gorazda a druhů
29. neděle	17. neděle v mezidobí
30. pondělí	Sv. Petra Chryzologa, biskupa a učitele církve
31. úterý	Památka sv. Ignáce z Loyoly, kněze

Srpen

1. středa	Památka sv. Alfonsa Marie z Liguori, biskupa a učitele církve
2. čtvrtek	Sv. Petra Juliána Eymarda, kněze
3. pátek	1. pátek v měsíci
4. sobota	Památka sv. Jana Marie Vianneye, kněze
5. neděle	18. neděle v mezidobí
6. pondělí	Svátek Proměnění Páně
7. úterý	Sv. Sixta II. , papeže a druhů, mučedníků
8. středa	Památka sv. Dominika, kněze
9. čtvrtek	Svátek sv. Terezie Benedikty od Kříže, panny a mučednice, patronky Evropy
10. pátek	Svátek sv. Vavřince, mučedníka
11. sobota	Památka sv. Kláry, panny
12. neděle	19. neděle v mezidobí
14. úterý	Památka sv. Maxmiliána Marie Kolbeho, kněze a mučedníka
15. středa	Slavnost NANEBEVZETÍ PANNY MARIE – doporučený svátek
16. čtvrtek	Sv. Rocha
19. neděle	20. neděle v mezidobí
20. pondělí	Památka sv. Bernarda, opata a učitele církve
21. úterý	Památka sv. Pia X., papeže
22. středa	Památka Panny Marie Královny
23. čtvrtek	Sv. Růženy z Limy, panny
24. pátek	Svátek sv. Bartoloměje, apoštola
25. sobota	Sv. Benedikta, Jana, Matouše, Izáka a Kristiana, mučedníků
26. neděle	21. neděle v mezidobí
27. pondělí	Památka sv. Moniky
28. úterý	Památka sv. Augustina, biskupa a učitele
29. středa	Památka Umučení sv. Jana Křtitele

Oznámení

- ✓ **Během července a srpna nebudou bohoslužby v kostele P.M. Na Klamovce** s výjimkou STŘEDY 15. SRPNA, kdy bude slavena POUTNÍ MŠE SVATÁ V 17,30 HOD.

Zápis ze schůze Výboru Společnosti přátel košířských kostelů, konané dne 15. června 2007

Přítomni: P.Lohelius, MUDr. M. Horáková, V. Bobysud, V. Dráb, S. Dobeš, J. Nekula

Program: 1. Kontrola zápisu z minulé schůze
2. Opravy a technické záležitosti údržby
3. Činnost farního společenství a rozprava

Ad 1. Zápis projednán ve všech bodech, nejdůležitější je stále problematika svodu dešťové vody. Jedná se o záležitost dlouhodobou, vyžádá si ještě mnoho úsilí, času a finančních nákladů. Po zdárném ukončení všech potřebných opravářských zásahů však bude kostel sv. Jana po této stránce zabezpečen na řadu let.

Ad 2. Ing Bobysud informoval o situaci s přeložením části kabeláže ovládání zvonů ve věži společně s termostaty, ovládajícími vyhřívání věžních svodů vody ze střechy tak, aby byly kryty pod omítkou. Při provádění souvisejících prací zednických bude provedeno též vymalování farní auly a svatováclavské kaple.

V další etapě těchto prací, asi v září tr. bude zahájena oprava svodu v JV rohu střechy, tj. nad sakristií. Ve věci se angažuje zejména Vítek Bobysud s panem Ing. Suchým a vedoucím zedníků panem Síssem.

K realizaci další nutné a rozsáhlé akce – oprava západní fronty kostela spojená s výměnou luxferů vč. kovových rámců – vypracuje pro nás stavitel pan David finanční rozpočet, aby bylo možno podat na OÚ Praha 5 žádost o udělení grantu k finančnímu krytí této akce. Toto je záležitost cca III-IV kvartálu 2007, realizace se zřejmě protáhne do roku 2008.

Oprava varhan v kostele Nejsv. Trojice má být ukončena asi koncem června tr. Slavnostní varhanní koncert na nich bude proveden v podzimním termínu, který bude ještě upřesněn a zveřejněn mj. též v „Pražské Pětce“.

U vstupu do dvora domečku u Nejsv. Trojice je třeba opravit rozpadající se betonovou desku a též prozkoumat odvod dešťové vody v tomto prostoru. V rozpravě na toto téma bylo navrženo požádat pana arch. Smolíka o provedení digitalizace stavební dokumentace Nejsv. Trojice tak, jako je tomu u sv. Jana. Pro provádění budoucích stavebních oprav je to nutně zapotřebí.

Dále bylo konstatováno zarůstání jižní stěny domečku náletovými dřevinami, které je nutno odstranit. Věci se nabídli ujmout Venda Dráb s Vítkem Bobysudem, kteří k tomu zmobilizují ještě několik dalších fyzicky zdatných členů z řad našeho společenství.

Ad 3. Bylo dohodnuto uspořádat v podzimním termínu farní autokarový zájezd do Vlašimi za naším rodákem P. Janem Dlouhým, který tam působí. Zájezd bude organizován se zvláštním zřetelem k možné účasti farníků vč. rodičů s dětmi školního, ev. i předškolního věku. Podrobnosti budou zveřejněny a termín detailně stanoven v dostatečném předstihu.

Příští schůze výboru bude v pátek 14. září v obvyklou dobu.

Zaznamenal

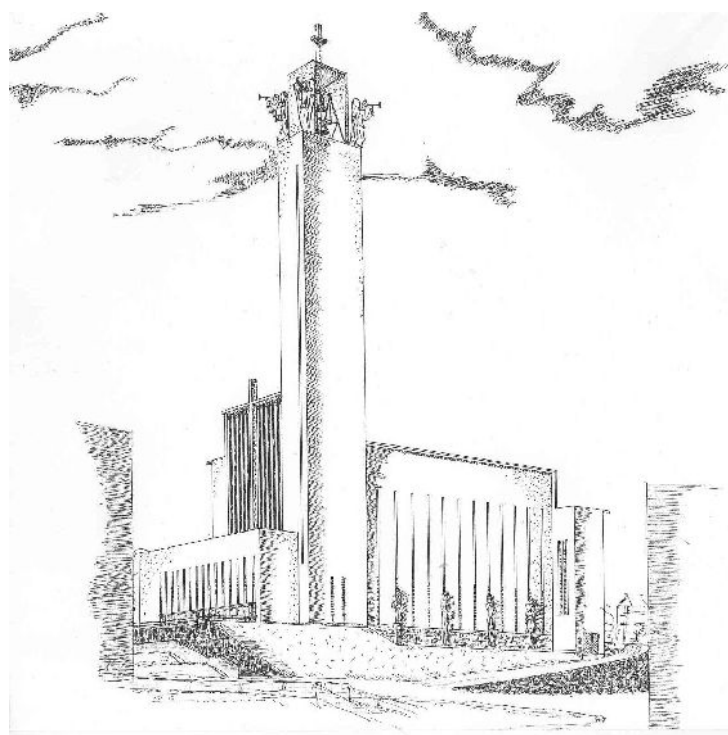
Stanislav Dobeš

Moderní sakrální architekt Jaroslav Čermák (1901-1990)

V květnu přednesla v kostele sv. Jana Nep. **Mgr. M. Svobodová z Ústavu dějin umění AV ČR** přednášku o architektovi J. Čermákovi. S jejím svolením otiskujeme přednesený text.

Dílo architekta Jaroslava Čermáka je výjimečné především tím, že se ve své tvorbě, jako málokterý český architekt, zaměřil intenzivněji na projektování sakrálních staveb. Narodil se 12. května v Plzni, kde také vystudoval pět semestrů Vysoké školy strojního

a elektrotechnického inženýrství. Po absolvování Vysoké školy architektury a pozemního stavitelství v Praze, pracoval v letech 1929-1933 v ateliéru Jaroslava Fragnera. Během třicátých let 20. století vystřídal i jiné architektonické ateliéry – pracoval u Františka Alberta Libry, u avantgardistů Josefa Havlíčka a Karla Honzíka, v roce 1934 se vrací zpět k J. Fragnerovi a vede stavbu paláce Merkur v Praze. Od roku 1936 se stává hlavním architektem ve známé stavební firmě Stalmach a Svoboda.

Jaroslav Čermák byl aktivní římský katolík a člen III. Řádu sv. Františka. V roce 1937 se rozhodl založit vlastní projekční kancelář „Hut“ specializovanou na sakrální architekturu a design. Mezi odborné poradce ateliéru v té době patřili takové osobnosti jako Růžena Vacková, Josef Vágner, Ladislav Vachulka, Josef Zvěřina, Rudolf Heyduk, malíři František Tichý nebo Jan Zrzavý. Činnost Huti byla z politických důvodů ukončena v roce 1948.

V tomto období mezi lety 1937-1948 provedl Čermák řadu sakrálních realizací, návrhů a účastnil se většiny soutěží na katolické chrámy, které v té době byly vyhlášeny. Mezi jeho nejranější realizace patří kostel

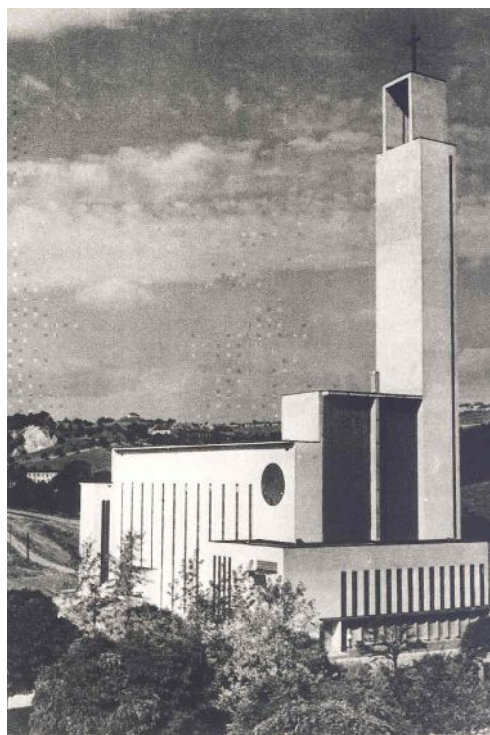
Božského Srdce Páně v Malém Beranově u Jihlavy (1937-1939) a kostel sv. Vojtěcha ve Čtyrech Dvorech v Českých Budějovicích (projekt 1937, realizace 1938-1939). Jednoduchý kostel v Malém Beranově limitovaly finanční možnosti stavebníka, neboť je postaven z peněžní sbírky věřících. Vnější podobu architekt odvodil z románských kostelíků, ale v puristicky jednoduchém interiéru s rovným dřevěným stropem se objevují již vlivy moderní architektury. Jednoduchý kostel sv. Vojtěcha s železobetonovou konstrukcí má již více funkcionalistický charakter, stále však obohacený o tradičnější prvky odkazující k historii. Zde je to variace na gotický lomený oblouk u vstupu, oken nebo u stěny dělící loď a presbytář. Věž je stejně jako u předchozího kostela umístěna asymetricky a opět se zde v exteriéru vyskytuje tradiční sedlová střecha.

Jaroslav Čermák se na rozdíl od intelektuálněji zaměřeného Jana Sokola snažil navazovat na tradiční klasické hodnoty s důrazem na augustiniánskou jednotnost a řád. Jeho architektonické dílo bylo blízké novotomisticky zaměřené *Filosofické revui*. Jan Sokol a jiní čeští architekti, kteří výjimečně projektovali i sakrální stavby (ze starší generace např. Josef Gočár, Pavel Janák) se ve svých návrzích orientovali především na Německo, kde tvořili významní architekti jako Dominicus Böhm, Martin Weber, Otto Bartning či Rudolf Schwarz. Tito architekti se v rámci liturgických reforem zabývali nejen prakticky, ale i teoreticky hledáním nových sakrálních prostorů. Jaroslav Čermák měl blíže k tradičnější orientovaným rakouským architektům Clemensi Holzmeisterovi a Robertu Kramreiterovi z okruhu augustiniánského kláštera v Klosterneuburgu u Vídně.

V letech 1938-1942 vytvořil Čermák své nejznámější a nejzdařilejší dílo – kostel Jana Nepomuckého v Praze – Košířích. Růžena Vacková ve svém textu *Jdeme do nového slohu* publikovaném v roce 1947 ve *Filosofické revui* nazvala tento kostel příznačně „Tvrz Boží“. Novým slohem Vacková myslela „nový duchovnějším sloh“, který měl zaujmout prázdné místo po sociálně očištěném funkcionalismu. Jaroslav Čermák využil vyvýšené parcely opravdu tak,

že i přes zásahy do původního umístění (měl být orientován více do náměstí), působí kostel monumentálně jako nedobytná tvrz. Architekt v této své realizaci vycházel již více z abstraktních principů a kostel očišťuje od zbytečných odkazů k minulosti. Vnější kubickou hmotu kostela například nenarušují sedlové střechy jako u předchozích. Kostel tvoří proporčně promyšlená kompozice jednoduchých krychlových kubusů, jejichž gradace vrcholí v nárožní věži a v centrálně umístěném kříži, který jako ústřední motiv prochází celou Čermákovou tvorbou. Celá konstrukce jednodolního kostela je železobetonová a střídají se zde tradiční materiály (cihla, kámen, dřevo) s materiály a prvky typickými pro moderní stavby (beton, lufery, pásová okna). Z některých Čermákových návrhů je patrné, že počítal i se sochařskou výzdobou - sochy svatých měly lemovat zeď kostela, věž plastiky vyklánějících se andělů.

Sálový jednodolní prostor je vpravo od oltáře rozšířen, zde architekt umístil v patře kůr, vlevo od oltáře se nalézá věž kostela, za oltářem prostor malého sálu. Interiér je ozvláštněn klasicizujícími detaily jako jsou bílé pilastry se zabudovaným osvětlením při stěnách, které jakoby nesly plochý dřevěný strop nebo kanelury stěny triumfálního oblouku. Zajímavá a výrazná je rovněž kazatelna, která svým organickým tvarem odkazuje k jazyku Jana Nepomuckého. Významnou roli hraje rovněž symbolika světla, to proniká do interiéru nejen úzkými vertikálními pásovými okny, ale i perforovaným stropem v kněžišti.

Architekt Čermák vypracoval projekt s veškerými detaily a zařízením interiéru (oltář, lavice, drobné religiozní předměty). Některé věci se nepodařilo realizovat, například monumentální mozaiky na stěnách lodi (viz prázdné rámy) či oltář s malbou Jana Zrzavého.

V roce 1940 vyhrál Čermák užší architektonickou soutěž s návrhem římskokatolického kostela sv. Otce Františka z Assisi v Praze – Dolní Krči s klášterem a exercičním domem. Kostel měl být opět jednodolní s centrální věží symetricky umístěnou za oltářem. Projekt nebyl realizován. Architekt ještě navrhl intimní dřevěný prozatímní jednodolní kostel, ale ani ten nedošel k realizaci. Realizovaná, dodnes stojící dřevěná stavba je dílem Emanuela Hrušky.

Funkcionalistický styl obohacený o tradiční prvky přechází u Čermáka ve čtyřicátých letech 20. století v jakýsi pokus o organičtější architekturu. Začíná využívat jiných než pravoúhlých tvarů s výraznějším výtvarným vyzněním, jako např. v návrhu na kostel Panny Marie Lasaretské v Praze – Nuslích nebo kostel sv. Terezie od Ježíška v Praze – Kobylisích. Vedle těchto nerealizovaných monumentálních projektů se však objevují i drobné návrhy pro venkovské kostelíky opět s tradičními prvky a odkazem k románské architektuře. Jednou z posledních Čermákových sakrálních staveb se stala ústavní kaple Božského Srdce Páně v Olomouci (1947-1950), kde autor v interiéru realizoval velice zajímavý, dnes již neexistující strop. V padesátých letech 20. století tento architekt pracuje nejprve ve Státním výboru pro tělovýchovu a sport, potom ve Výzkumném ústavu výstavby a architektury, odkud je nucen po politických čistkách v roce 1958 odejít a odchází do Průmstavu. K sakrálním stavbám se jako architekt vrátil až v pozdějších letech prostřednictvím rekonstrukcí. Jaroslav Čermák zemřel 11. července 1990 v Praze.

M. Svobodová

Farní výprava k nebeské bráně

V sobotu 26. května v 7 hod. ráno naplnilo naše farní společenství autobus a vyjelo na jarní poutní výpravu. Jejím hlavním cílem byl klášter Porta coeli – nebeská brána na moravské straně českomoravské vrchoviny v Předklášteří u Tišnova.

Cestu zahájilo dlouhé couvání autobusu, protože kolem školy se pro kontejnery ve vozovce a parkující auta nedalo projet. Naše známá řidička paní Vondráčková to zvládla mistrně. Cestu jsme zahájili zpěvem z poutního zpěvníku a modlitbou ranních chval. Pak nás P. Lohel stručně informoval o klášteře a o dalším programu. Během cesty na vysočině jsme potkali bouřku s pořádnou sprškou, ale když jsme kolem 1/2 11 přistáli u kláštera, bylo příjemné teplé počasí a to nás provázelo celý den. Po mši sv. nás

usměvavá sestra cisterciáčka provedla klášteřem. Klášter založila královna Konstancie r. 1233 po smrti svého muže, krále Přemysla Otakara I. na odčinění jeho vin. Podporoval ji její syn moravský markrabě Přemysl. S královskou podporou stavba rychle pokračovala. Prohlédli jsme si klášterní kostel Nanebevzetí P. Marie (bez věží jak je u cisterciáckého řádu zvykem), křížovou chodbu, rajský dvůr a kapitulní síň. Vše ve stylu cisterciácké rané gotiky. Z této jednoduchosti se vymyká krásně zdobený portál, postavený podle francouzských vzorů, s Kristem v nadpraží a dvěma řadami apoštolů. Je to velmi významná stavební památka střední Evropy – pravá Porta coeli – nebeská brána.

Sestra nás seznámila stručně i s cisterciáckým řádem. Historie tohoto dnes jediného ženského cisterciáckého kláštera u nás byla pohnutá. Pohrom bylo hodně a v době největšího rozkvětu klášter zrušil císař Josef. V roce 1861 koupil objekty zrušeného kláštera ženský cisterciácký klášter v hornolužickém Marienthalu a po stavebních úpravách byl klášter r. 1901 znovu osazen řádovými sestrami a osamostatněn.

Pak jsme odjeli do města Velké Bíteše na oběd. V klidu a v přátelském povídání jsme se dobře najedli. Koncem oběda nás přišel pozdravit místní pan farář P. Bohuslav Poláček. Byl v pracovním a nemohl s námi zůstat, povinnost ho volala k pohřbu. Prohlédli jsme si kostel

sv. Jana Křtitele sami. Je to pozoruhodná stavba. Původně románský kostel byl goticky přestavěn v 14. století. Kostelní prostor je síňové dvoulodí sklenuté na tři pilíře v ose kostela. Takové kostely jsou hojné v jižních Čechách. Velkou zvláštností je opevnění kostela - zeď s pěti bastiony a strážní věží. Kostel má 4 původní zvony z 16. stol.

Zbývající čas jsme využili k návštěvě kostela sv. Václava v Křižanově, malém městečku poblíž Velkého Meziříčí. Křižanov se stal známým při svatořečení sv. Zdislavy. Ta se tu narodila jako dcera místního šlechtice Přibyslava. U kostela nás uvítal

pan farář P. Tomáš Holcner. V civilu, ale s velkým západem nám vykládal o historii kostela. Kostel má zachovanou gotickou část z 13. stol a pak byl ještě opravován a přestavován. Dále jsme

se dozvěděli o vztahu místních lidí k náboženství i o místní tradici sv. Zdislavy. Na závěrečnou cestu nám udělil požehnání.

Zpáteční cesta proběhla hladce se zastávkou a občerstvením v motorestu u Humpolce. Občerstvení podávaly ale naše štědré farnice už od oběda. Naší večerní modlitbou byl desátek růžence doprovázený růžencovou písní ze zpěvníku. Několik minut před osmou hodinou jsme byli doma u sv. Jana.

Viděli jsme tři zajímavé stavby a setkali jsme se s třemi zajímavými lidmi. A těm za vše platí naše Zaplat' Pánbůh.

M.P.

Další pohledy na víru

(nahlédnutí do Kompendia katechismu katolické církve)

„JEŽÍŠ KRISTUS TRPĚL POD PONCIEM PILÁTEM, UKŘIŽOVÁN UMŘEL I POHŘBEN JEST“

112. Jaký je význam Ježíšova velikonočního tajemství?

Ježíšovo velikonoční tajemství, zahrnující jeho utrpení, smrt, zmrtvýchvstání a oslavení, je středem křesťanské víry, protože výkupnou smrtí Ježíše Krista, Božího syna, byl jednou provždy splněn boží plán spásy.

113. Na základě jakých obvinění byl Ježíš odsouzen na smrt?

Někteří izraelští předáci obvinili Ježíše, že jedná proti Zákonu, proti jeruzalémskému chrámu a zvláště proti víře v jediného Boha, protože se prohlašoval za Božího Syna. Proto ho předali Pilátovi, aby ho odsoudil na smrt.

114. Jak se Ježíš choval vůči Zákonu Izraele?

Ježíš nezrušil Zákon daný Bohem Mojžíšovi na hoře Sinaj, ale dovedl jej k naplnění a tak odhalil jeho konečný smysl. On je božský Zákonodárce, který dokonale plní tento Zákon. Nadto je věrný Služebník, který svou smírnou smrtí přináší jedinou oběť schopnou dát zadostiučinění za „všechny hříchy spáchané v době, kdy ještě platila dřívější smlouva“ (Žid 9,15).

115. Jaký byl Ježíšův postoj k jeruzalémskému chrámu?

Ježíš byl obviněn z nepřátelství vůči chrámu. A přesto ho ctil jako „dům svého Otce“ (Jan 2,16) a přednesl v něm významnou část svého učení. Ale také předpověděl zničení chrámu, s poukazem na vlastní smrt, a sám sebe pak označil za definitivní příbytek Boha mezi lidmi.

116. Stavěl se Ježíš proti víře Izraele v jediného Boha a Spasitele?

Ježíš se nikdy nestavěl proti víře v jediného Boha, ani když konal povýtce božské dílo, které splňovalo mesiášské přísliby a zjevovalo, že je rovný Bohu: odpouštění hříchů. Ježíšův požadavek víry v něho a obrácení dává pochopit tragický omyl velerady, která usoudila, že Ježíš zasluhuje smrt, protože se rouhá.

117. Kdo je odpovědný za Ježíšovu smrt?

Ježíšovo utrpení a jeho smrt nelze klást za vinu ani všem tehdy žijícím Židům, ani ostatním Židům, kteří žili v jiném čase a prostoru. Vždyť každý hříšník, tedy každý člověk, je skutečnou příčinou a nástrojem utrpení Vykupitele, a mnohem větší vinu mají ti, kteří často upadají do hříchu nebo si libují v neřestech, zvláště jsou-li křesťany.

**Jako obvykle byl školní rok ukončen (poněkud předčasně) 14. 6. 2007
děkovnou mší svatou a táborákem.**

Nechybělo opékání buřtů (v trochu vlhké atmosféře). Vytrvalci, které déšť neodradil, byli pak odměněni krásnou duhou a posléze i krásným zpěvem skautského pěveckého sboru. Díky všem pěvkyním a pěvcům i jejich dirigentce.

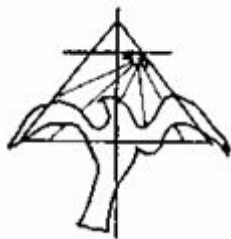

Krásné prožití prázdninových dnů a šťastné putování po krajích
tu i cizozemských pod ochranou „Matky našich cest“ P. Marie
přeje všem farníkům

redakce FL

Vydává:
Redakční rada:
Uzávěrka:
Náklad:
Internet:

Římskokatolická košířská farnost v Praze 5
P. Lohelius Klindera, Th.D., S. Dobeš, M. Práger
15. každého měsíce
170 výtisků
<http://kosirska.farnost.cz>
Tech. red.: J. Brůček
Č.ú.: 125708379/0800
Neprodejné

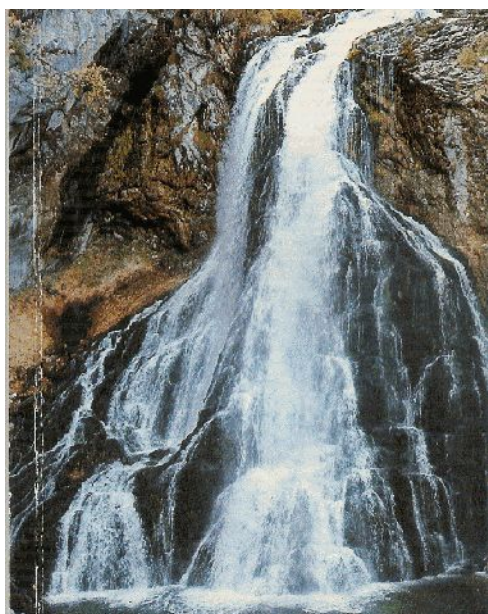

Z á ř í

Svátost BIŘMOVÁNÍ

Největší událostí v životě naší farnosti bude v měsíci září udělení svátosti biřmování v neděli 23. září v kostele sv. Jana Nepomuckého při mši sv. v 9.00 hod. otcem biskupem Karlem Herbstem.

7 pramenů Ducha Svatého

Svátost biřmování tvoří se křtem a eucharistií souhrn „svátostí uvedení do křesťanského života“, jehož jednotu je nutno uchovávat. Je tedy tato svátost potřebná k naplnění křestní milosti. Vždyť „svátost biřmování“ pokřtěné „dokonaleji spojuje s církví a obdařuje zvláštní

Silou Ducha svatého, proto jsou ještě více povinni šířit a bránit víru slovem i skutkem jako opravdoví Kristovi svědkové“. /KKC 1285/

V obřadu této svátosti je třeba vzít v úvahu znamení pomazání a to, co *pomazání* naznačuje a vtiskuje – duchovní pečeť.

Ve starodávné biblické symbolice má *pomazání* velké bohatství významů. Olej je znamením hojnosti a radosti, očišťuje (mazání před i po koupeli), dělá mrštným (mazání atletů a zápasníků); je znamením uzdravení, protože hojí pohmožděniný a rány a dává vyzářovat krásu, zdraví a sílu.

Všechny tyto významy mazání olejem se setkávají ve svátostném životě. Pomazání olejem katechumenů před křtem znamená očištění a posílení; pomazání nemocných vyjadřuje uzdravení a útěchu. Pomazání posvátným křížem po křtu, při biřmování a kněžském svěcení je znamením zasvěcení. Prostřednictvím biřmování se křesťané, tedy ti, kteří jsou pomazáni, mnohem více podílejí na poslání Ježíše Krista a na plnosti Ducha svatého, jímž je vrchovatě naplněn, takže celý jejich život šíří líbeznou vůni Kristovu. (srov. 2 Kor 2,15)

Tímto pomazáním dostává biřmovanec „označení“, *pečeť* Ducha svatého. Pečeť je symbolem osoby, její autority a jejího vlastnictví nějakého předmětu – proto se vtiskovala vojákům pečeť jejich vůdce anebo otrokům znamení jejich pána – ověřuje právní úkon nebo určitý dokument a v určitých případech jej kryje tajemstvím.

Sám Kristus prohlašuje, že je označen pečeti svého Otce. I křesťan je označen pečeti – Bůh si nás v Kristu pomazal, „vtiskl nám svou pečeť, a tak nám vložil do srdce Ducha jako záruku“ (2 Kor 1,22). Tato pečeť Ducha svatého znamená, že naprosto patříme Pánu Ježíši, že jsme navždy k jeho službám, ale také je příslibem božské ochrany ve velké (konečné) eschatologické zkoušce.

Když se biřmování slaví odděleně od křtu, jak tomu bývá v římském obřadu, liturgie svátosti začíná obnovou křestních slibů a vyznáním víry biřmovanců. Z toho jasně vyplývá, že

biřmování navazuje na křest. Je-li křtěn dospělý, dostává ihned biřmování a přijímá tělo Páně.

V římském obřadu biskup vztahuje ruce nad shromážděné biřmovance – gesto, které je od dob apoštolských znamením daru Ducha. A sám biskup pak vzývá vylití Ducha –

Všemohoucí Bože, Otče našeho Pána Ježíše Krista,
tys dal ve křtu těmto svým služebníkům
odpuštění hříchů a život věčný.
Sešli na ně svého Ducha Utěšitele;
dej jim Ducha moudrosti a rozumu,
Ducha rady a síly,
Ducha poznání a lásky,
A naplň je Duchem bázně před tebou.
Skrze Krista, našeho Pána.

Následuje podstatný obřad svátosti. V latinském obřadu „se svátost biřmování uděluje prostřednictvím slov - ‘Přijmi pečeť daru Ducha svatého’“.

Ve východních církvích se pomazání křížem koná po modlitbě epikleze (vzývání Ducha svatého) na nejvýznamnějších částech těla – na čele, na očích, na nose, na uších, na rtech, na prsou, na zádech, na rukách a na nohách; každé mazání se doprovází formulí – „Pečeť daru, kterým je Duch svatý“.

Ze slavení biřmování vyplývá, že účinkem této svátosti je plné vylití Ducha svatého, jak bylo kdysi uděleno apoštolům v den letnic.

V důsledku toho biřmování přináší vzrůst a prohloubení křestní milosti:

1. hlouběji nás zakořeňuje do Božího království, jež nám dává právo volat: Abba, Otče“ (Řím 8,15);
2. pevněji nás spojuje s Kristem;
3. rozmnožuje v nás dary Ducha svatého;
4. dokonaleji nás připoutává k církvi;
5. poskytuje nám zvláštní sílu Ducha svatého, abychom šířili a bránili víru slovem i skutkem jako opravdoví Kristovi svědkové, abychom statečně vyznávali Kristovo jméno a abychom se nikdy nestyděli za kříž.

Biřmování – stejně jako křest, jehož je naplněním – se uděluje pouze jedenkrát. Vtiskuje totiž do duše *nezrušitelné znamení*, „charakter“ ten pak je znamením toho, že Ježíš Kristus vtiskl křesťanovi pečeť svého Ducha a přitom ho oděl mocí shůry, aby byl jeho svědkem.

Tento „charakter“ zdokonaluje obecné kněžství věřících, přijaté při křtu, a biřmovanec dostává moc veřejně vyznávat křesťanskou víru, téměř z úředního pověření (quasi ex officio)“.

Svátost biřmování může přijmout každý pokřtěný, který ji dosud nepřijal. Protože křest, biřmování a eucharistie tvoří jednotný celek, „věřící jsou povinni přijmout tuto svátost ve vhodnou dobu“, bez biřmování a eucharistie je totiž svátost křtu sice platná, ale uvedení do křesťanského života zůstane nedokončené. /KKC 1297-1306/

Na naše biřmovance budeme pamatovat v mešních přímlovách. Prosím však také Vás všechny, kteří s nimi cítíte duchovní spojení, abyste se za ně přimlouvali ve svých soukromých modlitbách.

P. Lohelius

Liturgický kalendář

2. neděle
3. pondělí
8. sobota

22. neděle v mezidobí
Památka sv. Řehoře Velikého, papeže a učitele církve
Svátek Narození Panny Marie

9. neděle	23. neděle v mezidobí
12. středa	Jména Panny Marie
13. čtvrtek	Památka sv. Jana Zlatoústého, biskupa a učitele církve
14. pátek	Svátek Povýšení svatého kříže
15. sobota	Památka Panny Marie Bolestné
16. neděle	24. neděle v mezidobí
20. čtvrtek	Památka sv. Ondřeje Kim Tae-gona, kněze, Pavla Chong Ha-sanga a druhů mučedníků
21. pátek	Svátek sv. Matouše, apoštola a evangelisty
23. neděle	25. neděle v mezidobí
26. středa	Sv. Kosmy a Damiána
27. čtvrtek	Památka sv. Vincence z Paula, kněze
28. pátek	Slavnost SV. VÁCLAVA, MUČEDNÍKA, hlavního patrona českého národa – doporučený svátek
29. sobota	Svátek sv. Michaela, Gabriela a Rafaela, archandělů
30. neděle	26. neděle v mezidobí

Oznámení

- ✓ **Výstav Nejsvětější svátosti oltární bude v kostele Nejsvětější Trojice ve dnech od 10. do 13. září 2007 vždy od 16,30 do 17,30 hod. s následným slavením Eucharistie.** Z tohoto důvodu nebude ve čtvrtek 13. září mše sv. v kostele sv. Jana Nepomuckého.
- ✓ **Další jednání farní rady je stanoveno na 14. září.**
- ✓ **Páteční setkávání v domečku u kostela Nejsvětější Trojice bude pokračovat 21. září po večerních bohoslužbách v 18.30 hod.**
- ✓ **Na Slavnost sv. Václava bude poutní mše sv. v zimní kapli zasvěcené tomuto patronu v objektu kostela sv. Jana Nepomuckého v 9.00 hod.** Večerní mše sv. v 17.30 hod. u Nejsvětější Trojice je beze změny.
- ✓ **Výprava k našemu košířskému rodákovi, P. Ing. Janovi Dlouhému do Vlašimi se uskuteční v sobotu 6. října.** Odjezd autobusu bude tradičně od kostela sv. Jana Nep. v 8.00 hod. Na cestu jsou zváni všichni farníci a naši přátelé, zvláště však rodiče s dětmi, protože v odpoledním programu se na vlašimské faře počítá s táborem na začátku školního roku.
- ✓ **Do konce září se mohou u P. Lohela přihlásit děti školního věku na katecheze, které budou zahájeny ve druhém týdnu října od 8. 10. 2007.**

Sv. Kosma a Damián

mučedníci – památka 26. září

Svatí Kosma a Damián jsou světci křesťanského Východu. Byli to bratři, dvojčata, a žili ve druhé polovině 3.století v městě Aigai v Kilíkii (dnešní středozemní pobřeží Turecka). Podle legendy se narodili v Arábii, jejich matka byla křesťanka, otec pohan. Matka je vychovala v křesťanské víře.

Vyučili se medicíně v Damašku. V Aigai působili jako lékaři a byli známí tím, že svou službu prováděli bezplatně. Mnoho lidí při tom obrátili na křesťanskou víru. Při pronásledování křesťanů za císaře Diokleciána je místodržitel Lysias dal uvěznit a mučit. Podle legendy jim neublížil ani oheň

ani voda, kameny a šípy se od nich odrážely. Pak byli sťati mečem. Bylo to r. 303 (někdy se uvádí i jiné datum).

Pohřbeni byli v Sýrii v městě Cyrus. V 5. století jsou již v Konstantinopoli dva chrámy jim zasvěcené. Císař Justinián, na poděkování za uzdravení na jejich přimluvu, dal opravit kostel v městě Cyru a zavedl poutě do jejich kostelů v Konstantinopoli. V Římě dal papež Felix IV okolo r. 530 postavit v blízkosti římského Fóra jim zasvěcený kostel. Původní mozaiky jsou tam k vidění dodnes.

Obracíme se k nim o přimluvu v Římském kánonu (první eucharistické modlitbě) a v Litaních ke všem svatým.

Svatí Kosma a Damián patří mezi svaté ochránce pražské arcidiecéze. My tyto světce známe zejména ve spojení se sv. Václavem. Ten byl zavražděn právě před kostelem sv. Kosmy a Damiána. Krypta kostela sv. Václava ve Staré Boleslavi stojí asi na místě původního kostela a je jim také zasvěcena. Proto se i staroboleslavská kolegiální kapitula jmenuje kapitula sv. Kosmy a Damiána. Byla jim také zasvěcena krypta románské soběslavské baziliky sv. Víta.

Díváme-li se na kostel Emauzského kláštera od Vltavy, vidíme před ním malý kostelík. Je to kostel sv. Kosmy a Damiána. Stojí na místě původního farního kostela pražského Podskalí téhož zasvěcení. Dnes v něm koná bohoslužby řeckokatolická církev.

V 9.století se jejich ostatky dostaly do německého Essenu a později také k nám do sázavského kláštera, do kláštera v Oseku a za Karla IV. na Karlštejn a do Karolina.

Jsou patrony lékařů a řady dalších profesí. Jsou zobrazováni jako mladí muži ve vznešeném oděvu s lékařskými nástroji v ruce. Jsou uctíváni i v pravoslavné církvi.

M. P.

Prameny: Cath. Encycl., Heiligenlexikon aj.

Farní zájezd Kořířské mládeže do Vysokého nad Jizerou

Ve středu 25.7. ráno jsme se měli sejít v 7 hodin u kostela. To znamená Vítek Bobysud, páter Lohel a Tereзка Hojková. Trochu jsem se opozdil a tak jsme vyjeli asi v 7, 30. Cesta probíhala bez problémů a asi v 10 hod. jsme cestu ukončili ve Vysokém nad Jizerou u Grosmanů. Ubytovali jsme se a šli jsme nakoupit potraviny. Pokud někdy budete ve Vysokém, určitě navštivte Krakonošovo pekařství. Pečou zde výborný ořechový chleba a jiné pochoutky. Po jídle jsme se rozhodli vyrazit na túru.

Cesta vedla po silnici do Jablonce nad Jizerou. Cestou dostala Tereзка nápad, abychom šli podél potoka. A tak jsme šli. Cesta se trochu protáhla, ale nakonec jsme Jizeru přešli u bývalé papírny a šli po silnici do Jablonce. Prohlídli jsme si kostel a pokračovali podél Jizery a strmým stoupáním do Pasek nad Jizerou. Je zde muzeum zapadlých vlastenců. Rychle jsme si část muzea prohlédli, protože už zavírali. A následovala cesta po modré do Vysokého. Když jsme dorazili šli jsme na večeři. Jedna restaurace byla zakouřená a tak jsme šli do hotelu Morava. V restauraci nikdo nebyl, ale zkusili jsme to. Číšník, asi majitel se proměnil v kuchaře a uvařil velmi dobrou večeři. Po večeři jsme měli mši a pak následovala diskuse. Šli jsme spát a to jsme netušil jaká to bude noc.

Ráno jsem se probudil a koukám páter nikde. Dokonce chyběla i matrace. Tak hodinku jsem si ještě schrupnul a začal jsem padreho hledat. Terezka o něm nic nevěděla a začalo to být zajímavé. Napadlo mě, že se podívám do dílny a ejhle. Páter spal celou noc v dílně. A důvod - mé chrápání. Ráno jsme čekali příjezd dalších účastníků. Nejzajímavější cestu měl Václav Dráb. Zavolal mi, že na nás čeká ve Vojtěšicích. Tak jsme pro něj jeli autem. Kousek za Vysokým mi volá, že jede autobusem do Vysokého. A tak jsme otočili auto a jeli do Jablonce. Když jsme dojeli do Jablonce čekali jsme na Václava. Volal jsem mu, ale měl nedostupný telefon. Dali jsme si zmrzlinu a usoudili jsme, poté co přijel autobus bez Václava, že na nás čeká stále ve Vojtěšicích. Jen co jsme vyjeli, Václav mi zavolal, že je ve Vysokém. Hodně jsme se nasmáli. Pak jsem zavolal Pavlovi Křížovskému, kdy dojedou. Řekl mi, že právě vyjeli z Prahy. A tak jsme vyrazili na túru. Auto jsme nechali na parkovišti u penzionu s poetickým názvem U Pašeráka. A šli jsme směrem na rozhlednu Štěpánka. Cestou jsme se zastavili u Hutterova kříže a pomodlili se. Vyhlídka ze Štěpánky je nádherná doporučuji zhlédnout. Pak jsme sestupovali až do Kořenova. Pokračovali jsme podél Tesařovského potoka. Našli jsme si krásné místo a naobědvali se. Páter se chtěl vykoupat, ale neměl plavky. A tak jsme pokračovali dál po modré. Cesta se nazývá Jizersko-krkonošská magistrála. Došli jsme opět do Pasek nad Jizerou a tam jsme se občerstvili. Pavel mi poslal SMS, že už dorazili. Pokračovali jsme po zelené a pěkným stoupáním jsme se dostali Na Perlíček. Po fotografii a kochání se výhledem jsme pokračovali k autu. Ve Vysokém jsme se setkali s Pavlem, Katkou, Petrem, Doubravkou a Johankou Křížovských. Bydleli u sousedů. Šli jsme na večeri, kde jsme byli opět sami a majitel vařil opět skvěle. Pak následovala mše a večer jsme si popovídali u krbových kamen.

*Nejmladší účastnice zájezdu
Johanka Křížovská v lázni*

Ráno v pátek jsme vstávali dříve cca v 8 hodin. Zavolal jsem do jeskyní Bozkovských dolomitových jeskyň a zamluvil prohlídku. Pak jsem zavolal Zborníkům, aby přijeli rovnou k jeskyním. Jediný zádrhel byl, že jsme vyjeli pozdě a tak prohlídku stačila jen první skupina a Zborníkovi. Všichni Křížovští na nás čekali venku a pak jsme se rozdělili. Pavel, Katka, Johanka a Petr Zborník s Klárkou odjeli napřed do Roztok u Semil. My jsme tam došli po svých. V Roztokách se nachází asi 400 let starý mlýn, který byl navrácen původním majitelům. Jedná se o sedmou generaci mlynářů. Mlýn je funkční. V době prohlídky přšelo. Vrátili jsme se do vesnice, kde jsme se rozdělili. Páter s Terezkou museli odjet do Prahy a tak odjeli s Petrem Zborníkem, Klárkou, Pavlem, Katkou a Johankou. My ostatní, Vítek, Václav, Veronika, Liduška, Petr a Doubravka jsme se občerstvili v hospůdce U Pecháků a pak vyrazili na cestu po modré do Vysokého. Před večerí jsme si prohlédli sjezdovky ve Vysokém. Večer jsme šli opět do restaurace Morava. Tentokrát v plné sestavě včetně Johanky, Klárky a Lidušky. Opět sami. Večer jsme trávili u krbových kamen a hráli karetní hru UNO.

V sobotu jsme vyjeli auty, protože obloha vypadala na déšť. První zastávka byla u chaty Hvězda, odkud jsme vyrazili na rozhlednu Štěpánku. Výhled byl trochu horší, ale zato jsme si natrhali borůvky. Pak jsme pokračovali auty do Kořenova, kde jsme nasedli na vlak – zubačku, která zdolává největší stoupání v Evropě. Cesta do Tanvaldu trvala asi 20 minut. Projeli jsme asi 4 tunely. Trasa zubačky vede z Tanvaldu do Harachova. Pavel s Petrem a Klárkou odjeli zpět pro auta. My ostatní jsme si šli prohlédnout Tanvald. Po pravdě řečeno

není zde nic k vidění. Ani náměstí. Šli jsme do pizzerie, ale to byla chyba. Asi 20 minut si nás nikdo nevšiml a další tři hosté odešli s poznámkou to je teda obsluha. I my jsme odešli, řidiči přijeli a my si sedli do pizzerie kousek od té první. Zde obsluha dělala co mohla, ale asi nebyla připravena na podobný nápor. Pizzu jsme dostávali natříkrát. Ale aspoň jsme se najedli. Pak jsme vyrazili na poslední bod dnešního dne . Zříceninu hradu Navarov. Po celkem zajímavé cestě jsme dojeli k zámku. Ukazatel nám ukazoval směr, který ale neodpovídal. Mezitím začalo poprchávat. Chtěl jsem se zeptat na zámku, ale potkal jsem tam jen Poláky a ty nic nevěděli. Jediné co mi řekli, že jsem na soukromém pozemku. No nakonec jsme cestu našli. Po prohlídce a fotografování, jsme se vrátili k autu. Poprchávalo. Já, Václav, Veronika a Liduška jsme vyrazili pěšky do Vysokého. Ostatní jeli auty. Jakmile odjeli strhla se bouřka a tak aspoň já jsem promokl poměrně rychle. Liduška i Veronika se drželi statečně. Ale přesto pro ně Petr přijel na půl cesty do vesnice Stanový. Já a Václav jsme pokračovali do Vysokého. Když jsem dorazili, následovalo horké kafe s rumem. Václav si dal čajíček ovocnej. Navečeřeli jsme se a pak jsme hráli společně hru Citadela a UNO.

V neděli ráno jsme šli na mši, které se zúčastnili také mladí lidé ubytovaní na faře. Hráli na kytaru a zpívali. Pak jsme se naobědvali a po vyřízení všech formalit jsme odjeli směr Kozákov. Na Kozákově je postavená nová rozhledna. Všem doporučuji. My jsme měli špatné počasí, ale při dobré viditelnosti je vidět až na Českomoravskou vysočinu. Na plakátu si Veronika přečetla, že na cestě je výstava polodrahokamů. Na Kozákově byl lom na jaspis. To je polodrahokam. Výstava byla velmi poučná a skoro všichni si koupili nějaký ten polodrahokam. Dostali jsme též rady, kde bychom mohli polodrahokamy najít. Veronika přislíbila zorganizovat výpravu za polodrahokamy Tak se těším. Pak jsme se rozloučili a Křížovští jeli do Prahy. Zborníkovi nás odvezli do Turnova a pak jeli též do Prahy. Já a Václav jsme si dali pivo a už nám jel též vlak do Prahy.

Vítek Bobysud

K přemýšlení (výroky sv. Ignáce z Loyoly)

„ Chceš-li, aby Tvá láska vzrůstala, tak mluv o lásce; jako totiž vítr plamen, tak i zbožné rozhovory rozněcují lásku“

Milujeme-li někoho, tak na něho velmi často myslíme a mluvíme o něm. Kdo mlčí, nemiluje. O milovaném je toho vždycky dost co říct a člověk to říká s radostí. Tomu se nemusíme nijak učit, to je přirozené.

Dobrý člověk mluví to, čím přetéká jeho srdce (viz Lk 6, 45). Jako se nedá v klíně ukrýt oheň nebo utajit vůně skořice, tak se nedá ukrýt ani láska. Oheň se prozradí teplem, skořice vůní a láska se projeví slovy.

Láska je učitelkou všeho umění, nejvíce však výmluvnosti. Nedokáže mlčet, neboť velmi dobře ví, že jako oheň, který bez rozdmýchávání uhasíná, tak i láska bez vzájemného obnovování v srdci vychladne.

Co je v nádobě ukryto, prozradí vůně tekutiny. Světské i duchovní řeči, které vedeš, vydávají svědectví o tvém srdci.

Všem naším farním **Ludmilám** přejeme u příležitosti svátku jedné z nejstarších českých světic hojnost Božích milostí, které jim jejich patronka jistě vyprošuje.

Vydává:
Redakční rada:
Uzávěrka:
Náklad:
Internet:

Římskokatolická košířská farnost v Praze 5
P. Lohelius Klindera, Th.D., S. Dobeš, M. Práger
15. každého měsíce
170 výtisků
<http://kosirska.farnost.cz>
Tech. red.: J. Brůček
Č.ú.: 125708379/0800
Neprodejné

Košířský farní list

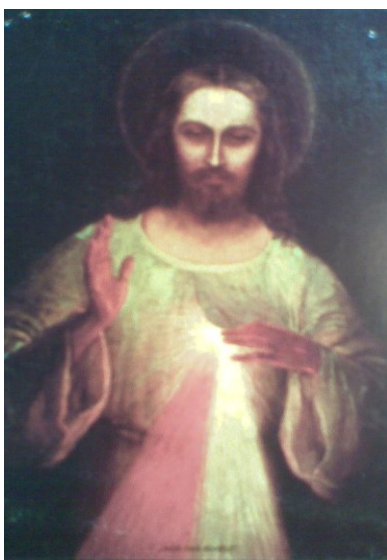

Říjen

SVÁTOST KNĚŽSTVÍ

Na stránkách zářijového farního listu jsme věnovali pozornost svátosti biřmování, jejíž udělení jsme mohli prožít 23. září.

V souvislosti s naší výpravou k našemu rodákovi knězi P. Mgr. Ing. Janu Dlouhému na začátku října a jeho nedávným poděkování za dar deseti let služebného kněžství můžeme těmito řádky obrátit pozornost ke svátosti, kterou Pán Ježíš ustanovil pro společenství církve, aby zajistil pokračování svého díla, založeného na apoštolské službě až do konce časů.

Z lidského pohledu se zdá, že kněžství nebo kněžská služba je jedním z mnoha zaměstnání, které si člověk může podle svých sklonů a sympatií vybrat. Takový pohled je však mylný. Ke kněžství je totiž člověk povolán, na tuto životní cestu zve každého zvláštním způsobem Bůh. Okolnosti a způsoby tohoto volání a pozvání jsou různé, ale společné má být přesvědčení povolaných, že nejednali z nějakého vlastního rozmaru nebo touhy se v daném oboru uplatnit, ale z mravní jistoty, že s nimi má Bůh tento záměr, který je neodvolatelný.

Současný papež Benedikt XVI. v jednom ze svých dřívějších pojednání o kněžství uvádí: „Apoštoly započaté novozákonní kněžství je strukturované zcela kristologicky, znamená zapojení člověka do Kristova poslání. To podstatné a základní pro kněžskou službu je proto hluboká osobní vazba na Krista. V ní všechno spočívá a k ní musí vést jádro veškeré přípravy na kněžství a veškerého dalšího formování kněze. Kněz musí být člověk, který zná Krista zevnitř, především mužem modlitby, člověkem skutečně „duchovním“. Od Krista se musí také naučit, že v jeho životě nezáleží na seberealizaci a úspěchu. Musí se naučit, že si pro sebe nebuduje zajímavý či příjemný život, nevytváří si pro sebe obec ctitelů nebo příznivců, nýbrž působí pro druhého, o něhož tu vlastně jde. To stojí zpočátku v protikladu k přirozeným akcentům naší existence, ale natrvalo se ukáže, že právě toto odnětí důležitosti svému já je vlastně pro toto já osvobozující. Kdo pracuje pro Krista ví, že stále znovu někdo jiný zasévá a někdo jiný sklízí. Nepotřebuje se stále ptát po sobě; přenechává Pánu, co vzejde a beze strachu koná své, osvobozený a radostný, protože je skryt v celku.

Jestliže se dnes kněží tak často cítí přetíženi, unaveni a frustrováni, má to svoji příčinu v křečovitě snaze po výkonu. Víra se stává těžkým břemenem, které lze sotva unést, ačkoliv má být přece křídly, která nás nesou. Z vnitřního společenství s Kristem roste automaticky také podíl na jeho lásce k lidem, na jeho vůli zachránit je a pomoci jim. Dnes mnozí kněží pochybují, zda pro lidi dělají vůbec něco dobrého, když je přivádějí k víře nebo jestli jim tím neztěžují život. Myslí si, že je snad lepší ponechat je v dobrém svědomí jejich nevěry, protože se jim zdá, že život je tak snazší. Kde se víra chápe už jen jako dodatečné ztěžování života, tam nemůže vnášet radost a úkol sloužit víře nepřináší naplnění. Kdo však Krista odhalil zevnitř a zná ho z první ruky, ten objeví, že teprve tento vztah dává smysl všemu ostatnímu a činí krásným i to, co je těžké. Jen taková radost z Krista může vlít radost k službě a způsobit, aby přinesla užitek.

Kdo miluje, chce poznávat. Proto se skutečná láska ke Kristu projevuje také ve vůli poznávat ho stále lépe a znát všechno, co k němu patří. Jestliže láska ke Kristu se nutně stává

láskou k lidem, znamená to, že výchova ke Kristu musí obsahovat také výchovu k přirozeným ctnostem lidství. Formulace milovat ho znamená poznat ho, vyjadřuje to, že připravenost k vážnému a pečlivému studiu je znamením vážnosti povolání a vážného vnitřního hledání jeho blízkosti. Cvičit se ve víře znamená zacvičovat se do pravé lidskosti a poznávat rozumnost víry. Protože Kristus není nikdy sám, nýbrž přišel, aby svět sjednotil ve svém Těle, přichází k tomu jako další komponent láska k církvi: nehledáme Krista, kterého jsme si sami vymysleli, pouze ve skutečném společenství církve se setkáváme se skutečným Kristem. V připravenosti milovat církev, žít s ní a v ní sloužit Kristu se znovu projevuje hloubka a vážnost vztahu k samotnému Pánu."

Když se tedy modlíme za kněze na celém světě a zvláště za ty, kteří vstoupili do našeho života, měli bychom mít na srdci tyto papežovy myšlenky o kněžství a vyprošovat jim potřebnou milost, aby uvedený ideál dokázali naplňovat.

Svatý Jan Vianney charakterizoval kněžství jako „dar Nejsvětějšího Srdce Ježíšova“. Ze vznešenosti tohoto daru plyne naše úcta k Dárci i způsob, jakým se k němu postavíme.

P. Lohelius

Liturgický kalendář

1. pondělí	Památka sv. Terezie od Dítěte Ježíše, panny a učitelky církve
2. úterý	Památka svatých andělů strážných
4. čtvrtek	Památka sv. Františka z Assisi
5. pátek	První pátek v měsíci
6. sobota	Sv. Bruna, kněze, první sobota v měsíci
7. neděle	27. neděle v mezidobí – první neděle v měsíci
9. úterý	Sv. Dionýsia, biskupa, a druhů, mučedníků
10. středa	Sv. Gereona a druhů, mučedníků
12. pátek	Sv. Radima, biskupa
14. neděle	28. neděle v mezidobí
15. pondělí	Památka sv. Terezie od Ježíše, panny
16. úterý	Sv. Hedviky
17. středa	Památka sv. Ignáce Antiochijského, biskupa a mučedníka
18. čtvrtek	Svátek sv. Lukáše, evangelisty
19. pátek	Sv. Jana de Brébeuf a Izáka Joguese, kněží, a druhů, mučedníků
21. neděle	29. neděle v mezidobí – Den světových misí
23. úterý	Sv. Jana Kapistránského, kněze
24. středa	Sv. Antonína Marie Klareta, biskupa
26. pátek	Sv. Gilberta, opata premonstrátského řádu
28. neděle	Slavnost VÝROČÍ POSVĚCENÍ KOSTELA NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE
31. středa	Sv. Wolfganga, biskupa

Oznámení

- ✓ V sobotu 6. října se uskuteční farní výprava do Vlašimi, kde budeme slavit Eucharistii s naším rodákem – P. Mgr. Ing. Janem Dlouhým, prohlédneme si některá zajímavá místa a odpoledne bude pro nás připraven táborák ve farní zahradě. Odjezd účastníků je v 8.00 hod. od kostela sv. Jana Nepomuckého.
- ✓ Markéta Smrčinová ze zlíchovské farnosti a Ondřej Vaněček náš košířský ministrant s radostí oznamují, že spojí své životní cesty přijetím svátosti manželství při mši svaté v kostele sv. Jana Nepomuckého v Praze-Košířích v sobotu dne 13. října v 11.00 hodin.
- ✓ Promítání filmu ve farním sále bude v sobotu po večerních bohoslužbách v 18.15 hodin.

- ✓ **Biblická katecheze pro dospělé bude v sobotu 20. října ve farním sále v 18.15. hodin.** Tématem bude „Život Pána Ježíše“ v návaznosti na předprázdninové katecheze.
- ✓ **Katecheze dětí školního věku začnou v druhé polovině října.** Je možné ještě přihlásit jednotlivé děti prostřednictvím rodičů v sákristii přímo u P. Lohela, který katecheze povede.
- ✓ **Zvláštní poděkování patří všem, kteří se během letních měsíců přičinili při výměně odpadových rour na dešťovou vodu, rekonstrukci elektrického vedení ve farním sále, zimní kapli, ve vstupní předsíni a na schodišti a následném úklidu těchto prostor.** Vřelé díky také za mimořádnou sbírku v hodnotě 50.250,- Kč všem, kteří s tak velkorysou štedrostí přispěli.

V neděli 23.9.07 udělil v kostele sv. Jana Nepomuckého světící biskup pražský Karel Herbst 8 biřmovancům svátost biřmování.

Slavnost za přítomnosti mnoha košířských farníků proběhla opravdu důstojně. Otec biskup pak na chvíli zůstal i na pohoštění a rozmluvy s přítomnými.

Skvělé slunečné počasí přispělo k radostné náladě. Díky Otci Lohelovi, který biřmovance připravil, díky všem obětavým farníkům, kteří se podíleli na úklidu kostela a přilehlých prostor, díky všem, kdož připravili abundantní pohoštění. Velký dík pak patří Otci biskupovi, který po dlouhé době do naší farnosti zavítal a ocenil práci Otce Lohela i aktivní život naší farnosti.

Biřmovaným vyprošujeme sílu a vytrvalost v dalším křesťanském životě.

Zápis ze schůze výboru Společnosti přátel košířských kostelů, konané dne 14. září 2007 v kostele Nejsvětější Trojice v Košířích

Přítomní: P. Lohelius, Vít Bobysud, Jan Havel, Jan Nekula a Stanislav Dobeš

Program:

1. Kontrola zápisu z minulé schůze
2. Technické záležitosti
3. Farní činnost a rozprava

Ad 1. Zápis přečten a ve všech bodech projednán. Je konstatováno, že předpokládané stavební a údržbové práce probíhají podle původních předpokladů. Je snaha, aby se podařilo zejména znovuvvedení kaple sv. Václava do původního stavu v době do svátku sv. Václava tak, aby tam mohla být sloužena poutní svatováclavská missa.

Ad 2. V souvislosti s přípravou poutní slavnosti bude organizována úklidová akce v zimní kapli, ve farní aule a přilehlých prostorách a to na sobotní dopoledne 22. září. Kromě úklidu po zednicích a malířích je třeba také znovu sestavit stávající lavice. Jejich prohlídkou bylo zjištěno, že jsou již na hranici použitelnosti, výbor projednal návrh na pořízení nových. K tomu účelu je však potřeba shromáždit finanční prostředky v odhadované výši cca 100 – 120 tis Kč. Poněvadž stávající prostředky jsou vynakládány na nutné práce s opravami střechy, pokusíme se získat nové lavice formou sponzoringu např. rodin nebo jiných skupin našich věřících tak, aby na každou z 10 lavic bylo získáno 10 – 12 tis Kč.

Dále bylo jednáno o možnosti získání grantu od OÚ Praha 5, což je spojeno s časově náročnou prací při jednání s příslušnými úředními místy. P. Lohelioví s touto záležitostí bude pomáhat Ing Venda Dráb. Potřebnou administrativu zpracovat a žádost podat je třeba do konce listopadu tr.

Ad 3. V našem kostele Nejsv. Trojice členové výboru spolu s dalšími farníky vyslechli ohlášený varhanní koncert, provedený známým organistou Ondřejem Valentou za doprovodu barytonisty Libora Nováka. Koncert byl nevšedním uměleckým zážitkem, P. Lohelius o něm zašle písemnou informaci do obvodního periodika Pražská Pětka.

Plánovaná farní výprava za P. Janem Dlouhým do Vlašimi bude v sobotu 6. října, bližší informace je ve Farním listu.

Zapsal

Stanislav Dobeš

Svátek Andělů strážných (2. říjen)

Zdá se, že řada z nás, věřících katolických křesťanů, nevyužívá dostatečně velké pomoci, kterou nám mohou poskytnout naši andělé strážní.

Z dětství si pamatuji velmi často reprodukováný barvotiskový obrázek znázorňující patřičně okřídleného anděla strážného, který převádí dvojici dobově oděných dítek lávkou přes potok a bdí nad jejich bezpečím. Maminka nám k tomu podávala patřičné vysvětlení a učila nás prosit v nebezpečných situacích o pomoc našeho „andělíčka strážníčka.“

Od té doby uplynulo mnoho let, barvotisky zmizely, nicméně andělé strážní podle naší věrouky stále existují a opravdu účinně pomáhají, někdy aniž by o to byli specificky žádáni. Dokáží dokonce vystupovat v různých lidských podobách, bez onoho typického „okřídlení“, zcela skromně a nenápadně. Ale dozajista jsou to „Oni“.

Několik příkladů z doby nedávné.

Časně jarní Řím, letiště. Jediná informace, že konference se koná v západním Římě na kampusu Katolické univerzity, kde je rovněž klinika Gemeli (místo hospitalizace papeže Jana Pavla II). Hotel je ovšem ve východní části Říma a konference začíná hned odpoledne v den příjezdu. Jak se ale domluvit s taxikářem? Angličtina moc nepomáhá, to je obecně známo. A tu zasedne za volant taxíku řidič středního věku a velmi hezkou pečlivě vyslovovanou angličtinou začne konverzovat. A během dlouhé cesty Římem stačí podat historii města od jeho založení, vyjmenovat všechny římské basiliky (před i za hradbami města) a zdůraznit basiliku Santa Croce, která je sídelním římským kostelem našeho kardinála. Když zjistí pozorného posluchače, který i něco málo zná, přidá ještě mapu a rozloučí se s velkými oboustrannými sympatiemi.

Inu, anděl !

Ovšem jak se ukáže, je třeba další pomoci. Taxikář, který veze na kliniku, nepromluví ani slovo jinak než italsky, nicméně dokáže přečíst místo určení (nebyl to anděl). Při cestě zpět večer do hotelu ale bylo anděla velmi zapotřebí. Ve vlhkém tmavém deštivém podvečeru nebylo možno taxi sehnat a tak zbyla veřejná doprava. Skončilo to naprostou desorientací na konečné metra u dálnice. Nikde ani živáčka, natož taxík. V dálce zasvítilo světlo a tak přes dálnici za světlem. A znovu anděl. Tentokrát světlovlasá dívka v bistro, která perfektní angličtinou stačila vypočítat stanice metra zpět do města, protože přesně znala jméno a lokalizaci hotelu. Andělé totiž znají úplně všechno. A ti světlovlasí jsou navíc krásní.

Případ třetí. Beznadějná situace. Tramvaj odjíždí s jednou z kabel, právě tou, kde jsou všechny doklady pro zahraniční cestu, včetně vyměněných peněz, letenky atd. Bezradné přemýšlení, jak tramvaj dohonit a tašku eventuálně najít. V tom z kopce běží udýchaný černovlasý mládenec, v ruce mává taškou a praví, že si všiml, že v tramvaji na mém místě zbyla taška. A tak s ní spěchá, aby mě ještě dohonil. Nechce přijmout žádnou odměnu a praví (mladý chlapec!): "Já jsem křesťan a takováto věc patří k mým povinnostem. Odměna by to pokazila." Uznejte, nebyl to anděl? Tentokrát se ale téměř prozradil.

Případ čtvrtý. Předvánoční pražský ruch. Několik kabel v ruce. A opět jedna (ta nejdůležitější) zůstává v metru. Po výstupu a chvíli přemýšlení dojde k uvědomění, že kabelka (peníze na dárky, platební karty, osobní doklady atd.) zůstala na lavičce v nástupní stanici. Nervózní cesta zpět do výchozího bodu, prosba o pomoc. Na stanici metra kabelka pochopitelně

není, tak vyjet po schodech do informační kabiny. Ve dveřích popřání dobrého večera, oslovení jménem a informace, že kabelku našel a do informační kukaně dopravil mládenec aniž by udal své jméno pro případnou (myslím že i povinnou) odměnu. Toto byl tedy anděl vánoční, zase bez křídel, ale s účinnou pomocí.

Andělé strážní, jejichž památku slavíme osvěcujte a střežte nás svým vedením. Amen

Sv. Hedvika *památka 16. října*

Tato světice vrcholného středověku se nazývá též Hedvika Slezska nebo z Andechs. Narodila se r. 1174 v Andechs v Bavorsku (dodnes je tam cisterciácký klášter). Byla z početné a zřejmě zbožné rodiny. Otec byl kníže Berthold. Dva její bratři se stali biskupy. Její sestra Gertruda byla provdána za uherského krále Ondřeje a byla matkou sv. Alžběty Uherské nebo Durynské. Hedvika byla od šesti let vychovávána v klášteře benediktinek v Kitzingen.

Podle starého životopisu byla ve 12 letech provdána za knížete Jindřicha Slezskeho z rodu Piastovců a jejím sídlem se stala Vratislav. Přesto bylo její manželství šťastné. Měla sedm dětí. Po narození sedmého dítěte se dohodla s mužem na zdrženlivosti a složila slib čistoty. Její muž si nechal narůst vous jako nosí cisterciáckí laičtí bratři.

Hedvika zaměřila svou roli ve vládě země na podporu křesťanství a křesťanských ctností. Podporovala existující kláštery a zakládala nové. Podle jejího příkladu založil její manžel Jindřich v r. 1202 první ženský klášter ve Slezsku, klášter cisterciáček v Třebnici (polsky Trzebnica).

Doba ovšem byla krutá. Bylo mnoho místních válek, byly i vraždy příslušníků panovnických rodů. Často musela ošetřovat zranění svého muže a svou přímluvou ho jednou vysvobodila ze zajetí jiného Piastovce. Z jejích dětí ji přežila jen jediná dcera. Manžel zemřel r. 1238. Syn Jindřich II. padl ve válce proti Tatarům.

Po smrti manžela žila většinou v klášteře v Třebnici. Nosila řeholní hábit, ale nebyla přijata do řádu jako zasvěcená osoba, v klášteře však přebývala, aby se mohla věnovat zbožnosti, modlitbě, meditaci, odříkání a charitní činnosti. Pečovala o nemocné a o chudé. Již za života získala pověst svatosti. Zemřela v říjnu r. 1243. Svatořečena byla papežem Klementem IV. r. 1267. Pohřbena je v kryptě trebnického kostela.

Z pokory a proto. aby se nelišila od lidu, chodila bosa. To se nelíbilo jejímu manželovi a proto prý přemluvil jejího zpovědníka, aby jí to zakázal. Ten jí nařídil, aby stále nosila boty a také ji sám boty koupil. Od té doby Hedvika stále nosila boty – zavěšené na šňůrce. Proto bývá zobrazována s botami v rukou.

Je patronkou Slezska, Polska, Berlína, snoubenců a vyhnanců. Proto se tento den v ostravsko-opavské diecézi slaví jako **svátek** sv. Hedviky. Je zobrazována v šatě šlechtického nebo řeholnického a většinou s modelem kostela v náručí.

Kanovník R. Spiske založil r. 1848 ve Vratislavi společenství žen a dívek pod patronací sv. Hedviky. Z něj se stala r. 1859 kongregace sester sv. Hedviky. Úkolem sester je starat se o sirotky a opuštěné děti, pečovat o nemocné a staré a sloužit všem potřebným. Tato kongregace působí od r. 1906 v českých zemích. R. 2006 oslavily sestry sv. Hedviky v Břežanech u Znojma 80 let svého působení.

Nejznámějším kostelem zasvěceným sv. Hedvice u nás je kostel v Opavě z l. 1933-35 postavený na paměť padlým první světové války. V Ostravě-Krásném Poli je nový moderní kostel sv. Hedviky posvěcený r. 2001. V oblasti našeho Slezska jsou i další kostely tohoto zasvěcení. Stojí za to se zmínit, že berlínská katedrála je také zasvěcena této světici.

Ze starého misálu uvedme ještě modlitbu:

Bože, jenž jsi svatou Hedviku učil celým srdcem přejít od světské nádhery k pokornému následování svého Kříže, uděl, abychom se pro její zásluhy a jejím příkladem naučili šlapat po pomíjejících rozkoších světa a v objetí Tvého Kříže přemáhat všechno, co se proti nám staví.

M. P.

Podle Cath.Encycl., Wikipedie, str. diecéze ostr.-opavské aj. pramenů z Internetu.

OKÉNKO VÍRY

118. Proč je Kristova smrt součástí Božího plánu?

Bůh chtěl smířit se sebou všechny lidi propadlé smrti kvůli hříchu. Z iniciativy své lásky posílá svého Syna, aby se vydal na smrt za hříšníky. Ježíš zemřel „podle Písma“, jeho smrt byla ohlašována ve Starém zákoně, zvláště jako oběť trpícího Služebníka.

119. Jakým způsobem Kristus sám sebe obětoval Otci?

Celý Kristův život je svobodnou obětí Otci pro uskutečnění jeho plánu spásy. Kristus dává „svůj život jako výkupné za všechny“ (Mk 10,45) a tak usmířuje celé lidstvo s Bohem. V jeho utrpení a smrti se jeho lidství ukazuje jako svobodný a dokonalý nástroj božské lásky, která chce, aby všichni lidé byli spaseni.

120. Jak se Ježíšova oběť vyjadřuje při poslední večeři?

Při poslední večeři s apoštoly v předvečer svého utrpení ježíš předjímá, to je naznačuje a předem uskutečňuje, dobrovolnou obětí sebe samého: „To je mé tělo, které se za vás *vydává*“ (Lk 22,19), „to je má krev, která se *prolévá*...“ (Mt 26,28). Ustanovuje zároveň eucharistii jako „památku“ (1 Kor 11,25) své oběti a své apoštoly ustanovuje kněžími nové smlouvy.

121. Co se děje při agónii v Getsemanské zahradě?

Navzdory hrůze, kterou vyvolává smrt v přesvatém lidství toho, který je „Původce života“ (Sk 3,15), přijímá Boží Syn svou lidskou vůli vůli Otce: pro naši spásu chce nést naše hříchy na svém těle, „poslušný až k smrti“ (Flp 2,8).

122. Jaké jsou účinky Kristovy oběti na kříži?

Ježíš svobodně nabídl svůj život jako smírnou oběť, naši neposlušnost napravil naprostou poslušností své lásky až k smrti. Touto „láskou až do krajnosti“ (Jan 13,1) smířil Boží Syn Otce s celým lidstvem. Kristova velikonoční oběť tedy vykupuje všechny lidi jedinečným, dokonalým a definitivním způsobem a znovu je uvádí do společenství s Bohem.

123. Proč Ježíš vyzývá své učedníky, aby přijali svůj Kříž?

Ježíš vyzývá své učedníky, aby vzali svůj kříž a následovali ho. Chce totiž přidružit své vykupitelské oběti právě ty, kteří z ní mají prospěch jako první.

124. Co se stalo s Kristovým tělem po jeho smrti?

Kristus zakusil skutečnou smrt a byl pohřben, ale božská moc uchránila jeho tělo od porušení.

Již nejsou dva, ale jeden...
(Mt 19,6)

*S radostí Vám oznamujeme,
že spojíme své životní cesty
přijetím svátosti manželství
při mši svaté
v kostele sv. Jana Nepomuckého
v Praze-Košířích
dne 13. října 2007 v 11 hodin.*

**Markéta Smrčinová
Ondřej Vaněček**

Nad Budánkami I 2341/8, 150 00 Praha 5

Vydává:

Redakční rada:

Uzávěrka:

Náklad:

Internet:

Římskokatolická košířská farnost v Praze 5

P. Lohelius Klindera, Th.D., S. Dobeš, M. Práger

15. každého měsíce

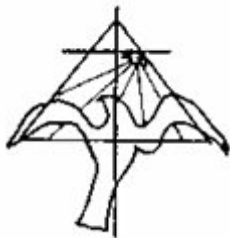
170 výtisků

<http://kosirska.farnost.cz>

Tech. red.: J. Brůček

Č.ú.: 125708379/0800

Neprodejné

Listopad

VĚČNOST A NADPŘIROZENÉ BOŽÍ ZJEVENÍ

Řada myslitelů v postmoderní době navázala na program osvícenské vzdělanosti, která se rozešla s Božím zjevením. Něco takového nepřipouštějí a zařazují jej do oblasti mýtů bez reálného podkladu.

Církev však z Božího zjevení vychází a čerpá z jeho pokladu nejen pro bádání vzdělaných teologů, ale i pro duchovní život věřících. Proto zůstává v opozici s novověkou intelektuální orientací a nenachází s ní společnou řeč v dialogu o věroučných pravdách..

Boží zjevení slouží jako kompas víry i v pojetí posledních věcí člověka, mezi něž patří smrt, soud, nebe a peklo. Kdybychom v této oblasti eschatologie byli v poznání odkázáni jen sami na sebe, byly by naše možnosti velmi ubohé. Proto si alespoň krátce připomeňme, co se pod pojmem Božího zjevení skrývá a na co se můžeme ve výkladu tak životně důležitých témat spolehnout.

Nadpřirozené Boží zjevení je souhrn pravd, oznámených lidstvu, jak jsou obsaženy v Bibli a Posvátné Tradici. Je dílem Boží lásky a moudrosti. Bůh sice může být poznán ve svém díle, ale on se chtěl dát lidstvu poznat lépe, chtěl mu dát jistější a bezpečnější poznání sebe. Je tedy Boží zjevení z naší strany účastí na Božském poznání, a má vést k větší účasti na Boží lásce.

„A tímto zjevením promlouvá neviditelný Bůh (srov. Kol 1,15; I Tim 1,17) ze své přehojné lásky k lidem jako k přátelům (srov. Ex 33,11; Jan 15,14-15) a s nimi se stýká (srov. Bar 3,38), aby je pozval k svému společenství a do něho je přijal. Tento řád zjevení je uskutečňován činy a slovy těsně navzájem souvisejícími.

Bůh dává ve věcech stvořených neustále o sobě svědectví, avšak nadto zamýšlel otevřít cestu k nadzemské spáse; proto už od počátku zjevil sám sebe prarodičům. Po jejich pádu je zase povznesl k naději na záchranu, když jim zaslíbil vykoupení (srov. Gen 3,15). I nadále neustále pečoval o lidské pokolení, aby všem, kdo s vytrvalostí v dobrém díle hledají spásu, dal život věčný (srov. Řím 2,6-7). Ve vhodném čase povolal Abraháma, aby z něho učinil velký národ (srov. Gen 12,2). Ten po době patriarchů vychovával skrze Mojžíše proroky, aby ho uznali za jediného Boha, živého a pravého, starostlivého otce a spravedlivého soudce a aby očekávali zaslíbeného Spasitele. Tak po věky připravoval cestu evangeliu.

Pak poslal Bůh svého Syna, věčné Slovo, který osvěcuje všechny lidi, aby přebýval mezi lidmi a vypověděl jim nejvnitřnější věci Boží (srov. Jan 1,1-18). Ježíš Kristus, Slovo, které se stalo tělem, poslaný „jako člověk k lidem“, „mluví slova Boží“ (Jan 3,34) a dovršuje dílo spásy, které mu Otec dal, aby je vykonal (srov. Jan 5,36; 17,4). Kdo ho vidí, vidí i Otce (srov. Jan 14,9). On je to, kdo celým svým bytím i zjevem, slovy i skutky, znamením i zázraky, především však svou smrtí a svým slavným zmrtvýchvstáním a konečně sesláním Ducha pravdy zjevení dovršuje, dokonává

a Božským svědectvím potvrzuje, že totiž Bůh je s námi, aby nás vysvobodil z temnot hříchu a smrti a vzkřísil k věčnému životu.

Křesťanský řád spásy jakožto nová úmluva s konečnou platností nikdy nepomine, nelze již očekávat žádné nové veřejné zjevení před slavným zjevením našeho Pána Ježíše Krista (srov. 1 Tim 6,14 a Tit 2,13).

A Bůh Zjevitel vyžaduje „poslušnost víry“ (Řím 16,26; srov. Řím 1,5; 2Kor 10,5-6). Tou se člověk svobodně Bohu zcela oddává, a to tak, že „Bohu Zjeviteli úplně podřizuje rozum i vůli“ a dobrovolně projevuje souhlas se zjevením, které nám dal.“ (věroučná konstituce II. vatikánského koncilu Dei verbum 2-5)

Nemůžeme se divit, že je Boží zjevení moderními učenici tak často znevažováno a odmítáno. V cestě stojí falešné intelektuální předsudky a často i pýcha – odvěká překážka k přijetí Boha a jeho pravdy.

Až budeme letos znovu prožívat tajemství Církve nebeské a prosit za zesnulé v očistci, nechme se znovu obdarovat, povzbudit, osvětit a vnitřně naplnit tím, co nám Bůh svěřil ve svém zjevení. Tím ať sílí naše víra, naděje a láska.

P. L.

Liturgický kalendář

1. čtvrtek	Slavnost VŠECH SVATÝCH
2. pátek	VZPOMÍNKA NA VŠECHNY VĚRNÉ ZEMŘELÉ
	První pátek v měsíci
3. sobota	Sv. Martin de Porres, řeholníka
	První sobota v měsíci
4. neděle	31. neděle v mezidobí
9. pátek	Svátek Posvěcení lateránské baziliky
10. sobota	Památka sv. Lva Velikého, papeže a učitele církve
11. neděle	32. neděle v mezidobí
12. pondělí	Památka sv. Josafata, biskupa a mučedníka
13. úterý	Památka sv. Anežky České, panny
14. středa	Sv. Siarda, premonstrátského opata
16. pátek	Sv. Markéty Skotské
17. sobota	Památka sv. Alžběty Uherské, řeholnice
18. neděle	33. neděle v mezidobí
21. středa	Památka Zasněžení Panny Marie v Jeruzalémě
22. čtvrtek	Památka sv. Cecílie, panny a mučednice
23. pátek	Sv. Klementa I., papeže a mučedníka
24. sobota	Památka sv. Ondřeje Dung – Laca, kněze, a druhů, mučedníků
25. neděle	Slavnost JEŽÍŠE KRISTA KRÁLE
30. pátek	Svátek sv. Ondřeje, apoštola

Odpoledne a následující celý den je možno při návštěvě kteréhokoli kostela získat plnomocné odpustky, přivlastnitelné pouze duším v očistci. Kromě tří obvyklých podmínek (sv. zpověď, sv. přijímání, modlitba na úmysl Svatého Otce) je podmínkou pomodlit se při návštěvě kostela modlitbu Páně a Vyznání víry.

Od 1. do 8. listopadu je možno získat po splnění tří obvyklých podmínek denně plnomocné odpustky, přivlastnitelné pouze duším v očistci, navštíví-li někdo hřbitov a pomodlí se tam třeba jen v duchu za zemřelé; v ostatních dnech lze takto získat odpustky částečné.

Oznámení

- ✓ **Biblické katecheze budou pokračovat v sobotu 3. a 17. listopadu ve farním sále u sv. Jana Nep. vždy po bohoslužbách v 18.15 hod.**
- ✓ **Promítání filmu bude v sobotu 10. listopadu po večerních bohoslužbách ve farním sále u sv. Jana Nep.**

- ✓ **Čtvrteční a sobotní bohoslužby budou slaveny v obnovené zimní kapli sv. Václava v areálu kostela sv. Jana Nep.** Během léta a podzimu tam bylo vyměněno vnitřní svodové potrubí, dále byla provedena generální rekonstrukce elektroinstalace a celý interiér kaple byl znovu vymalován včetně náročné obnovy ornamentů svatováclavských orlic na čelních stěnách i reliéfu sedmi svátostí na stropě. Velké díky patří všem obětavým dobrovolníkům, kteří se na této zdoluhavé a náročné rekonstrukci podíleli často během dne i do pozdních nočních hodin. **Díky také všem za pomoc při úklidových pracích a finanční příspěvky.**
- ✓ **Vzpomínková mše za zemřelé skautky a skauty bude ve středu 7.11.2007 v 17,30 u sv. Ignáce**
- ✓ **Tradiční Mikulášská besídka se bude konat v neděli 2. prosince ve 4 hod. odpoledne ve farním sále kostela sv. Jana Nepomuckého.** Srdečně jsou zváni nejen rodiče s dětmi, ale všichni mladí (nejen věkem) farníci a jejich přátelé, kteří chtějí strávit příjemné odpoledne v přítomnosti nadzemských bytostí a jejich komunikaci s bytostmi lidskými a případně být jimi i obdarováni.

Zápis ze schůze výboru Společnosti přátel košířských kostelů, konané dne 12. října 2007 v kostele Nejsvětější Trojice v Košířích

Přítomní: P. Lohelius, Vít Bobysud, MUDr. Horáková, Jan Havel a Stanislav Dobeš

Program: 1. Kontrola zápisu z minulé schůze
2. Opravy, údržba aj. technické záležitosti
3. Farní aktivity, rozprava a různé

Ad 1. Zápis z minulé schůze výboru byl podrobně projednán. Průběh a realizaci zejména stavebních prací sleduje průběžně Ing. Bobysud a o všem průběžně informuje P. Lohelia, dle potřeby ev i další členy výboru. Zprovoznění zimní kaple sv. Václava se do jeho svátku sice nepodařilo, ale práce v kapli budou dokončeny v krátké době vč. úklidu po malování.

Ad 2. Podle sdělení Ing. Bobysuda byla v souvislosti s revizí el. instalace v kapli prohlédnuta též el. instalace v sakristii a shledána v nevyhovujícím stavu. Náprava bude provedena ale až v období první poloviny příštího roku.

Také bylo prohlédnuto osvětlení venkovního velkého kříže ve východní frontě kostela (směrem ke škole) a domluveno, že stávající reflektory bude třeba osadit výbojkami, které mají menší příkon el. energie ale větší světelný výkon.

Ohledně žádosti o přidělení grantu jednal P. Lohelius s pracovnící OÚ Praha 5 pí. Štíbrovou, záležitost je na dobré cestě, žádost bude podána včas, tj. do konce listopadu tr.

Dále bylo jednáno o pořízení nových lavic do zimní kaple, poněvadž stávající již dosluhují a jejich ev. rekonstrukce by nebyla účelná. P. Lohel o věci poinformuje v rámci ohlášek po nedělních mších sv. Jedná se o dlouhodobější záležitost, realizaci je možno předpokládat snad v druhé polovině příštího roku. Ve věci výroby těchto lavic je předběžně oslovena truhlářská firma pana Šmída z Českého Dubu.

Ad 3. Skupina naší mládeže připravuje turistickou výpravu, bližší informaci dá do příštího vydání Farního listu. Tradiční Mikulášská besídka je naplánována na neděli 2. prosince od 16,00 hod.

Příští schůzka výboru SPKK bude v pátek 9. listopadu u Nejsv. Trojice, jak je obvyklé.

Zapsal

Stanislav Dobeš

Sv. Martin de Porres

řeholník, památka 3. listopadu

Narodil se 9. prosince 1579 v Limě, hlavním městě Peru, jako nemanželský syn španělského šlechtice a černošky propuštěné z otroctví. Španělé dobyli Peru nedlouho před tím r. 1533. A zároveň v té době vozili do Ameriky černošky z Afriky jako pracovní síly.

Otec se k Martinovi sice přihlásil, ale pro jeho černou pleť ho nechal v péči matky. Martin se učil holičem a zároveň, jak bylo tehdy zvykem, ranhojičem a tak získal nějaké vědomosti z medicíny. Když mu bylo 15 let, vstoupil do kláštera dominikánů. Byl tam jako laický bratr (terciář) a vykonával různé služební práce. Uklízel, pracoval jako zahradník, holič nebo zemědělský dělník. Po devíti létech mu bylo povoleno složit věčné řeholní sliby a stal se bratrem kooperátorem. I pak zůstal popelkou kláštera. Byla mu svěřena péče o nemocné. Zřídil v klášteře nemocnici, která sloužila bez rozdílu všem, i chudým, černochům a mulatům. Pečoval o nemocné velmi obětavě. Mnoho nemocných v jeho péči pocítilo úlevu, jen když přišel k jejich lůžku, někteří se se uzdravili náhle. Zřídil ústav pro chudé děti, zvláště sirotky. Měl i lásku ke zvířatům. V domě své sestry pro ně zřídil útulek.

Na sebe byl velmi přísný. Trvale se postil, maso nejedl vůbec. Mnoho času věnoval modlitbě a meditaci a měl ve velké úctě Eucharistii.

Už za života byl vyhledávaným rádcem a přimlůvcem u Boha. A lidé ho nazývali Martin Laskavý nebo "svatý s košťátkem".

Zemřel v Limě 3. listopadu 1639. Byl uctíván okamžitě po smrti a jeho úcta se rychle rozšířila po celé Americe. Je mu připisována řada zázračných uzdravení. Přestože nikdy neopustil svůj klášter, byl viděn v Africe, Číně a Japonsku, aby posiloval misionáře.

Za blahoslaveného ho prohlásil papež Řehoř XVI r. 1837, svatořečen byl papežem Janem XXIII 16. května 1962 jako první černý Američan. V homilii při svatořečení papež m.j. řekl:

"Svatý Martin, stále poslušný a inspirovaný svým božským Mistrem, žil mezi svými bratry v této hluboké lásce, která vychází z čisté víry a z pokory srdce. Miloval lidi, protože je viděl jako děti Boží a jako vlastní sestry a bratry. Jeho pokora byla tak velká, že je miloval víc než sebe a považoval je za lepší než byl on sám... Promíjel chyby druhých, omlouval nejhorší urážky, protože byl přesvědčen, že si je zaslouží pro své hříchy. Utěšoval nemocné, chudým dával potravu a ošacení. Pomáhal zemědělským dělníkům, černochům i míšencům, kteří tehdy byli ještě méně než otroci...

Je pozoruhodné, jak jeho vliv nás může právě dnes obrátit k duchovním hodnotám. Je smutné, že ne všichni chápou tyto hodnoty tak, jak by měli a nedávají jim pravé místo ve svém životě. Skutečně mnozí jsou silně přitahováni hříchem, považují tyto hodnoty za pomíjivé, ba dokonce za něco obtížného nebo je naprosto ignorují. Je velmi prospěšné pro člověka snažícího se dosáhnout spásy kráčet v Kristových stopách a poslouchat Boží přikázání. Jen kdyby se každý dovedl poučit z příkladu, který nám dal svatý Martin."

Sv. Martin de Porres je patronem holičů, černochů a míšenců, chudých, sociální a rasové spravedlnosti atd.

V dominikánském kostele sv. Jiljí v Praze stojí socha sv. Martina, kterou před rokem posvětil nuncius mons. Causero.

Podle Cath forum a dalších pramenů z Internetu.

M.P.

Putování za P. Janem Dlouhým a Pannou Marií do Vlašimi

První říjnovou mariánskou sobotu se vypravili košířští farníci za svým rodákem P. Janem Dlouhým do jeho působiště ve Vlašimi. Výprava to byla jak se vyjádřil náš doprovázející duchovní Otec Lohel „komorní s vyznačeným duchovním rozměrem“. Komorní proto, že se ne zcela zaplnil obvyklý autobus, duchovní rozměr byl potvrzen první sobotou v měsíci, jako obvykle věnovanou ke cti a oslavě Panny Marie.

Program zájezdu byl mimořádně zdařilý, díky pohostinnosti vlašimského pana faráře, hezkému podzimnímu počasí a pečlivě připravené duchovní meditaci. A teď pro ty kdo se nezúčastnili, aby alespoň trochu „okusili“ něco ze zážitků účastníků.

Cesta do Vlašimi se známou paní řidičkou (tentokrát v doprovodu otce - řidiče a majitele busu) začala ranní modlitbou a zpěvem mariánské písně s tím, že počasí se hezky

ustálilo a po dojezdu už ukázalo i slunečnou, hlavně suchou, byť trochu chladnou tvář. Zato tvář vítajícího P. Dlouhého byla mile slunečná, a proteplená a to nejen radostí ze setkání, ale

i skutečným teplem jeho velké farní místnosti („besídky“) v čele s překrásným „drhaným“ křížem. O teplo se postarala obrovská kamna na dřevo, o dokonalý kulinářský zážitek vlašimské farnice.

Jedinečný duchovní prožitek pak přinesla meditační pobožnost před vystavenou Nejsvětější svátostí v místním kostele. Modlitba růžence světla s meditačními úvahami a zpěvem mezi jednotlivými desátky – to bylo hluboké soustředění, které jistě zanechalo stopy v srdcích všech přítomných.

Po občerstvení ducha znovu občerstvení těla. Po krátké procházce Vlašimí do restaurace k obědu, který zajistil (i ekonomicky) P. Jan.

Poslední částí vlašimského pobytu byla procházka krásným zámeckým parkem, který se předvedl ve vší barevné nádheře časného podzimu.

A pak už závěrečné setkání na faře, loučení s milým hostitelem (i jeho maňásky) a pozdně odpolední cesta do Prahy s poděkováním za krásně prožitý den pod ochranou Boží a Panny Marie.

Naším vlašimským hostitelům patří upřímné Zaplat' Bůh za veškerou starost a námahu, oběma Otcům poděkování za zprostředkování milostí Božích při adoraci před Nejsvětější svátostí.

(A už se těšíme na další společné farní akce!)

OKÉNKO VÍRY

125. Co je to „předpekli“, kam Ježíš sestoupil?

„Předpekli“ – odlišné od *pekla* zavržení – byl stav těch, kteří zemřeli před Kristem, zlých i spravedlivých. Ježíš svou duší, spojenou s jeho božskou osobou, sestoupil do „pekla“ spravedlivých, čekajících na svého Vykupitele, který je konečně uvede do patření na Boha. Když Ježíš svou smrtí přemohl smrt a ďábla, který „má vládu nad smrtí“ (Žid 2,14), osvobodil tyto spravedlivé, očekávající Vykupitele, a otevřel jim brány nebe.

126. Jaké místo zaujímá Kristovo vzkříšení v naší víře?

Ježíšovo zmrtvýchvstání je vrcholnou pravdou naší víry v Krista a představuje spolu s křížem podstatnou část velikonočního tajemství.

127. Jaká „znamení“ dosvědčují Ježíšovo vzkříšení?

Kromě podstatného znamení, jímž je prázdný hrob, je Ježíšovo zmrtvýchvstání dosvědčeno ženami, které se jako první setkaly s Ježíšem a zvěstovaly to apoštolům. Ježíš se pak „ukázal Petrovi a potom Dvanácti. Pak se zjevil více než pěti stům bratřím najednou“ (1 Kor 15,5-6) a ještě jiným. Apoštolové si nemohli zmrtvýchvstání vymyslet, vždyť ho pokládali za nemožné a sám Ježíš je káral pro jejich nevěru.

128. Proč je zmrtvýchvstání zároveň transcendentní událostí?

I když je zmrtvýchvstání historickou událostí, ověřitelnou a dosvědčenou znameními a svědectvími, jako vstup Kristova lidství do Boží slávy přesahuje a překonává dějiny a je tajemství víry. Z tohoto důvodu se vzkříšení Kristus neukázal světu, ale svým učedníkům a učinil je svými svědky před lidmi.

129. Jaký je stav Ježíšova vzkříšeného těla?

Ježíšovo zmrtvýchvstání nebylo návratem k pozemskému životu. Jeho vzkříšené tělo je totéž, které bylo ukřížováno, a nese dosud stopy po utrpení, zároveň však má vlastnosti oslaveného těla a podílí se na božském životě. Proto je zmrtvýchvstalý Kristus svrchovaně svobodný a může se zjevovat svým učedníkům, jak a kde chce a v jakýchkoli podobách.

130. Jak ve zmrtvýchvstání působí Nejsvětější Trojice?

Kristovo vzkříšení je transcendentním dílem Boha. Tři osoby v něm působí společně, každá svým vlastním způsobem: Otec projevuje svou moc; Syn „znovu přijímá“ život, který svobodně obětoval (Jan 10,17), když opět spojí svou duši se svým tělem, které Duch Svatý oživí a oslaví.

131. Jaký je smysl a spásenosný dosah zmrtvýchvstání?

Zmrtvýchvstání je dovršením vtělení. Potvrzuje Kristovo Božství i všechno, co Kristus konal a učil, a uskutečňuje všechna Božská zaslíbení pro nás. Zmrtvýchvstalý, který přemohl hřích a smrt, je také základem našeho ospravedlnění a vzkříšení: již nyní nám zjednává milost přijetí za syny, jež je skutečnou účastí na životě jednorozeného Syna; později při slavném příchodu na konci časů vzkřísí z mrtvých naše tělo.

Poznáváme naše farníky

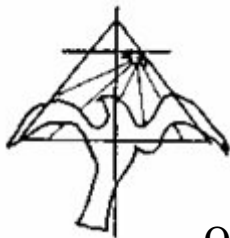
Naše vzorná pečovatelka o květinovou výzdobu kostela sv. Jana Nepomuckého, **paní Marie ZBORNÍKOVÁ**, oslaví 12.11.2007 své 60. narozeniny.

Její květinové fantasie, které spolu s paní V. Rupkovou vytvářejí ke zvelebení kostelních prostor, jsou estetickým zážitkem, který umocňuje prožitek přítomnosti Boží při slavení liturgie. Naší jubilantce patří srdečný dík s přáními mnoha dalších let pod ochranou Boží.

***A my, košířští farníci, si přejeme a prosíme,
aby ještě dlouho vytrvala v této krásné službě Bohu i věřícímu lidu.***

Vydává:
Redakční rada:
Uzávěrka:
Náklad:
Internet:

Římskokatolická košířská farnost v Praze 5
P. Lohelius Klindera, Th.D., S. Dobeš, M. Práger
15. každého měsíce *Tech. red.:* J. Brůček
170 výtisků **Č.ú.: 125708379/0800**
<http://kosirska.farnost.cz> **Neprodejné**

Prosinec TAJEMSTVÍ ADVENTU

O čekání a příchodu; a přece čekání, o „již“ a „ještě ne“,
nebo o trpělivosti s Bohem a lidmi.

A. Jméno

„Adventus“ – příchod, bere na sebe plnost významu řeckého „epiphaneia“ – zjevení. Je profánního původu. (příchod božstva do chrámu, první oficiální návštěva panovníka po intronizaci) Jako křesťané užíváme slovo jak pro příchod Krista v těle, tak pro jeho příchod na konci časů – parusia. Čas přípravy na vánoce vykrystalizovaný v 5. století se v latinských pramenech nazývá „ante natale Domini“ nebo „adventus Domini“. Druhý termín užívaný zejména v galských sakramentářích se prosadil na západě.

B. Původ a rozšíření

První stopy přípravy na Epifanii/vánoce nacházíme v galském a španělském okruhu. Nejstarším spisem předvánočního „postu“ je text připisovaný Hilariovi z Poitiers (+367) z „Liber officiorum“. Koncil ze Saragossy 380 nařizuje věřícím pilně navštěvovat kostel mezi 17. prosincem a Epifanií.

J.A. Jungmann dokázal, že existovala „Quadragesima S. Martini“ trvající od 11. listopadu do 6. ledna. Tedy půst 8 týdnů (56 dní), přičemž se podle galského a orientálního zvyku nepočítaly soboty a neděle (16 volných dní) = 40.

Vytvoření liturgie adventu nacházíme teprve v pramenech z 6.-8. st.

Východní církve nemají žádnou specifickou adventní liturgii.

C. Římská liturgie

Galský a španělský advent byl ASKETICKOU PŘÍPRAVOU na vánoce bez liturgické specifikace. Později se v Galii, Španělsku a Miláně vyvinulo 6 adventních formulářů (6 neděl), Řím zná různé trvání adventu a různou strukturu. Teprve v lidových misálech 12./13. stol. se prosadil 4 týdenní advent, který přebíral misál z r.1570.

Podle Chavassee zná Řím dvojí tradici:

- 6 neděl v titulárních kostelech
- čtyři týdny v papežské liturgii od Řehoře I., totiž 3 neděle a jedna quatembrová noc později nazvaná „Dominica vacat“.

V Římě dominuje na rozdíl od galského adventu vánoční motiv, v Galii parusie, zřejmě pod vlivem irských misionářů (pokání).

Votivní mše „Sancta Maria in Sabbato“ se slavila severně od Alp v kterákoli den a dostala jméno „RORÁTY, nebo „ANDELSKÁ MŠE (Lk 1 zvěstování)

ADVENTNÍ ZVYKY se dají rozdělit do dvou skupin:

1. Vánoční charakter: adventní zpívání, hledání noclehu, ženské dni – nošení sochy Marie do domů, 15. stol. „Noci klepání“ 3 čtvrtky před svátkem se táhlo přes domy, házela se hrách na okna a říkala se slova o budoucnosti. Blahopřání k vánocům
2. Zimní slunovrat spojen se svatými: Mikuláš, Lucia, vyhánění duchů hlukem a maskami, symbol světla, světelné řetězce.

Současné adventní zvyklosti/aktivity:

- Adventní kalendář – čas se naplnil, Boží království se přiblížilo.
- Adventní věnec – 1860 Johann Heinrich Wichern – „Vnitřní mise“, sílí víra
- Adveniat, dobročinné akce
- Dárky – ne něco darovat, dát sebe.
- Roráty
- Adventní muzicírování, koncerty,..
- Adventní hry...

D. Liturgie po koncilu

Reforma rubrik 1955 a Codex Rubricarum 1960 povýšili adventní neděle, že je může přebít jenom slavnost Immaculaty 8. prosince. Dni od 17. – 24. prosince jsou férie 2. třídy, a nemohou být vytlačeny svátky svatých 3. třídy.

Trvání: od 1. nešpor 1. Adventní neděle do 1. nešpor Vánočních. 24 prosinec patří ještě adventu.

Struktura a obsah:

Dvojitý charakter: příprava na vánoce a očekávání druhého příchodu Krista na konci času. Chce být časem radostného očekávání. SSC 39. Privilegované dny jsou od 17.-24. prosince jako bezprostřední příprava na vánoce.

Liturgické texty Písma svatého: původní texty byly rozšířeny se stejným tématem:

1. advent - druhý příchod Krista
2. advent - hlásání obrácení, pokání Janem Křtitelem
3. advent - Jan a Ježíš
4. advent - události před narozením Ježíše Krista

Téma: Příchod Boha mezi svůj lid

Druhý příchod Krista a příchod do srdce

- Kdy to bude? 4 neděle = 4 tisíciletí od stvoření do příchodu Krista. Pěkný obraz, ale jak je to s jeho příchodem? „Jako bylo za dnů Noemových, tak bude za dnů Syna člověka“ Mt 24 „Přišla hodina, kdy je potřeba probudit se ze snu. Noc pokročila den se přiblížil.“ Řím 13
- Kde to bude? „K vrchu Sión budou přicházet všechny národy“ Pán vystrojí hostinu – symbol společenství. Iz 2 Připravte cestu přes poušť srdcí
- Jsi to ty který má přijít? Duch Páně je nade mnou .. z Lk 4, Jděte a oznamte slepí vidí, chromí chodí ..Mt 11
- Co je to za říši? Nová smlouva Boha s jeho lidem zobrazená v obraze manželství Iz 54

E. Slova Adventu

ČEKAT – základní postoj našeho bytí, někdo nečeká nic, někdo jenom smrt. Čekáme, nejsme u cíle, vyhlídka, očekávání.

PODAT RUCE – položit do klína, mít je levé, svázané, symbol přátelství, smíření, pokoje. Kde nám ruku nikdo nepodá, podává ji Bůh (E modlitba o smíření).

BÝT PŘIPRAVEN – dárky, stromeček, liturgie. Kdo připravuje, chce být připraven, zná cíl, čas, hodinu chce slavit. Cvičit se připravenosti pro Kristův příchod do mého života.

ZŮSTAT – MÍT MÍSTO, DOMOV – Postoj chvíle, jsi krásná.. nespokojené je naše srdce....naše vlast je v nebesích...

DOUFAT – Dum spirat, sperat, odvaha vyslovit naději, naděje nás neklame, byla nám do srdce vlita Boží láska.

VEŘÍT – víra žije z prvních vánoc, ale nejenom ze vzpomínek.

Podle přednášky P. Daniela Janáčka O.Praem. upravil P.L.

Liturgický kalendář

2. neděle	1. NEDĚLE ADVENTNÍ
3. pondělí	Památka sv. Františka Xaverského, kněze
4. úterý	Sv. Jana Damašského, kněze a učitele církve
6. čtvrtek	Sv. Mikuláše, biskupa
7. pátek	Památka sv. Ambrože, biskupa a učitele církve
8. sobota	Slavnost PANNY MARIE, POČATÉ BEZ POSKVRNY PRVOTNÍHO HŘÍCHU
9. neděle	2. NEDĚLE ADVENTNÍ
11. úterý	Sv. Damiana I., papeže
12. středa	Panny Marie Guadalupské
13. čtvrtek	Památka sv. Lucie, panny a mučednice
14. pátek	Památka sv. Jana od Kříže, kněze a učitele církve
16. neděle	3. NEDĚLE ADVENTNÍ
17. – 22.	Pondělí až sobota před Štědrým dnem
23. neděle	4. NEDĚLE ADVENTNÍ
24. pondělí	ŠTĚDRÝ DEN
25. úterý	Slavnost NAROZENÍ PÁNĚ – zasvěcený svátek
26. středa	Svátek sv. Štěpána, prvomučedníka
27. čtvrtek	Svátek sv. Jana, apoštola a evangelisty
28. pátek	Svátek sv. Mladětek, mučedníků
29. sobota	Pátý den v oktávu Narození Páně
30. neděle	Svátek Svaté Rodiny Ježíše, Marie a Josefa
31. pondělí	Sedmý den v oktávu Narození Páně
	Poděkování a prosba o Boží pomoc do nového roku
1.1.2008 úterý	Slavnost PANNY MARIE, MATKY BOŽÍ

Oznámení

- ✓ **Tradiční Mikulášská besídka se bude konat v neděli 2. prosince ve 16.00 hod. ve farním sále kostela sv. Jana Nepomuckého.** Srdečně jsou zváni nejen rodiče s dětmi, ale všichni mladí (nejen věkem) farníci a jejich přátelé, kteří chtějí strávit příjemné odpoledne v přítomnosti nadzemských bytostí a jejich komunikaci s bytostmi lidskými a případně být jimi i obdarováni.
- ✓ **Promítání filmu bude v sobotu 8. prosince po večerních bohoslužbách ve farním sále u sv. Jana Nep.**
- ✓ **Farní duchovní obnova se uskuteční v sobotu 15. prosince od 15.00 hod. s obvyklým programem dvou rekolekčních promluv, eucharistickým výstavem, svátostí smíření, slavením eucharistie.** Duchovním průvodcem obnovy bude P. Adrián, strahovský převor.
- ✓ **Tradiční předvánoční večírek bývalých mládežníků a nyníjších ostřílených borců připadá na sobotu 22. prosince po večerních bohoslužbách ve farním sále u sv. Jana Nep.**

Zápis ze schůze výboru Společnosti přátel košířských kostelů, konané dne 9. listopadu 2007 v kostele Nejsvětější Trojice v Košířích

<i>Přítomní:</i>	P. Lohelius, Vít Bobysud, Stanislav Hojek, MUDr. Horáková, Jan Nekula a Stanislav Dobeš
<i>Program:</i>	1. Kontrola záznamu z minulé schůze 2. Technické záležitosti – údržba 3. Farní činnost

Ad 1. Zápis přečten a v celém rozsahu projednán. V plnění převzatých úloh nebyly shledány nedostatky. Ing. Bobysud informoval o průběhu dosavadních prací s opravami a údržbou zejména střechy u sv. Jana a svodem dešťové vody.

Ad 2. Výbor jednal o záležitosti resp. problémech s tiskem našeho Farního listu. Předseda informoval o možnosti tisknutí u firmy „Kopírování Havránek“, která tiskne mj. i farní „Zpravodaj“ pro Smíchovskou farnost u sv. Václava, totéž u sv. Ignáce a asi také „Farní Sněženku“ pro Františkány na Jungmanově náměstí. Záležitost se souhlasem P. Lohela projedná předseda s Dr. Brůčkovou, která s Jendou Brůčkem editaci Farního listu obětavě zabezpečuje.

K vnějšímu osvětlení kostela sv. Jana je třeba vyměnit stávající žárovky v reflektorech za úspornější zářivky (výbojky). Správce farnosti spolu s Ing. Bobysudem osloví v termínu příslušné místo na Obvodním úřadu pro Prahu 5, kde se pokusíme získat grant ve výši cca 100 tis Kč pro tento účel.

Rovněž bude vyžádáno vystavení předběžného rozpočtu pro dodání nových la-vic do zimní svatováclavské kaple, jak bylo projednáno již na minulé schůzi výboru.

Ad 3. Ve shromáždění byly projednány též návrhy na farní poutní zájezdy a výpravy. Je navrhována návštěva západočeského města a hradu Lokte, a zámku v Bečově nad Teplou, kde je mj. uchováván vzácný relikvíář sv. Maura. Ten je evropským, ne-li světovým unikátem mezi církevními památkami. Rovněž byl zmíněn návrh na návštěvu a prohlídku prostor Arcibiskupského paláce na pražském Hradě.

Příští schůzka výboru bude v pátek 14. prosince, jak je obvyklé. V průběhu jednání zaznamenal

Stanislav Dobeš

VÁNOČNÍ BOHOSLUŽBY V KOŠÍŘÍCH

Slavnost NAROZENÍ PÁNĚ

Vigilie - zvláště pro děti

kostel sv. Jana Nep.	24.12.	16,00 hod
----------------------	--------	-----------

Půlnoční

kostel sv. Jana Nep.	24.12.	24,00 hod.
----------------------	--------	------------

Za svítání - Boží hod vánoční

kostel sv. Jana Nep.	25.12.	9,00 hod.
----------------------	--------	-----------

Ve dne - Boží hod vánoční

kostel Nejsv. Trojice	25.12.	11,00 hod.
-----------------------	--------	------------

Svátek sv. Štěpána, prvomučedníka

kostel sv. Jana Nep.	26.12.	9,00 hod.
----------------------	--------	-----------

kostel Nejsv. Trojice		11,00 hod.
-----------------------	--	------------

Svátek sv. Jana, apoštola a evangelisty

kostel Nejsv. Trojice	27.12.	17,30 hod.
-----------------------	--------	------------

Svátek Svaté Rodiny Ježíše, Marie a Josefa

kostel sv. Jana Nep.	31.12.	9,00 hod.
----------------------	--------	-----------

kostel Nejsv. Trojice		11.00 hod.
-----------------------	--	------------

Sv. Silvestr - závěr kalendářního roku

kostel sv. Jana Nep.	31.12.	16,00 hod.
----------------------	--------	------------

kostel Nejsv. Trojice		17,30 hod.
-----------------------	--	------------

Slavnost PANNY MARIE, MATKY BOŽÍ

kostel sv. Jana Nep.	1.1.08	9,00 hod.
----------------------	--------	-----------

kostel Nejsv. Trojice		11,00 hod.
-----------------------	--	------------

OKÉNKO VÍRY

„Ježíš vstoupil na nebesa, sedí po pravici Boha Otce všemohoucího“

132. Co představuje nanebevstoupení?

Během čtyřiceti dní se zmrtvýchvstalý Kristus ukazoval apoštolům pod vnějšími rysy obyčejného lidství, které zakrývalo jeho slávu. Poté vystupuje na nebesa a usedá po pravici Otce. On je Pán, který již vládne se svým lidstvím ve věčné slávě Božího Syna a neustále se za nás přimlouvá u Otce. Posílá nám svého Ducha a dává nám naději, že jednoho dne se dostaneme k němu, na místo, které nám připravil.

„Odtud přijde soudit živé i mrtvé“

133. Jak teď vládne Pán Ježíš?

Oslavený Kristus, Pán vesmíru a dějin, hlava své církve, zůstává tajemně na zemi, kde už je jeho království přítomno v církvi jako svém zárodku a počátku. Jednoho dne se Kristus vrátí ve slávě, čas jeho příchodu nám však není znám. Proto žijeme v bdělosti a prosíme: „Přijď, Pane“ (Zj 22,20).

134. Jak se uskuteční návrat Pána ve slávě?

Kristus přijde ve slávě po závěrečném kosmickém otřesu tohoto pomíjejícího světa a dovrší konečné vítězství Boha svým příchodem a posledním soudem. Boží království tak dosáhne plnosti.

135. Jak bude Kristus soudit živé i mrtvé?

Kristus bude soudit mocí, která mu náleží jako vykupiteli světa, jenž přišel pro spásu lidí. Tehdy budou odhalena tajemství srdcí i to, jak se každý choval vůči Bohu a bližnímu. Na základě svých skutků bude každý člověk buď obdařen plností života, nebo odsouzen navěky. Tak se uskuteční „Kristova plnost“ (Ef 4,13), v níž „bude Bůh všechno ve všem“ (1 Kor 15,28).

Svatý František Xaverský kněz, řeholník, misionář – památka 3. prosince

Narodil se r. 1506 na zámku Xavier (Javier) v Navarrsku (dnes provincie na severu Španělska). O Navarrské království v té době válčili Španělé s Francouzi. Při obraně hlavního města Pamplony byl raněn Ignác z Loyoly. Ve válkách rodina Xavierů zchudla. František odešel v 19 letech na studie do Paříže. Po třech letech dosáhl hodnosti magistra a v té době přišel do Paříže studovat Ignác z Loyoly. Ten ho postupně získal pro své myšlenky a sv. František byl jedním z prvních sedmi jezuitů, kteří se r. 1534 zasvětili na Montmartru Bohu. Sv. Ignáci pomáhal při sestavení řádových konstitucí.

V r. 1535 odešla družina do Benátek s úmyslem navštívit Svatou zem. Plavba ale byla pro turecké nebezpečí nemožná. Odešli proto do Říma a dali se k dispozici papeži Pavlu III. Papež je vlídně přijal, dal jim peníze na cestu a svolení, že mohou být vysvěceni na kněze od libovolného biskupa. V Benátkách byl sv. František spolu se sv. Ignácem vysvěcen na kněze r. 1537. Cesta do Svaté země ale stále nebyla možná.

Protugalský král Jan III požádal papeže Pavla III o několik misionářů do Indie. Volba mezi jiným padla na Františka. Odešel proto do Lisabonu, ale jako misionář odejel do Indie r. 1541 sám. Po cestě, která trvala 13 měsíců přistál v Goa, hlavním městě portugalských kolonií.

Sv. František chodil po městě se zvonečkem, shromažďoval lidi v kostele a tam jim kázal. Po 5 měsících odešel na jih kontinentu k lovcům perel a zůstal tam asi 2 roky. Pak odjel přes Malaccu v Malajsku na Moluky (souostroví na východě dnešní Indonésie). Píše odtud dopisy a mezi jiným i to, že utrpení, které působili domorodcům Portugalci i to, které si způsobovali navzájem "trvale ranilo jeho duši". Měl všude velké misijní úspěchy, v jednom měsíci někdy pokřtil až deset tisíc lidí. Vrátil se r. 1547 do Malaccy. Tam se setkal s Japoncem Anjirou, který u něj vzbudil zájem o svou zem.

Po návratu do Goa a po uspořádání tamějších záležitostí se vydal s několika dalšími druhy r. 1549 přes Malajsko do Japonska. Přistáli v Kagošimě a nejdříve se začal učit místnímu jazyku a zvykům. Psal např., že sezení na patách je velmi nesnadné pro cizince. Když se naučil trochu japonsky, vydal se spolu s druhy, z nichž tři byli japonskými křesťany do Kjóta a Jamaguči, kde byl jako představitel portugalského

krále dobře přijat a bylo mu dovoleno kázat a vyučovat. Po dvou letech ponechal své věřící pod dohledem portugalského kněze a vrátil se do indické misie.

V r. 1552 se rozhodl odjet do Číny, která ovšem v té době pod přísnými tresty zakázala příjezd cizinců do země. Portugalská loď ho vysadila na ostrově San Čoan poblíž Kantonu. Čekal na čínskou džunkku, jejíž majitel mu slíbil, že ho tajně dopraví na čínské pobřeží, ale onemocněl a po čtrnácti dnech na svitu 3. prosince 1552 zemřel.

Jeho tělo bylo po několika měsících převezeno do Goa a tam pochováno v kostele Bom Jesus. Stříbrná prosklená rakev s jeho tělem je v kapli tohoto chrámu dodnes. Z podnětu jezuitského generálního představeného v r. 1615 byla část jeho paže přenesena do Říma a je dnes uložena na oltáři sv. Františka Xaverského v římském jezuitském kostele Il Gesù. Zachovala se řada jeho dopisů zasílaných z misijních cest do Evropy

Je s podivem, kolik toho jeden člověk stačil udělat zhruba za 10 let. Jeho velká misionářská horlivost byla provázena řadou zázraků. Je třeba si uvědomit, že cestování bylo spojeno s utrpením a nebezpečím a že velké vzdálenosti se překonávaly pěšky.

Papež Pavel V. prohlásil Františka Xaverského za blahoslaveného r. 1619 a papež Řehoř XV. r. 1622, spolu s Ignácem z Loyoly, za svatého. Je patronem Indie, patronem šíření víry a všech misíí. Stal se tak patronem všech misionářů.

Podle Internetu *jesuit.cz*, *gesuiti.it* a *Cath. Encycl.*

M.P.

Rekonstrukce kostela sv. Jana Nepomuckého

Po několika odkladech způsobených tím, že firmy neměly čas ani zájem, mi pomohl Ondra Vaněček. Jeho kamarád má stavební firmu a tak jsme se dohodli. Místo v červnu začala rekonstrukce v srpnu. Při odklizení lavic jsme zjistili, že v podlaze kaple je vchod do větrací místnosti, která vypadá jako kobka. Vybourání provázely problémy: bylo potřeba se probourat z věže do farního sálu. To trvalo celý den. Pak bylo potřeba vybourat poslední trubku, která ústila právě do větrací místnosti. I tato trubka zabrala celý den.

Ve stejné době jsem kontaktoval malíře, abych zjistil kolik bude stát vymalování kaple včetně orlic,

chodby i sálu. Dále jsem pozval elektrikáře Emila. Původně jen na zapojení svodů a případně přemístění ovládání zvonů a likvidaci lišt ve kterých byly kabely. Po prohlídce rozvodů a dvou smrkových lišt, umístěných v baldachýnu v kapli, kde napájecí kabel zároveň držel obě třímetrové smrkové lišty s asi 60 100Watovými žárovkami, se zděsil. Řekl: a to jste nevyhořeli? A tak jsem pochopil, že rekonstrukce elektřiny bude rozsáhlejší než jsme čekali.

I následovaly brigády, cca 2x týdně, kterých se zúčastnili: Vítek Bobysud, Václav a Jarda Drábovi, Ondra Vaněček, Honza Fridrich. Páter měl zlomenou ruku a tak nemohl pomoci. Brigády probíhaly v úterý a ve čtvrtek od 18 hod do cca 23:30.

Nakonec byla vyměněna elektroinstalace v kapli, na chodbě a ve věži byla rozvodna s ovládáním zvonů a tepelných kabelů u svodů. Už jsme nestačili a na jaro čeká sakristie, věž a jedna či dvě venkovní zásuvky.

Největší problém byl skloubit malíře a dokončení elektroinstalace. Ale nakonec se vše stihlo, kromě elektroinstalace ve stropě kaple, kterou vyměníme až při výměně podlahy ve farním sále.

Pro zajímavost: cena stavební části byla 48 400,- Kč (zednické a instalatérské práce). Další částka byla za malíře a to 48.000,- Kč. Elektrikář stál cca 35.000,- Kč. Celkem tedy 131.400,- Kč. Veškerá úhrada byla ve farní režii, tedy ze sbírek a sponorských darů od štědrých farníků. Všem vřelý dík a zaplat' Pán Bůh.

Lavice v kapli jsou v dost neutěšeném stavu a tak jsme oslovili výrobce lavic. Do vánoc by měl poslat nabídku na lavice nové. A tak, která rodina, či jednotlivec, který by měl zájem koupit lavici do kostela, bude mít příležitost.

Příští rok plánujeme výměnu posledních dvou svodů v kostele. Uděláme je najednou, kvůli úspoře nákladů na lešení. A tak bude kostel cca měsíc uzavřený.

Na závěr bych chtěl poděkovat všem, kteří se zúčastnili úklidů. I to je velmi záslužná činnost.

Vítek Bobysud

Výlet za relikviářem sv. Maura

Letos se košířská mládež vydala v rámci podzimního výletu za 2. nejcennějším klenotem v České republice - relikviářem sv. Maura.

V sobotním ránu 27.10. odjízďelo šest účastníků od kostela sv. Jana Nepomuckého dvěma auty. Cíl cesty byl poměrně daleko, i přesto jsme se rozhodli malinko si zajet a natěšit se prohlídkou hradu Loket. Při příjezdu nás uvítalo město, jehož historie sahá do 13.stol za vlády krále Václava I. Svůj název získalo díky poloze na výrazném ostrohu, sevřeném ohybem řeky Ohře, který připomínal ohnutý loket (latinsky Cubitus).

Hrad Loket

Během výstupu k samotnému hradu nás zaujala jedna z dominant Lokte - barokní kostel sv. Václava, a tak Otec Lohel neváhal a šel domluvit prohlídku kostela k faře, kde sídlí řád Křižovníků s červenou hvězdou, kteří mají loketskou farnost na starost. Kostel vznikl ve 13. století, dvakrát vyhořel. A od doby po druhém požáru roku 1725, kdy prošel radikální přestavbou, si zachoval svou podobu až dodnes. Rekonstrukce se dočkala jen střecha a fasáda a tak interiér kostela vypadá temně.

Zato hrad se podařilo pěkně opravit a člověk by už ani neřekl, že zde fungovala věznice v letech 1795 až 1949. Kvůli věznici se přestavila část starého hradu a to se podepsalo neblaze na jeho vzhledu. Ještě z fotek před rokem 1990 vypadal hrad velice zanedbaně. Prohlídku lze absolvovat i bez průvodce, protože návštěvníka informují cedule a popisy skoro v každé místnosti. Má to výhodu, že se každý může zdržet tam, kde ho to nejvíce zajímá. Mě uchvátila prohlídka útrpného práva a mučírny, právě v místech bývalého vězení. Prochází se několik pater studených a vlhkých kobek, které zůstaly beze změny z doby vězení. Jen v přízemí jsou oživeny pohybujícími se figurínami v životní velikosti, které předvádí několik způsobů středověkého mučení spolu s nervy drásajícím zvukovým doprovodem. Kromě dalších hradních místností tu shlédneme třeba expozici archeologie a výstavu porcelánu. Nejvyšší částí hradu je románská, 26 metrů vysoká věž čtvercového půdorysu, která kromě pozůstatku obytné místnosti schovává loketského draka! Drak svou podobou připomíná hada s ještěrem, je ovšem velký dobrák. Dodnes k němu chodí loketské hospodyňky pro oheň na podpal v kamnech.

Z historie je zajímavé, že krátce po založení (12. stol.) byl častým místem pobytu českých králů. Od 15. století tu měli své rodové sídlo Šlikové.

Po pěkném prožitku z hradu se společně se sestupem do podhradí začínal ozývat hlad a během hledání vhodné krčmy jsme stihli kouknout na náměstí s monumentální raně barokní radnicí,

prosmýknout se kolem Černé věže, dojít k loketským hradbám a nakonec skončit v restauraci u Goethea. O zábavu se nám částečně staral Ivo (během jízdy hlavní navigátor), a tak tomu bylo i při placení oběda, kdy se po delším rozhodování nad cenou rozhodl pro dížko jedné koruny. Radši jsme se tedy rychle rozloučili a pokračovali směrem Bečov nad Teplou, kde je uchován relikviář sv. Maura.

Relikviář je uložen v 1. patře zámku Bečov. Návštěvník si může vybrat třičtvrtěhodinovou prohlídku samotného relikviáře nebo prohlídku zámku, která trvá stejnou dobu. Po tomto zjištění se od nás musel odpojit Otec Lohel, aby se stihl vrátit na sobotní mši společně se svým navigátorem. My ostatní jsme si dopřáli sv. Maura a já s Vítkem Plíškem ještě i zámek.

Počátky osídlení místa Bečov sahají do raného středověku, hrad je písemně připomínán k roku 1314 a městečko Bečov nad Teplou až k roku 1387. Vzniklo pod hradem na místě raně feudální vsi na staré dálkové cestě ze Žlutic do Chebu. Městským domům vtisklo dnešní architektonickou podobu umělecké cítění 1. poloviny 19. století, stojí však na základech mnohem starších. Z dálky jsou patrné jeho dvě hlavní dominanty: barokní kostel sv. Jiří vystavěný na místě původního gotického objektu a na protilehlé straně tvoří druhou dominantu areál hradu a zámku. Romantické městečko ležící uprostřed chráněné krajinné oblasti Slavkovský les vyhlásilo v roce 1992 Ministerstvo kultury ČR městskou památkovou zónou.

Zámek Bečov

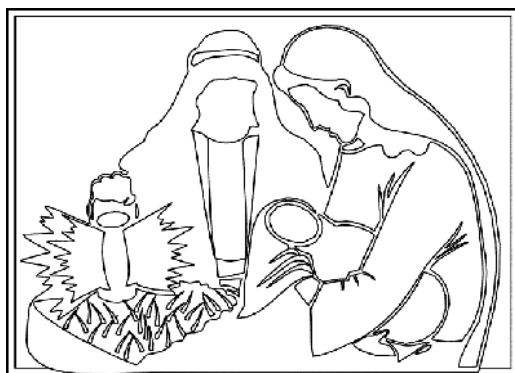
Jeden kilometr jižně od města se na výrazném skalnatém kopci, tzv. Šibeničním vrchu, při silnici z Bečova na Chodov nachází ojedinělá nemovitá památka hrdelního soudnictví raného novověku - relikty šibenice z 16. - 18. století. Těchto vzácně zachovalých a archeologicky prozkoumaných relikvií historické šibenice, kterých se na území Čech, Moravy a Slezska dochovalo do dnešních dob jen několik, využívá naučná stezka "Šibeniční vrch", věnovaná rituálům spjatým s výkonem hrdelních trestů v období raného novověku (16. - 18. století). Poloha bečovské šibenice je díky přírodnímu charakteru okolí velmi působivá a procházka naučnou stezkou, která vychází z bečovského náměstí, poskytuje krásné výhledy na údolí s městem a hradem a zámek i na jeho blízké okolí. Šibenice a na ní vázaná naučná stezka jsou často navštěvovaným cílem turistů, a to nejen českých.

A právě touto šibenicí skončil i náš výlet.

Na závěr ještě děkuji řidičům Otci Lohelovi a Petrovi Křížovskému, kteří nás bezpečně odvezli i přivezli a postarali se o klidný průběh cesty.

Václav D.

A v příštím čísle farního listu bude pokračování. O čem, když výlet skončil? No přece o záhadném relikviáři, protože jeho osud je opravdu zajímavý.

***Požehnané a milostiplné
vánoční svátky přeje všem
košířským farníkům***

P. Lohelius a redakční rada

Vydává:
Redakční rada:
Uzávěrka:
Náklad:
Internet:

Římskokatolická košířská farnost v Praze 5
P. Lohelius Klindera, Th.D., S. Dobeš, M. Práger
15. každého měsíce
150 výtisků
<http://kosirska.farnost.cz>
Tech. red.: J. Brůček
Č.ú.: 125708379/0800
Neprodejné